

ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات هم خير البرية
وعلم الله الحقا وهو العزيز الحكيم العليم

الأعمال الصالحة

(أسانيد مشاهير علماء)

مصنف
شيخ الإسلام مفتي محمد تقي عثمانى
مفتي مولانا مفتي محمد تقي عثمانى دامته بركاته العلية

مترجم
مفتي محمد محمود افغانى

تمت بحمد الله
كاتب روى كوت

تعليم الاسلام راديو

کندهار: FM ۸۹.۷۰ مل فید: FM ۸۹.۵۰

وبسپل: www.Taleemulislam-Radio.com

نجدہ و نصی علی رسول اکرم

حمد و ثناء اللہ پاک سرہ چہ پہ ہر وقت او پہ ہرہ زمانہ کی پی حقانی
او حق پرستہ او حق بین علماء و دنیا تہ را لیزی او د عامہ انسانانو
او دہنو مسلمانانو خرمات او دین چاری او را پنہائی او کار سازی
و ربانہ کی گوی

د پاک رب العالمین دیر دیر احسان دی چہ پہ حاضر وقت کی پی
د حضرت مولانا شیخ الحدیث امام الوقت مولانا مفتی عثمان صاحب
اطال اللہ تعالیٰ حیاتہ و بقائہ

مبارک کتاب (الاعمال الصالحہ) پہ ذریعہ دگران و دروہم
الحجب فی اللہ و المہفیض فی اللہ
مجاہد او خادم د اسلام عالیہ جید مولانا مفتی معصوم صاحب
دامت حیاتہ و برکاتہ

ترجمان د دغہ مبارک کتاب و موزتہ و رسیدی
چہ دہر مؤمن مسلمان د پارہ لایق دی چہ د غاری

تقویٰ او خیر و رد او و ظیفہ پی و گری خوی
جزا علی اللہ تبارک و تعالیٰ فی الارین
خیراً کثیراً

و من اللہ التوفیق و بہ الاعتصام و علیہ التکلان
العبد الضعیف الخویم علی الیوم بد
الحنفی النقیب بنوری
عفا اللہ عنہ و عن والوہ

د مصنف لنډه پېژندنه :-

محقق العصر، فقيه الملة، شيخ الاسلام، حضرت العلامة مولانا مفتی محمد تقی عثمانی صاحب (دامت برکاتہم العالیة) د اوسني عصر يو نابغه شخصیت جيد محقق عالم او مذهبی لارښود دی. د اسلامي علومو او عصري فنونو جامع څښتن دی، په تفسیر، حدیث، فقه، سیرت، تاریخ، ادب او وارو اسلامي علومو کې کامل مهارت لري، د حمیده اوصافو او جامع کمالاتو له امله په ټول اسلامي نړۍ کې منل شوی، د قدر وړ او د نړۍ په عظیم علمي کدرونو کې د عالي مقام خاوند دی.

د شوال پر پنځم تاریخ په کال ۱۳۲۲ هـ سنه کې وفاني دنیا ته سترگي پرانستلي، د اولسو کلونو په عمر کې د دارالعلوم کراچي نه فارغه شوی، نامتو استادان یې هر یو لکه مفتی اعظم حضرت مولانا مفتی محمد شفیع صاحب، فقيه العصر حضرت مولانا مفتی رشید احمد لدهیانوي صاحب، شیخ الحدیث حضرت مولانا سبحان محمود صاحب او حضرت علامه مولانا شمس الحق صاحب (رحمهم الله تعالی)، غوندي علمي او روحاني څيري دي.

د کال ۱۹۲۰ سنه نه بیا تر اوسه د بیلو اسلامي علومو په لدریس بوخت دی، د کتاب مترجم په کال ۱۴۱۱ هـ سنه کې ترمذي

د مصنف لنډه پېژندنه

شريف ځيني لوستلي خو اوس نوموړی شيخ الحدیث يعني د بخاري شريف درس ورکوي.

د روحاني علومو لپاره يې د حکيم الامت حضرت مولانا اشرف علی تھانوي "قُدَسَ سِرُّهُ" وارشاد خليفه حضرت ډاکټر محمد عبدالحی عارفي (رحمه الله) ته رجوع کړې او نوموړي خلافت ورکړی.

حضرت شيخ الاسلام (د امت برکاتهم) د عظيم علمي صلاحيت له کبله ډېر مسئوليتونه په غاړه لري، د جامعه دارالعلوم کراچي نائب رئيس، شيخ الحدیث د مياشتني مجله "البلاغ" اردو او انگريزي اعلي مدير، د تصنيف او د تاليف د خانگي رئيس، د جدی د علمي مجلس نائب رئيس، په اسلامي معيشت کي د ډېر زيار له وجهي د مختلفو اسلامي هيوادونو د اسلامي بانکونو د شريعت کميسون عضو ټاکل شوی حضرت شيخ الاسلام "د امت برکاتهم" د سود متبادل اسلامي معاشي نظام په ډېر هاند او هڅو سره مرتب کړی چي دا د نوموړي ډېره ستره تاريخي کارنامه او په اسلامي امت يې احسان هم دی ولي چي اسلامي دولتونه کولای شي چي د همدې نظام په نافذولو سره مسلمانان د سود د لعنت نه وژغوري او اسلامي معاشي نظام نافذ کړي.

حضرت الاستاد د امت فيوضاتهم څرنگه چي د اسلامي علومو او عصري فنونو جامع عالم دی او هم په انگريزي ژبه کي بشپړ مهارت لري د امريکا، اروپا، استراليا، افريقا او د اسلامي هيوادونو په

د مصنف لنډه پېژندنه

شمول د اسلامي جمعیتونو له خوا دعوت ورکول شوی او په دې محافلو کې یې د مسلمانانو رهبري کړې او د هغو د ستونزو یې شرعي حل لټولی چې سفرنامه یې په نامه د "جهان دیده" او دنیا مری اګي خپره شوې.

حضرت شیخ الاسلام د وخت ډېر قدر کړي او تصنیف او تألیف له یې ډېره توجه کړې د شپېتو په حدودو کې یې تألیفات او اثرات خپاره شوي په عربي، اردو او انگریزي ژبو کې اسلامي نړۍ ځني استفاده کوي، ځیني په لاندې ډول دي:

- (۱) تکملة فتح الملهم ۲ ټوکه، شیخ الاسلام علامه شبیر احمد عثمانی رحمۃ اللہ علیہ مؤلف تفسیر عثمانی (کابل)، د مسلم شرح پیل کړي پنځه ټوکه شوي خو نوره پاته وه حضرت الاستاد د امت برکاتهم د دې تکمله په شپږ ټوکه کې لیکلې د همدې عظیم خدمت له امله د وخت عالمانو د "شیخ الاسلام" لقب ورکړی، (۲) ماهی النصرانية، (۳) درس ترمذي ۳ ټوکه، (۴) حجیت حدیث، (۵) فقهی مقالات ۴ ټوکه، (۶) بحوث فی قضایا فقهیة معاصرة، (۷) احکام اعتکاف، (۸) تقلید کې شرعی حیثیت، (۹) علوم القرآن، (۱۰) د قرآن پاک انگریزي ژباړه، (۱۱) د معارف القرآن تفسیر انگریزي ژباړه، (۱۲) اصلاحی خطبات ۱۳ ټوکه، (۱۳) اسلام اور جدید معیشت و تجارت، (۱۴) مآثر حضرت عارفي، (۱۵) حضرت معاویه اور تاریخي حقایق، (۱۶) حکیم الامت کې سیاسي افکار، (۱۷) بائبل کیا هی، (۱۸) بائبل سی قرآن تک، (۱۹) اکابر دیوبند

(۲۰) احکام الاوراق النقدية. او داسي نور..... او دغه لړۍ اوس هم دوام لري.

د حضرت شيخ الاسلام د امت برکاتهم د اسلام او مسلمانانو په اړه خدمتونه ډېر زيات دي چي په دغه مختصر مضمون کي نه شي راتلای نوموړی د خپل بزرگواره والد مفتی اعظم، مفسر القرآن حضرت مولانا مفتی محمد شفيع صاحب قدس سره په شان په اسلام او علمي نړۍ کي يو ځلانده ستوری دی.

این سلسله از طلائی ناب ست این خانه تمام آفتاب ست

آسان نيکيان يعني اسان ښه عملونه هم دده ډېر گټور تصنيف دي، د دو اتيا (۸۲) په شمېر کي يې داسي اسانه ښه عملونه د قراني آيتونو، او نبوي احاديثو په رڼا کي جمع کړي چي کول يې ډېر اسانه او ثوابونه يې بې حساب دي چي په لږ فکر او زيار سره انسان ډېر څه لاس ته راوړای شي اسانه پښتو ژباړه مو په الاعمال الصالحة سره نومولی د کتاب په اړه د مصنف وضاحت کافي دی نور نو د عمل په هيله.

ولي چي انسان و دنيا ته د همدې مقصد لپاره راغلی لکه الله تعالی چي فرمایي:

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ.

پيريان او انسانان د عبادت لپاره پيدا کړل شوي دي.

او حديث دی: الدُّنْيَا مَزْرَعَةٌ الْآخِرَةُ.

د مصنف لنډه پېژندنه

لېا کښته ده د آخرت د همشيني ژوند لپاره

والسلام

محمد معصوم افغاني . ۱۲ . ۳ . هـ ۱۴۲۵

۱۲ / ۳ / ۱۴۲۵ هـ

سريزه

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَكَفَى وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ

اصطفي.

الله تعالى دنيا له دي کبله پيدا کړې ده چي د هغه بندگان دلته په اوسپدلو سره د خپلو بنو عملونو په سبب د خپل آخرت لپاره څه تيارې وکړي او داسي کارونه وکړي چي ورڅخه د الله تعالى رضا او خوشحالي تر لاسه کړي.

خو مور د دنيا په کاروبار په بوختېدو سره د خپل ژوند د اصلي مقصد څخه غافل پاته شوي يو، د سهار څخه نيولې تر ماښامه پوري ټوله وخت د خپل ژوند د ډېر بڼه کولو او خوندور گرځولو کي تېره و، او په دغه هاند او کوښښ کي ډېر لږ د الله جل جلاله بندگان داسي دي چي ورته د خپل آخرت د بڼه کولو فکر ورسره دی، حال دا چي دغه خبره په ثبوت رسېدلې چي ورڅخه هيڅ کوم دهرې هم انکار نشي کولای چي يو ورځ له دي دنيا څخه تلل دي او د تللو دغه وخت هم ټاکلی نه دی، خداي خبر چي کله به وشي؟

اسلام چي د آخرت سمولو لپاره کومي طريقې بنسټولي دي په حقيقت کي هغه کومي ستونزمني نه دي ، بلکي که چيري انسان دغه طريقې غوره کړي نو د هغه دنيوي ژوند به هم ډېر په آرامه وي ، خو نن زمان د خلکو په ذهنونو کي دغه خبره پرته ده چي پر اسلامي تعليماتو عمل کول ډېر ستونزمن کار دی چي د هغه لپاره به خپل ډېري دنيوي گټي ، ډېر خوندي او ډېر عيش او آرام به قربانيږي . نتيجه داده چي ډېر خلک ددغه مشکل او ستونزي په تصور سره پر دغه لارڅو گامه اخیستل هم نه اخلي .

حال دا چي لومړی خو اسلامي حکمونه په خپل ذات کي کوم ستونزمن نه دي او کوم د الله بنده چي پر دغه باندي عمل کول وغواړي د الله ﷻ له لوري ورسره کومک هم کيږي او د هغه دنيا او آخرت دواړه بنکلي کيږي .

دوهم دا چي که چيري فرضاً پريو حکم باندي عمل کول ستونزمن يا کومه سختي پکښي وي نو هغه سختي او تکليف د آخرت د هميشني گټو په مقابل کي کوم حيثيت نه لري او دغه انسان بيا د رزق او پيسو گټلو لپاره محنت هم کوي او دغه محنت خوښوي هم ، ولي چي ورته معلومه ده چي ددې په بدل کي پيسې را کول کيږي ، دغه ډول که چيري د اسلامي

الاعمال الصالحه

احكامو د عمل كولو په نتیجه كې د آخرت هغه نعمتونه وركول كېږي چې د هغو موږ په اوس وخت كې تصور هم نه شو كولاى ، نو د داسې عظيم مقصد لپاره د لږ تكليف څخه بيا وپره ولي وي؟

دریمه خبره داده چې د اسلامي احكامو او تعليماتو څخه څه خو داسې دي چې پر هغوى باندي د عمل كولو لپاره څه لږ محنت كول غواړي، خو الله جَلَّ جَلَالُهُ د پېر داسې عملونه رابښوولي چې د هغوى په عمل كولو كې نه كوم خاص تكليف شته، نه د پېر وخت پكښې صرفيږي، نه هم د پېرې پيسې خرڅيږي خولږ د فكر كولو خبره ده كه انسان لږ توجه وكړي نو د څه محنت يا خرڅولو څخه پرته د هغه په اعمال نامه كې د نيكيو زياتوب راځي او كه انسان د دغو اعمالو پابندي وكړي، نو انشاء الله د پېر په آساني سره د آخرت د پېره ذخيره جمع كولاى شي.

په اعمال نامه كې د صالحو عملونو د زياتوب نن وموږ ته كماحقه قدر او اهميت معلوم نه دی خو كله چې دغه روڼي سترگي بندي شي، د الله جَلَّ جَلَالُهُ په حضور كې حاضري وشي او د حساب او كتاب مسئله را وړاندي شي هغه ورځ به معلومېږي چې د يو کوچني نېكۍ څومره اهميت دی؟ د هغه ځای سيكه

الاعمال الصالحة

روپی او پیسه نه ده، هلته سره زر او سپین زر و انسان ته په
 ښه نه ورځي د هغه ځای سیکه دغه ښه عملونه دي او دغه
 پوښتنه به کیري چي په خپل لمن کي دي څومره ښه عملونه
 راوري دي؟ هغه وخت که لمن خالي وي نو تأسف او نه
 زغمېدونکی تأسف او پښېماني به وي چي مور په دنيا کي
 په خپل اعمال نامه کي زیاتوب ولي ونه کړ؟ خو هلته به د
 عمل وخت ختم شوی وي له دې کبله دغه پښېماني به څه گټه
 ونه کړي.

ومعززو اصحابانو ﷺ ته ددغو ښه عملونو قدر او اهمیت
 معلوم وو نو هغوی ددغو ښکو عملونو ډېر حریص وو چیري
 چي به ورته د یو عمل په باب معلومه شوه چي له دې څخه الله
 تعالی راضي کیري ژر به یې هغه عملي کی او د کوم عمل
 ثواب چي به په ځنډ ورته معلوم شو نو پر هغه یې ډېر تأسف
 کوی چي دغه مور ته مخکي ولي نه ؤ معلوم ولي خو مور به
 وړاندي عمل پیل کړی وای.

حضرت عبد الله بن عمر رضي الله عنه ته حضرت ابوهريره رضي الله عنه دغه
 حدیث واوروی: چي کوم څوک د یو چا د جنازې لمونځ وکړي
 هغه ته د یوه ^{له} قیراط ثواب ورکول کیري او کوم چي د
 مري دښخېدو پوري جنازې سره ولاړ شي وهغه ته دوه قیراط
 له قیراط یوه پیماننه ده چي سره اوسپین زر په تلل کیري.

ورکول کيږي چي هر يو به د اُحد د غره په شان غټ وي .
 حضرت عبد الله بن عمر رضي الله عنه د حضرت عائشه رضی الله
 عنها څخه د دغه حديث په باب پوښتنه وکړه، هغې هم د
 حضرت ابوهريره رضي الله عنه تصديق وکړ نو حضرت ابن
 عمر رضي الله عنه ناڅاپه وويل چي موږ خو ډېر قيراطونه ضائع کړي
 دي . (ترمذي)

مقصد دا چي هر ښه عمل د الله جل جلاله د رضا سبب دی ډېر د
 قدر وړ دی او صرف په دنيا کي د هغه څخه گټه اخيستل
 کېدای شي

او په ځانگړې توگه داسي ښک عملونه چي په کولو کي
 يې کوم تکليف نه وي . هغه صرف د بې باکۍ او غفلت له کبله
 پرېښول دومره د تاوان سودا ده چي په آخرت کي به ددې
 پېښماني نه زغمېدونکې وي .

له دې کبله دغه فکر راسره پيدا شو چي په يوه مختصره
 رساله کي د داسي آسانه ښو عملونو يو فهرست جمع کړل شي
 چي د هغه په کولو کي نه کوم محنت صرفيږي او نه هم کوم
 خاص وخت ، خولږ د توجه په ذريعه د انسان په اعمال نامه
 کي زياتوب او برکت راځي .

د مسلمانانو څخه هيله ده چي هغوی دغه زرین اعمال په

فکر او جذبې سره ولولي او دا د خپل ژوند په معمولاتو کي داخل کړي، څه ليري خبره نه ده چي دغه په ظاهره کوچني کوچني اعمال د الله ﷻ په رحمت سره زمور ژوند د الله ﷻ د رضا مطابق وگرځوي او په دغه سبب سره زمور کبنتی کاميابه پوري وزي .

الله ﷻ دي په خپل فضل او کرم سره احقر او ټولو مسلمانانو ته پر دې د عمل کولو توفيق ورکړي او په خپل دربار کي يې په قبلولو سره زمور آخرت دي ښکلی کړي .
امين ثم آمين

احقر محمد تقی عثمانی عفی عنه

دارالعلوم کراچي ۱۴

۱۹ جمادي الثانيه ۱۴۰۹

خواريني (ضروري) خبري :-

په دې کتاب کي دهغو اعمالو بيان شوی چي په کولو کي يې کوم خاص تکليف يا محنت نشته، خو اجر او ثواب يې ډېر زيات دی، ددې موخه داده چي ددغه اسانه بنو اعمالو عمل کولو او دغه د آخرت ذخيره گرځولو لپاره يوه داعيه (محرک) په زړونو کي پيدا شي، خو ددې کتاب د لوستلو په وخت لاندې خبري په ذهن کي راوستل ضروري دي.

(۱) ددې کتاب موضوع څرنگه چي صرف دهغو نيکيو بيان دی چي ډېر اسانه دي او هر څوک يې پرته له کومه مشقته ژر شروع کولای شي له دې کبله په دې کي د فرائضو او واجباتو او نورو ډېرو ضروري اعمالو بيان نشته، له دې امله دغه خبره بڼه په ياد ولری چي دين فقط په دغو اعمالو کي منحصر نه دی کوم چي په دې کتاب کي بيان شوی دی د دين احکام د ژوندانه په هره څانگه کي شته او دهر مسلمان فريضة

الاعمال الصالحه

ده چي هغه ٿوله ارکان، فرائض او واجبات عملي ڪري
او د گناهونو ڇڻه ڊڊه وڪري، خوددي ڪتاب دوه
هدفه دي:

يو دا چي کوم حضرات د وړاندي څڅه د فرضونو
او واجباتو اهتمام کوي هغوی ته نور هم د داسي
اعمالو ترغيب ورکول شي چي هغوی په خپل اعمال
نامه کي په اساني سره ډپر قيمتي زياتوب وکړي او
دوهم هدف يې دادی چي کوم کسان دين ستونزمن
گني او له دي څڅه بالکل غافل ناست وي هغوی ته د
داسي اسانه عملونو ترغيب ورکول شي چي پيل کول
يې کوم گران کار نه دی او هغوی له دغو اسانه
عملونو څڅه د دين د لوري د پرمختگ کولو لپاره ژر
تر ژره شروع وکړي او اميد دادی چي که په دغه اسانه
عملونو هغوی پابندي وکړي نو انشاء الله د هغوی په
زړونو کي په ڪراره ڪراره د دين پر ټولو احکامو د
عمل کولو شوق پيدا شي او اخر به بشپړ ديني
ژوندون خپلول و هغوی ته اسانه شي.

دوهمه خبره داده چي په دې کتاب کي ځای پر ځای داسي احاديث راوړل شوي دي چي په بعضي اسانه عملونو باندي د گناهونو د بڅښنې وړتيا شوي دي ، د داسي احاديثو د مطالعې په وخت دغه خبره په ذهن کي ولري چي د صالحو اعمالو سره چي کومي گناهوی خپله معافيري د هغوی څخه مطلب صغيره (وړو کي) گناهوي دي تر کومه حده چي د کبيره گناه تعلق دی هغه د قانون سره سم د توبې پرته نه معافيري ، د قرآن کریم ارشاد دی :

ان تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نَكَفَرِ عَنْكُمْ
سَيِّئَاتِكُمْ. (النساء - ۳۱)

ژباړه: که تاسي د غټو گناهونو څخه ځان وساتئ نو موږ به ستاسي وړو کي گناهوي معاف کړو.

دغه ډول هغه گناهونه چي تعلق يې له حقوق العباد (د بندگانو د حقوقو) سره دی هغه تر هغه وخته نه معافيري تر څو چي و حقدار ته د هغه حق ورونه

رسوي يا صاحب د حق يې معاف نه کړي.
 له دې امله په دې کتاب کې د بېلا بيلو صالحو
 اعمالو په بدل کې چې د گناهونو د معافۍ بيان دی
 له دې څخه دي څوک دغه غلط فهمي نه کوي چې هغه
 چې هر ډول څومره گناهوي کوي د توبې پرته هم د
 اسانه اعمالو په سبب معافولای شي.

حقيقت دادی چې په کوم چاپريال کې حضرت
 محمد مصطفی ﷺ د بېلا بيلو نيکيو په بدل کې د
 گناهونو د معافۍ بيان کړی هلته دغه تصور ډېر گران
 ؤ چې يو مؤمن دي په کومه کبيره (غټه) گناه کې ککړ
 وي او له دې څخه دي توبه نه کارې له دې سببه هغه
 وخت د خلکو زياتره گناهوي صغيره وي له دې امله
 حضرت محمد مصطفی ﷺ د دې د معافۍ بيان کړی
 دی، له دې څخه د کبيره گناه د غټ والي او د توبې د
 ضرورت او اهميت لږ والی نشي کېدای.

د دغه دوو خبرو د رعايت کولو سره سره بلي خواته د
 حضرت محمد مصطفی ﷺ دغه ارشاد هم هېر نه کړل

شي چي: لَا تَحْقِرَنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ شَيْئًا.

ترجمه: "د نيکي هيڅ خبره بپکاره مه گنه".

له دې کبله د شيطان په دې فریب کي هم هيڅکله راتلل نه دي پکار که چيري مور د دين د غټو کارونو د کولو څخه محرومه يو نو دغه وړو کي وړو کي نيکي مور ته څه گټه رارسوي؟ حقيقت دادی چي د نيکي هيڅ عمل کوچنی نه دی او کوم وخت چي د کومي نيکي توفيق وشي هغه بايد غنيمت وگنل شي خامخا يې کول پکار دي، څه ليري خبره نه ده چي الله جَلَّ جَلَالُهُ دغه نيکي او ښه عمل قبول کړي نو ددي له برکته زموږ نور ژوند هم برابر کړي.

ددغه جذبې او معتدل فکر سره ددې کتاب مطالعه به انشاء الله گټوره ثابته شي، الله جَلَّ جَلَالُهُ دي په خپل فضل او کرم سره په خپل دربار کي قبول کړي او د دين پر ټولو احکامو باندي مور ټولو ته د عمل کولو توفيق را په برخه کړي. آمين ثم آمين.

(۱) بڼه نیت کول :-

د نیت په صورت کي الله ﷻ و مؤمنانو ته د کیمیا هغه نسخه ورکړې ده چي په هغه سره هر مسلمان په لږ توجه سره خاوري هم سبره زرگرځولای شي، په حدیث کي د حضرت محمد ﷺ ارشاد دی: چي "د ټولو اعمالو تعلق په نیتونو سره دی".

ځيني کسان ددې مطلب دا فهموي چي په بڼه نیت سره غلط کار هم سمېدلای شي او گناه هم ثواب گرځېدلای شي دغه خبره یقیناً غلطه ده، گناه په هر حالت کي گناه ده، په څومره بڼه نیت سره چي و شي هغه نه شي جائز کېدلای، مثلاً یو څوک د یو چا د کوره په دې نیت غلا کوي چي کوم مال لاس ته راغی هغه به خیراته ومه نو په دغه نیت سره د غلا کولو گناه نه معافېږي، خود حضرت محمد ﷺ د پورتنی ارشاد مطلب دادی چي:

لومړی: پر هېڅ بڼه عمل باندي تر هغه وخته ثواب

نه ورکول کيږي تر څو چي په صحيح نيت سره ونه شي، د مثال په ډول د لمانځه ثواب هغه وخت ورکول کيږي چي کله هغه د الله ﷻ د رضا لپاره وشي. که د ریاکاری لپاره وشي نو ثواب يې ختم، بلکي گناه لاهم لري.

دوهم: مطلب دادی او دغه اوس بيانول مقصود دی چي څومره کارونه مباح يا جائز دي، د هغوی اصلي حکم دادی چي نه پر هغه باندي ثواب شته نه عذاب، خو که هغه جايز کار په بڼه نيت سره وکړل شي نو هغه عبادت گرځي او وکوونکي ته ثواب ورکول کيږي مثلاً ډوډی خوړل له مباح کارونه څخه ده خو که يو څوک ډوډی په دې نيت وڅوري چي په دې سره زه طاقتور شم نو دغه طاقت د الله ﷻ په اطاعت کي صرفوم نو دغه ډوډی خوړل هم د اجر او ثواب باعث ده او يا په دغه نيت ډوډی وڅوري چي الله ﷻ زما د نفس پر ماباندي هم حق ټاکلی دی. ددې د ادا کولو

لپاره ډوډی، خورم او یا بی په دغه نیت وڅوري چي په دې سره خوند او راحت راته حاصل شي نو د زړه د اخلاصه به د الله ﷻ شکر ادا کوم نو په دغو نیتونو سره ډوډی، خورلو کي هم ثواب شته.

مقصد دا چي د ژوندانه هیڅ یو مباح کار داسي نشته چي هغه په بڼه نیت کولو سره عبادت او د ثواب وړونه گرځول شي مثلاً د بڼه نیت څو مثالونه چي ورڅخه موږ د ورځني کارونو د ثواب وړ جوړولای شو، په لاندې ډول دی:

روزي گټل، هغه که د سوداگری په شکل کي وي یا د ملازمت په صورت کي یا د کښت او صنعت په صورت کي په دې کي که انسان دا نیت وکړي چي الله ﷻ زما په ذمه چي زما د نفس او زما د کوروالو حقوق مقرر کړي دي. دغه خواري له دې امله کارم چي هغه حقوق په بڼه طریقه ادا کړم نو د حلال رزق دغه ټوله معامله عبادت او ثواب گرځي.

بیا که په دې کي دغه نیت هم وکړي چي خپله گټه د

خان او د کوروالاوو پر ضروریاتو د خرڅولو وروسته
چي څه پاته کيږي د هغه څخه د غریبانو کومک او په
نورو نیکو کارونو کي صرفوم نو په دغه نیت نور هم
ثواب ورکول کيږي.

که یو سړی اوس تعلیم حاصلوي او هغه دغه نیت
وکړي چي زه ددغه علم په ذریعه د خلکو خدمت کوم،
مثلاً یو څوک دیني علم حاصلوي نو مخلوق ته د دین
رسولو نیت وکړي د طب پوهنتون طالب دی نو دغه
نیت وکړي چي د ډاکټري په ذریعه د ناروغانو خدمت
به کوم، د انجینري طالب دی نو دغه نیت وکړي چي
زه په دې فن سره د وطن او قوم خدمت کوم، یو بل
کمال زده کوي نو په دې مقصد سره یې زده کړي چي
کوم خلک و دغه هنر ته اړ وي د هغوی حاجت به پوره
کيږي، نو انشاء الله څومره وخت چي هغه د تعلیم په
حاصلولو کي تېره وي هغه ته ددغه نیت ثواب
ورکول کيږي.

بیا چي انسان کومه پېشه غوره کړي په دې کي دا

فکر و کړي چي د رزق ذمه خو الله ^{جل جلاله} په خپله ذمه اخیستی ده. هغه خو به په یو صورت کي خامخا ورکول کيږي او د لاس ته راوړلو او گټلو یې ډېري لاري دي خو زه هغه فلانی لاره غوره کوم چي ددې په ذریعه د الله د مخلوق خدمت وکړم نو دغه پېشه هم د اجر باعث گرځي.

مثلاً یو څوک ډاکټر جوړیږي نو دغه نیت وکړي چي د رزق د ډېرو لارو څخه دغه لاره مال له دې کبله خوښه کړي چي ددې په وسیله په تکلیف کي بوخت کسانو کومک کيږي نو هغه که څه هم د ناروغانو څخه جائز او مناسبې پیسې اخلي بیا به هم انشاء الله ددې نیت ثواب ورکول کيږي او کله چي حقیقتاً هم دغه نیت وي نو ښکاره خبره ده چي داسي حالات به هم راځي چي کله هغه یو غریب وويني خو د هغه علاج مفت یا په رعایت سره وکړي.

یو څوک بیا د ټوکرانو تجارت کوي او هغه دا نیت وکړي چي د هر انسان په ذمه شرعاً جامې اغوستل

واجب دي، زه د ډېرو کارونو څخه دغه له دې کبله غوره کوم چي ددې په ذريعه و مخلوق ته د واجب په ادا کولو کي کومک وکړم نو امید دی چي انشاء الله دغه پېشه به باعث د ثواب وي.

دغه ډول که یو سړی دولتي ملازم وي نو په خپل ملازمت کي دغه نیت وکړي چي ددې په ذريعه د مخلوق د کارونو د پوره کولو موقع په لاس راځي نو هغه که دغه کار په تنخواه سره کوي انشاء الله ددغه نیت ثواب به ورکول کيږي مقصد دا چي هيڅ یو پېشه داسي نشته چي په هغه کي کوم بڼه نیت دي وکړل شي.

دغه ډول بڼه جامې له دې کبله واغوستل شي چي الله ما ته کوم نعمت راکړی دی د هغه اثر ښکاره شي او کتونکی خوشحال شي (نه دا چي هغه ما غټ یا خان وگڼي)

د خپلو بچیانو سره په دې نیت سره محبت و شي چي د حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله سنت دادی چي ده

الاعمال الصالحه

مبارک به د بچيانو سره محبت کوی .
د کور کار په دغه نیت و شي چي حضرت محمد ﷺ
چي به کله کور ته تشریف وروړی نو د کور په کارونو
کي به يې د زنانو سره کومک کوی .
د بنسځي او ماشومانو سره د خوشحالی خبري په
دې نیت وکړل شي چي دا د حضرت محمد ﷺ سنت
دی او ده مبارک د کوروالو سره د ښه سلوک حکم
کړی دی .

د مېلمنو سره ښه چلن په دې غرض وکړل شي چي د
مېلمه اکرام سنت دی او دا د مؤمن د حقوقو څخه دی .
په کور کي يو بوټی يا درخته په دې نیت سره
ولگول شي چي په دې سره يو انسان يا څاروي ته گټه
ورسي او وکتونکي ته دغه منظره ښه وبریښي نو به
هغوی خوشحاله شي .

خپل خط په دې نیت سره صفا او ښایسته د لیکلو
هڅي و شي چي ولوستونکو ته اساني وي .
ښځه جایز ښایسته له دې امله وکړي چي خاوند

الاعمال الصالحه

خوشحاله شي او سري بيا په دې نيت صفا وگرځي چي
بنځه خوشحاله او راحت وموندي.

جايز تفريحات د ضرورت په اندازه په دې غرض
سره وشي چي له دې څخه د فرائضو په ادا کولو کي
چالاکي او تازگي وموندل شي.

ساعت (گري) په دې نيت سره استعمال شي چي په
دې سره د لمانځه د وختونو خبرتيا وشي او د وخت
قدر او قيمت وپيژني او په ښه کارونو کي يې صرف
کړي.

مقصد دا چي دغه خوځو بېلا بېل او سرسري
مثالونه وه، ولي چي امام غزالي رحمته الله عليه په احياء
العلوم کي رښتيا فرمايلي دي: د انسان د ژوند کوم
جايز کار داسي نشته چي هغه په کوم ښه نيت کولو
سره د ثواب کارونه گرځول شي، تر دې پوري چي
بنځه او خاوند په خپل منع کي يو له بله که په دغه
نيت سره خوند اخلي چي يو له بل حق ادا کړي او له
دې څخه به د دواړو عفت او پاکي هم خوندي وي، نو

په دغه عمل به هم ثواب ليكل كيږي.

(۲) دعاء:-

الله جل جلاله د بندگانو دعا کول ډېر يو خوښ عمل گڼي، په دنيا کي د يو سړي څخه په وارو وارو څه ناڅه وغوښتل شي نو هغه که هر څومره غټ سخي وي اخر به ستړی او خفه به شي.

خو د الله جل جلاله معامله داده چي دده څخه بنده چي څومره زيات وغواړي الله دده څخه دوامره زيات خوشحاله كيږي، بلکي په حديث کي دي چي کوم څوک د الله جل جلاله څخه شي نه غواړي د هغه څخه الله جل جلاله خفه كيږي.

بيا صرف دا نه چي دعا، د خپل مقاصدو د لاس ته راوړلو ذريعه ده، بلکي دا ځانته يو عبادت دی، يعني دعا که د خپل شخصي او دنيوي هدف لپاره وغوښتل شي هغه هم عبادت شمېرل كيږي او پر دې ثواب ورکول كيږي او څومره چي ډېره دعا كيږي دوامره د

الله جَلَّ جَلَالُهُ سره په تعلق کي زياتوب راځي، دا ضروري نه ده چي صرف په تنگي او د مشکلاتو په وخت کي دعا وغوښتل شي بلکي د خوشحالي او فراخي په وخت کي هم دعاگاني کول په کار دي. په حديث کي راځي: چي کوم څوک غواړي چي د غمونو او تکليفونو په وخت کي دده دعاگاني قبولي شي نو هغه ته په کار ده چي د خوشحالي په مهال دي دعاگاني ډيري کوي.

(جامع الاصول د ترمذي په حواله)

الله جَلَّ جَلَالُهُ په قرآن کریم کي وعده کړې چي "زما څخه دعا وغواړه زه يې قبولوم" د الله جَلَّ جَلَالُهُ دغه وعده نشي غلطېدای، له دې کبله په دې يقين سره دعا غوښتل په کار ده چي هغه خامخا قبليري، هو! د قبوليت صورتونه بېلا بېل دي. ځيني وختونه هغه غوښتل شوی شي ورکول کيږي، او ځيني وختونه هغه شي د الله جَلَّ جَلَالُهُ په علم کي د بنده لپاره مناسب يا گټور نه وي نو الله جَلَّ جَلَالُهُ تر هغه بنه او گټور شي په دنيا يا په اخرت

کي ورکوي دغه ډول د هري دعا درې فايدې دي:
لومړۍ: د دعا په قبلېدو سره غوښتل شوي شيان
 ورکول کيږي.

دوهم: په هري دعا باندي ثواب ورکول کيږي.
درېم: د دعا په ډېرښت سره د الله جَلَّ جَلَالُهُ سره په تعلق
 کي زياتوب راځي.

بيا که څه هم د دعا غوښتلو په ادايو کي دغه خبره
 شته چي مخ پر قبله لاسونه او چت کرل شي په ژبه سره
 دعا وغوښتل شي او لومړی حمد او ثناء او درود
 شريف ولوستل شي خو که ددې وخت نه وي نو له دې
 څخه پرته هم دعا کول جايز ده او دغه ډول الله جَلَّ جَلَالُهُ دعا
 دومره اسانه کړې ده چي هغه تقريباً پر هروخت او هر
 ځای کي غوښتل کېدای شي، په تلو راتلو، کار کولو
 کي هم او که په ژبه سره د غوښتلو وخت نه وي (مثلاً
 په بيت الخلا کي) نو په زړه کي هم دعا غوښتل
 کېدای شي.

(۳) مسنون دعاگاني :-

هسي خو هر حاجت د الله جَلَّالَهُ خخه غوښتل په کار دي، خود دواړو جهانو سردار محمد ﷺ د ورځي او شپي په بېلا بيلو وختونو کي خه خاص دعاگاني ښوولي دي مثلاً د خوب خخه د اوچتېدو په وخت کومه دعا لوستل کيږي؟ د بيت الخلاء ته د تلو خخه وړاندي کومه دعا ده؟ د بيت الخلا خخه د راوتلو وروسته کومه دعا لوستل کيږي؟ د اوداسه کولو په وخت، و مسجد ته د ننوتلو په وخت، د مسجد خخه د وتلو په مهال د کور ته د ننوتلو په وخت، د ډوډي خوړلو خخه مخکي، د ډوډي خوړلو وروسته، د اذان اورېدلو وروسته، د جامي اغوستلو په وخت، په هينداري کي د کتلو په وخت، و بستر ته چي ورسې د خوب نه وړاندي، مقصد په مختلفو وختونو کي بېلا بيلي دعاگاني ښودل شوي دي کوم چي زمونږ د دين او دنيا د ټولو ضرورتونو لپاره ډېر جامع او گټوري

(۳) مسنون دعاگاني :-

هسي خو هر حاجت د الله جَلَّالَهُ خخه غوښتل په کار دي، خو د دواړو جهانو سردار محمد ﷺ د ورځي او شپي په بېلا بيلو وختونو کي خه خاص دعاگاني ښوولي دي مثلاً د خوب خخه د اوچتېدو په وخت کومه دعا لوستل کيږي؟ د بيت الخلاء ته د تلو خخه وړاندي کومه دعا ده؟ د بيت الخلا خخه د راوتلو وروسته کومه دعا لوستل کيږي؟ د اوداسه کولو په وخت، و مسجد ته د ننوتلو په وخت، د مسجد خخه د وتلو په مهال د کور ته د ننوتلو په وخت، د ډوډي خوړلو خخه مخکي، د ډوډي خوړلو وروسته، د اذان اورېدلو وروسته، د جامي اغوستلو په وخت، په هينداري کي د کتلو په وخت، و بستر ته چي ورسې د خوب نه وړاندي، مقصد په مختلفو وختونو کي بېلا بيلي دعاگاني ښودل شوي دي کوم چي زمور د دين او دنيا د ټولو ضرورتونو لپاره ډېر جامع او گټوري

دعاگاني دي، که مور تهوله عمر فکر و کرو بيا هم دغه
شان دعاگاني د خانه نه سو غوښتلاي کوم چي د
دوارو جهانو سردار حضرت محمد ﷺ بنوولي دي.

ددې دعاگانو په لوستلو کي نه کوم وخت صرفيري
نه محنت غواړي، نه ددې لپاره اودس شرط دی نه
لاس او چټپدل شته، بس که دغه دعاگاني حفظ کرل
شي نو لږ د توجه خبره ده او ددغه لږ توجه په نتیجه
کي د دنیا او اخرت ستر هدفونه او گټي تر لاسه
کېدای شي او پرته له کوم خاص محنت په اعمال نامه
کي د نيکيو ذخيري جمع کېدلای شي.

له دې امله هر مسلمان ته په کار ده چي دغه
دعاگاني خامخا په ياد کړي، ډېر کتابونه داسي
دي چي په هغه کي دغه دعاگاني ليکل شوي دي،
حکيم الامه حضرت مولانا اشرف علي تھانوي صاحب
"قُدَسَ سِرُّهُ" کتاب "مناجات مقبول" کي هم داسي ډېري
دعاگاني راټولي شوي دي د هغه نه هم دغه دعاگاني
يادولای شی، خپله يې هم ياد کړئ، او بچيانو ته يې

هم ورپه ياد كړئ په كوچنيوالي كې يې په دغه عادت
اموخته كړي نو انشاء الله د هغوی د دعاگانو ثواب به
هم دركول كېږي .

د نورو لپاره دعا كول :-

څرنگه چې د خپلو حاجتونو لپاره دعا غوښتل په
كار ده، دغه ډول د خپلو نورو دوستانو، قريبانو،
عزيزانو او عامو مسلمانانو لپاره دعا كول هم ډېر د
فضيلت شى ده، په حديث كې راغلي دي چې كوم
مسلمان بنده د خپل ورور لپاره د هغه په غياب كې
دعا كوي، نو ملكي د هغه په حق كې دعا كوي چې
وتاته دي هم دغه شان بڼه دركول شي . (مسلم)

له دې امله د كوم مسلمان په اړه چې درته معلومه
شي چې هغه په كوم مشكل كې دى يا په كوم غم اخته
دى يا كوم ضرورت ورپېښ شوى دى د هغه په حق كې
دعا كول په كار دي، بلكې د كافرانو په حق كې هم
دعا كول په كار دي چې الله جَلَّ جَلَالُهُ د اسلام هدايت ورپه

الاعمال الصالحة

برخه کړي له دې څخه د دعا ثواب هم ورکول کيږي او
د نورو د خیرخواهی فضیلت هم حاصلیږي .

(۴) استغفار:-

الله جَلَّ جَلَالُهُ استغفار د گناهونو د زهر تارپاق گرځولی
دی، د استغفار معنی ده د الله تعالی څخه مغفرت
غوښتل، هره بده او ناوړه گناه کوم چي د حقوق الله
سره تعلق لري په توبه او استغفار سره معافیږي له دې
کبله کله چي کومه گناه صغیره یا کبیره وشي نو ژر په
توبه او استغفار سره ددې تلافی کول په کار دي ،
بلکي په خلاف اولی کارونو باندي هم استغفار کول
په کار دی او په ظاهره که کومه گناه نه وي شوي بیا
هم استغفار کول په کار دی هر مسلمان پوهیږي چي د
دواړو جهانو سردار حضرت محمد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ د گناهونو څخه
بالکل معصوم او پاک ؤ، ددې سره دی مبارک صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
فرمایي چي: زه د الله تعالی څخه هره ورځ تر اویا
زیات کرته استغفار کوم . (بخاري)

الاعمال الصالحه

په يو حديث کي د دواړو جهانود سردار ﷺ دغه ارشاد دی چي "کوم سړی د استغفار پابندي وکړي الله ﷻ دده لپاره په هري تنگی کي د اساني لاره پيدا کوي او هر غم يې ليري کوي او وده ته د داسي ځايونو څخه رزق ورکوي چيري چي دده گمان هم نه وي.

(ابوداؤد، کتاب الصلوة باب الاستغفار)

له دې کبله په تلو راتلو، ناسته ولاړه کي هم استغفار کولو عادت جوړول په کار دي او په ورځ کي لږ تر لږ د استغفار يوه تسبيح ولوستل شي نو ډېره ښه ده.

سید الاستغفار:

استغفار په هره ژبه کي کېدای شي خو ددې مختصره عربي جمله داده:

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ.

ژباړه: "زه د الله خپل پروردگاره څخه د هري گناه مغفرت غواړم او توبه کوم" خو په حديث کي د استغفار

د یوې خاصې دعا ډېر فضائل بیان شوی دی او وهغه ته سید الاستغفار (د استغفار سردار) ویل شوی، هغه استغفار دادی:

اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ
وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ أَعُوذُ بِكَ مِنْ
شَرِّ مَا صَنَعْتُ أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَأَبُوءُ لَكَ
بِذُنُوبِي فَاعْفِرْ لِي ذُنُوبِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ.

ژباړه: یا الله! ته زما پروردگار یې، ستا څخه پرته کوم معبود نشته، تا زه پیدا کړی يم، زه ستا بنده يم، او زه تر خپله طاقته ستا سره پر کړي و عدې او عمل باندي ولاړ يم، تا چي کوم نعمتونه ماته را کړي دي دهغه په ذریعه وتاته رجوع کوم او د خپلي گناه په اړه هم وتاته رجوع کوم، له دي امله زما گناه معاف کړې ولي چي ستا څخه پرته هيڅ څوک گناهونه نه شي بخښلای.

په حديث کي راغلي چي کوم سړی دغه کلمې په بشپړ يقين سره د سهار په وخت ولولي او د ماښام څخه وړاندي وفات شي نو هغه په جنتيانو کي شمېرل کيږي او کوم سړی چي دغه کلمې د شپې په مهال په بشپړ يقين سره ولولي او د سهار څخه وړاندي وفات شي نو هغه د جنتيانو څخه دی. (بخاري باب فضل الاستغفار)

په ځانگړې توگه د شپې د خوب څخه وړاندي خو کرته د زړه په حاضرېدو سره د ورځي د خپل ټولو اعمالو د کوتاهيو اجمالي تصور کولو سره د ټولو استغفار کول په کار دي.

(۵) ذکر الله:

د الله جَلَّ جَلَالُهُ ذکر کول هم داسي خوندور او اسانه عبادت دی چي هغه انسان په لږ توجه سره هر وخت کولای شي او ددې فضائل او فايدې بهي شمېره دي. الله جَلَّ جَلَالُهُ په قرآن کریم کي په بېلا بېلو آيتونو کي د خپل ذکر کولو تاکيد کړی دی مثلاً ارشاد دی: يَا أَيُّهَا

الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللهَ ذِكْرًا كَثِيرًا. (الاحزاب - ٤١)

ترجمه: "ای مؤمنانو! د الله ﷻ ذکر ډېر ډېر کوی."

بنسکاره خبره ده چې د ذکر کولو څخه و الله ﷻ ته کومه فايده نشته، هغه د بندگانو له ذکره څخه بې نیازه دی، خو په دې کې د بندگانو گټه ده، چې د ذکر په ډېر کولو سره د الله ﷻ سره اړیکې ټینګېږي او د انسان و روح ته غذا ورکول کېږي چې په دې سره و بنده ته تازګي او قوت پیدا کېږي، د دې روحاني قوت په نتیجه کې د انسان لپاره د نفس او شیطان مقابله اسانه کېږي او د گناهونو څخه د حفاظت لپاره هم اساني راځي او د هر ذکر سره په اعمال نامه کې د نیکیو او نورو عملونو زیاتوب راځي.

یو صحابي د حضرت محمد ﷺ څخه پوښتنه وکړه چې د الله ﷻ په نېز تر ټولو افضل او د قیامت په ورځ تر ټولو اوچت مرتبې و الاعبادت کوم یو دی؟ نبی ﷺ ورته وفرمایل چې د الله ﷻ ذکر. (جامع الاصول ټوک ٤ مخ ٤٧٥)

يو صحابي يو ځل و حضرت محمد ﷺ ته عرض و ڪړ چي يا رسول الله! د نيڪيو قسمونه خو ډېر دي او زه دغه ټوله نه شم ادا ڪولاي نو وماته داسي شي راوښيه چي زه يې له ځانه سره ښه وساتم او ډېري خبري مه راښيه ولي چي زما څخه هيريزي حضرت محمد ﷺ په جواب کي ورته وفرمايل: ستا ژبه دي د الله جل جلاله په ذکر سره هميشه لنده وي.

(جامع ترمذي دعوات باب فضل الذكر)

حضرت ابو موسیٰ اشعري رضی الله عنه روايت ڪوي چي حضرت محمد ﷺ فرمايلي: چي په کوم کور کي د الله ذکر وشي او په کوم کور کي چي د الله ذکر ونه شي د هغه مثال د ژوندي او د مري دي (يعني ذکر والا کور ژوندي دي او ذکر چي نه کوي هغه مري دي).

(بخاري، مسلم)

په يو بل حديث کي د حضرت محمد ﷺ ارشاد دي: چي کوم خلگ د يو مجلس څخه په داسي حالت کي

ولا رشي چي هغوی پکبسي د الله جَلَّالَهُ ذَكَرَ نَه وَي كَرِي
 نو هغوی د مردار خره خخه ولاړ شوه او دغه مجلس به
 دده لپاره (د قيامت په ورځ) د پښېمانۍ باعث وي
 (يعني دغه افسوس به کوي چي دومره وخت مورې ولي
 بېکاره ضايع کړي و). (ابوداؤد)

له دې کبله د حضرت محمد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ارشاد دی: چي د هر
 مجلس په پای کي دغه دعا دي ولوستل شي:

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا

أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ. په دې سره د مجلس د
 کوتاهيو كفاره ادا کيږي. (نسائي)

د الله د ذکر دغو سترو فضيلتونو سره الله جَلَّالَهُ ذَكَرَ نَه وَي كَرِي دغه

مبارک عمل دومره اسانه کړی دی چي ددې لپاره هيڅ
 شرط نه دی ټاکل شوی، که په او داسه سره مخ پر قبله
 په خلوت سره د الله ذکر وشي خو ډېر ښه دی او که
 ددې موقع نه وي نو په تگ راتگ ناسته ولاړه، د کار
 کولو په وخت په هر حالت کي دغه عبادت ادا کېدای

شي ددي لپاره اودس هم شرط نه دی بلکي د جنابت او حیض په حالت کي هم ذکر کول جایز دی.

هو د بدن د لڅوالي په حالت کي یا د مرداری په مقام کي مثلاً په بیت الخلاء کي په ژبه سره ذکر کول نه دی په کار، دغه مهال په زړه کي ذکر کول جایز دي.

له دې امله ددې عظیم عبادت ثواب انسان هر وخت پرته له کوم خاص محنت او تکلیف لاس ته راوړلای شي او مناسبه داده چي په شپه او ورځ کي څه وخت داسي وټاکل شي چي پکښي ښه په او داسه مخ پر قبله په توجه سره ذکر وشي او په نورو وختونو کي په تگ راتگ، د کارونو په منځ کي د ویدېدو او ناستي په حالت کي څومره چي د ذکر کولو توفیق وشي نعمت بالای نعمت دی د خاص خاص ذکر و نو لپاره د لاندې کتابونه مطالعه گټوره ده:

د ذکر فضائل: شیخ الحدیث حضرت مولانا محمد

ذکریا صاحب رحمه الله.

ذکر الله: مفتی اعظم حضرت مولانا مفتی محمد

شفيع صاحب قدس سره.

معمولات يومية: سيدي وسندي حضرت ڊاڪٽر محمد عبدالحى عارفي قدس سره.

خه مختصر اذكار په لاندي ڊول دي په تلو راتلو او هر وخت ڪولو عادت په ڪار دي.

په حديث ڪي د حضرت محمد ﷺ ارشاد دي: چي د

الله جَلَّ جَلَالُهُ په نيز تر ٿولو خوښ څلور ڪلمې دي: سُبْحَانَ
اللهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ (بخاري و مسلم)

حديث شريف دي چي دوي ڪلمې ورحمن ته ڊپري
خوښي دي پر ژبه باندي سپڪي دي، او د عمل په
ترازو ڪي ڊپري درني دي.

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ.

(بخاري، مسلم)

په حديث شريف ڪي راغلي دي چي لاهول ولاقوة

إِلَّا بِاللَّهِ. ڊپر ولولئ ولي چي دغه د جنت د خزانو څخه
يوه خزانه ده. (مشڪوة)

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ
الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

په حديث کي راغلي چي کوم سنڙي د سهار په مهال
دغه کلمه ولولي نو وهغه ته د اسماعيل عليه السلام د اولادو
څخه د لسو غلامانو د ازادولو ثواب ورکول کيږي،
لس نيکي ورته ليکل کيږي، لس گناهوي يې
معافيزي، لس درجي يې اوچتيري او تر مابننامه هغه د
شيطان له شره خوندي پاته وي او دغه کلمه که مابننام
ولولي نو تر سهاره دغه فايدي حاصلولای شي.

(ابوداؤد)

حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ.

(٦) درود شريف :-

په حضرت محمد صلى الله عليه وسلم د درود شريف د ويلو دومره
فضايل په احاديثو کي راغلي چي يو مستقل کتاب

جوڙ پڊاي شي او ڊپرو علماء پر دې باندي بيل ڪتابونه لیکلي دي، په يو حديث کي حضرت محمد ﷺ ارشاد فرمايبي: چي وماته زما د پروردگار له لوري يو راتلونکي راغلي او راته ويي ويل: چي ستا د امت کوم څوک چي پر تاباندي يو ځل درود ولولي الله ﷻ دهغه لپاره لس نيکي لیکي، لس گناهوي (صغيره) يي معافيري او لس درجي يي او چتيري. (سنن نسائي، مسند احمد، الترغيب للمندري جلد ۳ صفحه ۱۵۷)

او حضرت انس ؓ فرمايبي: چي حضرت محمد ﷺ ارشاد فرمايبي: د کوم چا په وړاندي چي زما يادونه وشي هغه ته په کار ده چي پر ما درود ولولي او کوم څوک چي پر ما يو ځل درود وايي الله ﷻ ورباندي لس ځله رحمت کوي (ايضا).

په درود شريف کي تر ټولو افضل ابراهيمي درود دی کوم چي په لمانځه کي لوستل کيري او تر ټولو مختصر بيا "صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ" دی له دې څخه هم د

دروود شريف فضيلت حاصليري كله چي د حضرت محمد ﷺ نوم مبارک ليکل کيري نو بشپره جمله صلى الله عليه وسلم پوره ليکل په کار ده فقط صلعم يا ص ليکل کفايت نه کوي.

(۷) شکر :-

د الله ﷻ بي شمېره نعمتونه هر گړی پر انسان باندي مصرفيري دغه نعمتونه دومره ډېر دي چي حساب يې امکان نه لري، په قرآن کریم کي د الله ﷻ ارشاد دی:

وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا. (النحل - ۱۸)

ترجمه: "او که تاسي د الله نعمتونه شمېرل وغواړی نو شمېر به يې نه کړی"

شيخ سعدي رحمته الله عليه فرمايلي دي که نور نعمتونه پرې بنول شي نو صرف د ژوند نعمت دومره بي شمېره دی چي په هره سا او نفس کي دوه نعمتونه پته دي سا و دننه ته تلل يو نعمت او بهر ته راتلل بل نعمت دی

ولي که سا دننه ولاړه شي و بهر ته را نشي نو غم دی او که بهر ته راشي دننه ولاړه نشي نو بل غم دی له دې کبله په هره سا باندي و انسان ته دوه نعمتونه ورکول کيږي او هر نعمت د شکر غوښتنه کوي له دې امله که په هره سا باندي انسان يو ځل شکر ادا کړي بيا هم صرف د سا د نعمت شکر نه شي ادا کولای د نورو بي شمېره نعمتونو څرنگه شکر ادا کولای شي.

مقصد دا چي د الله جَلَّالَهُ د نعمتونو په صحيح طريقه شکر ادا کول خو د انسان د وس خبره نه ده خو ډېر شکر ادا کول يو بي انتها محبوب عمل دی چي ورباندي ثواب هم بي شمېره ورکول کيږي، په نعمتونو کي هم ډېر نيت راځي، او د الله جَلَّالَهُ سره په تعلق او محبت کي هم ترقي کيږي د الله جَلَّالَهُ ارشاد دی.

فَاذْكُرُونِي اَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ.

(البقره ۱۵۲)

ترجمه : "نو تاسي زما ذکر وکړئ زه به ستاسي

ذکر و کرم او تاسی زما شکر ادا کری او زما ناشکری
مه کوی"

په بل مقام کی ارشاد دی:-

وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ . (آل عمران ۱۴۵)

ترجمه: "او مور و شکر کوونکو ته ښه بدله
ورکوو"

او بل ارشاد دی:-

لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي
لَشَدِيدٌ . (ابراهيم، ۷)

ترجمه: "که تاسی شکر ادا کری زه به نور زیاتوب
ورکړم او که ناشکری کوی نو دا یاد ولری چې زما
عذاب خامخا سخت دی"

و الله جل جلاله ته شکر ادا کوونکی بنده ډېر محبوب
دی او ناشکره انسان ډېر ناخوښه دی، ولي چې
ناشکری ډېره د تنگ نظری ښه ده، ناشکره سړي ته
که لږ تکلیف ورسې د هغه ټوله توجه و تکلیف ته وي

او ورته هغه بي شمېره نعمتونه نه بنکاري چي خاص د
تکليف په حالت کي هم ورباندي اوري او هغه لږ
تکليف يې غرگرځولی وي فرياد کوي.

ددې څخه بل لوري ته د شکر ادا کوونکي بڼه حال
دادی چي د تکليف په حالت کي هم دده نظر د الله جَلَّالَهُ
پر نعمتونو باندي وي هغه پر دغه نعمتونو هم شکر
ادا کوي او ورسره د تکليف د ليري کولو دعا هم کوي.

ته يې فرض کړه چي يو سړی ناروغه شوی وي اوس
که هغه ناشکره وي نو هغه د الله جَلَّالَهُ ټوله نعمتونه هېر
کړي خپل ځان تر ټولو مظلوم او غم ځپلی وگڼي او د
ناشکرۍ خبري تر خوله وباسي او که شکر گزاره بنده
وي نو د ناروغۍ د غم او پرېشاني سره هغه دا فکر
کوي چي الله جَلَّالَهُ د ژوند په ډېرو وختونو چي کوم
صحت راکړی ، هغه څومره غټ نعمت دی او په دې
ناروغۍ کي د ډاکټرانو دواوو او پوښتونکو په
صورت کي د تسلي چي کوم اسباب راته ميسره دي دا

خومره غټه نعمت دی.

کوم خلگ چي تر دې ډېر ناروغه دي د هغوی په تصور کولو سره شکر ادا کوی چي الله جَلَّالَهُ دَاسِي ناروغی څخه ژغورلی يم، هغه د ناروغی د ليري کولو دعا خامخا کوي خو د شکایت په لهجه کي نه بلکي د خپلي کمزوری او عاجزی په لهجه کي، هغه د تکلیف څخه پرېشانه وي او په دې پرېشاني کي د ناشکری او گيلې شکایت بوی نوي پکښي.

پر انسان باندي د شيطان تر ټولو غټه حمله دا وي چي په ناشکري يې بوخت کړي، په قرآن کریم کي راغلي چي کله و شيطان ته تر قيامته پوري د ژوند مهلت ورکول شو نو ده د الله جَلَّالَهُ په حضور کي خپل دغه عزم څرگند کړ چي زه به ستا بندگان غولوم (خطا باسَم) او د هري لوري به ورباندي حمله کوم بيا يې د دې نتيجه بيانولو کي: **دَا هُمْ څرگنده کړه چي:**

وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ. (الاعراف - ١٧)

ترجمه: "او ډېر د بندگانو څخه به شاکره ونه موندې".

له دې څخه وېر پېښېده چې د شيطان تر ټولو ستره غوښتنه او هڅې دادي چې د الله جَلَّالَهُ د بندگانو د شکر د عبادت څخه محرومه کړي هغوی ناشکره وگرځوي ددې په خلاف کوم بنده چې شاکره جوړېدلو عزم وکړي پر هغه د شيطان وار نه چلېږي.

غرض د الله جَلَّالَهُ شکر ادا کول ډېر عظيم عبادت دی او دغه ستر عبادت په څو سيکنډو کې ادا کېږي په حديث کې دي چې:

الطَّاعِمُ الشَّاكِرُ بِمَنْزِلَةِ الصَّائِمِ الصَّابِرِ.

ترجمه: "کوم سړی چې ډوډۍ خوړلو سره شکر ادا کړي هغه په ثواب کې د هغه روژاتي په شان دی" کوم چې د ډوډۍ خوړلو څخه یې صبر کړی دی.

(بخاري ترمذي)

له دې امله د شپې او ورځې په ژوندانه کې کوم

الاعمال الصالحه

کوچنی یا غت نعمت او راحت در کول شي پر دي د
شکر ادا کولو عادت گرځول په کار دی، کور ته ننوتې
کوروالا دي په عافیت کي ولیدل نو شکر ادا کړه، بڼه
خورک درته راوړل شي نو شکر ادا کړه که بڼه هوا در
نه ولگيږي نو شکر ادا کړه. بچی دي لوبي کولې بڼه
معلوم شو نو شکر ادا کړه.

مقصد دا چي هره خبره چي ور څخه خوشحالي يا
راحت تر لاسه شي پر هغه باندي د شکر ادا کولو او د
تل لپاره د ادا کېدو عادت جوړول په کار دي، که په
ژبه سره نه وي نو په زړه کي شکر ادا کول په کار دی.
دغه ډول د طریقت بزرگانو دا هم بنسونه کړې ده
چي کله د شپې وبستر ته ورسې نو د خوب څخه
وراندي یو گړی د الله ﷻ د نعمتونو تصور وکړه او د
یوه یوه نعمت تصور کوه شکر ورباندي ادا کوه مثلاً
باید تصور وکړې چي الحمد لله زما او د کوروالا او
بچیانو صحت جوړ او روغ دی الحمد لله د سر پتولو
لپاره کور لرم الحمد لله! ارامه بستره لرم، الحمد لله خان

او مال مي خوندي دی.

مقصد څومره راحتونه چي درکول شوي وي ددغو ټولو حساب وکره تصويري وکره او شکر ورباندي ادا کره بيا نو ويده شه.

په دي کي خو شک نشته چي د الله ﷻ د نعمتونو حقيقي شکر دادی چي انسان خپل ژوند د الله ﷻ د مرضي سره سم جوړ کړي خو که په ژبه او زړه سره ډېر ډېر د شکر ادا کولو عادت وگرځوي نو دا هم يو ستر عبادت دی او اميد دی چي انشاء الله ددي له برکته د نورو اعمالو هم اصلاح وشي.

هسي خو د شکر ادا کولو لپاره کوم لفظ نه دی معين شوی هر انسان په خپله ژبه کي شکر ادا کولای شي، خو حضرت محمد ﷺ د شکر د ادا کولو لپاره د داسي جامع الفاظو تلقين کړی چي په يو ځل لوستلو د زرگونو واري شکر ادا کولو فايده لاس ته راتلای شي هغه الفاظ دادی:

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا دَائِمًا مَعَ دَوَامِكَ وَلَكَ
 الْحَمْدُ حَمْدًا خَالِدًا مَعَ خُلُودِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا
 لَا مُنْتَهَى لَهُ دُونَ مَشِيَّتِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا لَا يُرِيدُ
 قَائِلُهُ إِلَّا رِضَاكَ وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا عِنْدَ طَرْفَةِ كُلِّ
 عَيْنٍ وَتَنَفُّسِ كُلِّ نَفْسٍ.

ترجمه : "ای الله! ستا شکر دی، داسی شکر چي
 ستا د همیشني وجود سره همپشه دی، ستا شکر دی،
 داسی شکر چي ستا د همپشه پاته کېدلو سره همپشه
 وي او ستا شکر دی داسی شکر چي ستا د ارادي
 څخه پرته بل کوم پای نشته او ستا شکر دی داسی
 شکر چي د هغه لوستونکي ستا د خوشحالی پرته بل
 هیڅ نه غواړي او ستا شکر دی د سترگي د هر اړه ولو
 باندي او د سيني پر هري سا باندي".

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ خَلْقِكَ وَمِدَادَ كَلِمَاتِكَ
 وَزِينَةَ عَرْشِكَ وَرِضَا نَفْسِكَ.

ترجمه : ای الله! ستا حمد ادا کوم ستا د مخلوقاتو د شمپر برابر او ستا د کلماتو د سیاهی برابر، او ستا د عرش د وزن برابر او ستا د رضا او خوشحالی برابر. د حضرت عبد الله بن غنام رضی الله عنه خخه روایت دی چي حضرت محمد صلی الله علیه و آله د شکر دغه کلمی ورو بنوولی :-

اللَّهُمَّ مَا أَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ بَاحِدٍ مِّنْ خَلْقِكَ
فَمِنْكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ فَلكَ الْحَمْدُ وَلَكَ
الشُّكْرُ.

ترجمه : ای الله! وماته یا ستا د مخلوق ویو فرد ته هم کوم نعمت ورکول شوی وی هغه فقط ستا د لوري خخه وی، ستا هیخ شریک نشته نو تعریف تا لره ثابت دی او شکر دی تا لره وی.

حضرت محمد صلی الله علیه و آله فرمایلی: چي کوم سړی دغه کلمی د سهار په وخت ولولي هغه د خپل ورځي شکر ادا کړ او کوم سړی چي دغه کلمی د ماښام په مهال ولولي هغه د شپي شکر ادا کړ. (نسائی، ابوداؤد)

(۸) صبر :-

الله جل جلاله په دې کائناتو کې درې ډوله مخلوق پيدا کړي دي، يو هغه مخلوق چې پکښې بشپړه خوشحالي او آرامتيا شته، د غم او د تکليف هيڅ څرک پکښې نشته، دا د جنت مخلوق دی.

دوهم هغه چې پکښې ټوله سره تکليف او غمونه دي، په دې کې د خوشحالي او آرام هيڅ نښه پکښې نشته، دا د دوزخ مخلوق دي او يو مخلوق هغه دی چې په هغه کې خوشحالي هم شته او غم هم شته، راحت هم شته او تکليف هم او دا د دنيا مخلوق دی.

له دې کبله په دې دنيا کې تر ټنه نه کوم انسان داسې شوی دی نه هم کېدای شي چې ورته کله ناکله کوم نه يو کوم تکليف نه وي رسېدلی، انسان چې څومره دولت مند وي، څومره صاحب د اختيار وي، څومره صالح او متقي وي، وده ته به په دنيا کې د خوشحالي سره د غم او د آرام نه وروسته به د تکليف

سره خامخا مخامخ کيږي غټ غټ پېغمبران هم د
تکليفونو او غمونو سره مخامخ شوي دي.

له دې کبله که کوم سړی و غواړي چي ما ته په خپل
ژوند کي کوم تکليف يا غم راونه رسېږي نو هغه د دې
دنیا د حقيقت څخه نا خبره دی. د هغه دغه غوښتنه
هيڅکله نه شي تر سره کېدای. دلږ او ډېر توفير خو به
خامخا وي، خود تکليف او غمونو څخه بشپړ
خلاصون په دې دنيا کي ناممکنه ده.

قيد حیات و بند غم اصل مې دونون ايک هېږي

موت سی پهلې آدمي غم سی نجات پائې کيو؟

”ژوندانه بند وي او که د غم خو په حقيقت کي
دواړه سره يو دي، د مرگ څخه مخکي انسان به له غم
نه ولي خلاصون ومومي“.

له دې امله په دغه دنيوي ژوندون کي هر سړی په
يو نه يو صورت کي د تکليفونو او غمونو سره به
مخامخ کيږي، که چيري هغه بې صبري و کړي، هر وخت

بې ځايه د خپلو غمونو بيان كوي، او د خپل تقدير گله او شكايه و كړي، بيا هم ورته د غمونو څخه بشپړ خلاصون نه شي كېدای، خو په دغه صورت كې يو خو هغه همپشه همپشه د تكليف په غم به بوخت وي، دوهم ددې بې صبرۍ ډېر غټ تاوان دادی چې دغه تكليفونه چې ورته د اجر او ثواب ذريعه گرځېدله د هغه هيڅ ثواب نه وركول كېږي.

ددې په خلاف يو انسان هغه دی چې د تكليف او غم په موقع كې دغه فكر كوي چې دا د دنيا د يو څو ورځو تكليف دی، او د دنيا د تكليفونو څخه هيڅ څوك هم بشپړ نه شي خلاصېدای، او د الله ﷻ هيڅ يوه فيصله د حكمت څخه خالي نه ده.

برابره خبره ده چې د هغه حكمت زموږ په پوهنه كې راشي يا نه شي را نو ماته د الله ﷻ د فيصلې څخه د شكايه پر ځای د هغه پر حقانيت باندي ايمان لرل په كار دی، كه څه هم ددغه تكليف او پېښې څخه ماته د تكليف رسېدلی دی، ددې تكليف له كبله زما زړه صبر

کوي، خو زه د الله ﷻ د فيصلي خخه کوم شکايت نه کوم، ولي چي هغه پوهيږي چي زما بنه په کوم شي کي دي؟ زه د هغه ولوري ته رجوع کوم کوم تکليف چي ماته رارسېدلی دی هغه زما په حق کي بنه کړي، زما وزړه ته آرام او تسلي ورکړي او آينده ما ددغه شان تکليفونو خخه وساتي کوم چي ما نا قراره کوي.

ددغه سړی د داسي فکر نوم "صبر" دی او ددې فايده داده چي له دې نه و انسان ته تسلي ورکول کيږي په ناقراري کي لږ والی راځي، زړه ته آرام ورکوي او بل لوري ته چي کوم تکليف رسېدلی وي پر دې باندي د الله ﷻ له لوري بي حسابه اجر ورکول کيږي.

د قرآن کریم ارشاد دی:

إِنَّمَا يُوقَى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ

(الزمر-۱۰)

ژباړه: بېشکه وصبر کوونکو ته د هغوی ثواب بې

شمېره ورکول کيږي.

دا ياد ولرئ، د يو تکليف په وخت په زړه کي چي کوم تکليف پيدا کيږي دا کومه گناه نه ده، بلکي د تکليف او غم په مهال بي اختياره که ژړا ورشي هغه هم په بي صبرۍ کي نه راځي، بي صبري داده چي د الله ﷻ پر فيصلې اعتراض وکړي او شکايت وکړي که په زړه کي د تکليف اور بل وي د سترگو څخه اوښکي بهيږي، طبيعت پرېشانه وي، ډېره ډېره ژړا ورځي خو انسان د الله ﷻ د تقدير د شکايت کولو ير ځای د الله ﷻ پر حکمتونو ايمان لري نو ددغه نوم "صبر" دی او پر دې باندي د الله ﷻ له لوري د بي حسابو اجر وعده ده.

ددې صبر نښه داده چي هر کله په زړه کي تکليف وشي انسان په ژبه ولولي: اَنَا لِلَّهِ وَأَنَا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ.
کوم خلگ چي د تکليف په مهال دغه کلمه ولولي د هغوی په باب د الله ﷻ ارشاد دی:

أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ. (البقرة - ۱۵۷)

ژباړه: په داسې خلکو باندې د دوی د رب له لوري رحمتونه او مهرباني دي او دغه شان خلک په هدايت باندي دي.

له دې امله بزرگانو بالکل صحيح فرمايلي دي: چي "صبر" د زرگونو عبادتونو څخه يو عبادت دی، چي په دې سره انسان روحاني ترقي کوي او تر ډېرو او چټو مقاماتو پوري رسېږي.

او د صبر د عبادت لپاره دا ضروري نه ده چي کوم غټ تکليف ورپېښ شي بيا نو انسان صبر وکړي او اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاٰجِعُونَ. ووايي بلکي هره ورځ په ژوند کي کومي وړوکي وړوکي خبري د طبيعت خلاف پېښېږي پر هغوی باندي هم د لوستلو عادت په کار دی حضرت ام سلمه رضی الله عنها فرمايي: چي د حضرت محمد ﷺ ارشاد دی:

الاعمال الصالحة

اِذَا اَصَابَتْ اَحَدَكُمْ مُصِيبَةٌ فَلْيَقُلْ اَنَا لِلّٰهِ وَاَنَا اِلَيْهِ
رَاجِعُونَ. اَللّٰهُمَّ عِنْدَكَ اَحْتَسِبُ مُصِيبَتِيْ وَاَجْرِنِيْ
فِيْهَا وَاَبْدِلْنِيْ خَيْرًا مِنْهَا.

يعني هر كله له تاسي خخه ويو چا ته كوم تكليف
ورسيڙي نو هغه ته په كار ده چي انا لله وانا اليه
راجعون ولولي، يا الله زه پر دغه تكليف باندي د
ثواب غوښتونكي يم، ما ته پر دې ثواب راكړې او
ددې پر خاي ما ته تر دې ښه شي راكړې.

(ابوداؤد، باب الاسترجاع)

له دې نه معلومه شوه چي پر كوچني تكليف باندي
هم انا لله لوستل په كار دي او دغه ډول هره ورځ
پېښېدونكي د طبيعت خلاف كارونو باندي هر ځل د
"صبر" د عبادت ثواب وركول كيږي، د تگ په حالت
كي كه زوز ورجگ شو، لمن يې يو خاي بنده شول،
پښه يې وښويدل برق (بجلي) ولاړه، د يو غمجنې
پېښې خبر يې واورېدې، كوم شي ورك شو، مطلب دا

چي دغه شان د هري پيښي په وخت انا لله لوستل
پکار دي او يو ځل په زړه کي دغه عقیده ټينگول په
کار ده چي د هر تکليف تر شا د الله جَلَّالَهُ کوم نه يو کوم
حکمت شته، بس د دغه نوم "صبر" دی او پر دي همپشه
بي شمېره ثواب ورکول کيږي.

يوه بله خبره هم د يادولو وړ ده چي څرنگه د يو غم
پر مهال بي اختياره ژړل د صبر خلاف نه دی دغه ډول
د يو تکليف پر مهال دغه تکليف ليري کولو هڅي او
کوښښ کول هم د صبر خلاف نه دی مثلاً د ناروغۍ
علاج کول د صبر خلاف نه دی، بلکي دغه ټوله
کوښښونه کول هم په کار دي او د تکليف د ليري کولو
دعا هم په کار ده، بلکي د تکليف د سختۍ په حالت
کي آه آه کول هم د صبر خلاف نه دی، ولي چي د صبر
حقيقت صرف دغه دی کوم چي اوس درته بيان شو چي
انسان د الله جَلَّالَهُ پر فيصلي کوم اعتراض او شکايت
ونه کړي او په ژبه انا لله وانا اليه راجعون همپشه

ولولئ.

هسي خودغه يو مختصر عمل دی، لپکن د
الله جل جلاله په دربار کي چي پردې کوم اجر او ثواب ليکل
کيري، ددې تصور هم دغه وخت زموږ لپاره ناممکنه
خبره ده.

(۹) په "بسم الله" سره هر مهم کار

پیل کول:

هر مهم کار په "بسم الله" سره پیل کول
د اسلامي شعائرو څخه دی چي ورباندي مسلمان
پېژندل کيري د حضرت محمد ﷺ ارشاد دی:

كُلُّ أَمْرٍ ذِي بَالٍ لَمْ يُبْدَأْ فِيهِ بِبِسْمِ اللَّهِ فَهُوَ ابْتَرٌ.

"هر مهم کار چي په بسم الله سره پیل نه شي هغه
ناقص او پري وي" د حضرت محمد ﷺ سنت دادی چي
د هر مهم کار څخه وړاندي بسم الله خامخا لوستل، هر
مسلمان ته په کار ده چي ددغه سنت په متابعت کولو

سره په بسم الله سره د کار پیل کولو عادت وگرځوي ،
 کور ته د ننوتلو په وخت، بلکي د روان موټر سره د
 ټکر په وخت یا خپله ټکر شي، و مسجد ته د ننوتلو په
 وخت، د مسجد څخه د وتلو په وخت، بلکي و بیت
 الخلا ته د ننوتلو څخه لږ وړاندي او دهغي څخه د
 وتلو څخه ژر وروسته، د ډوډۍ خوړلو په وخت د اوبو
 څښلو په وخت، د جامې د اغوستلو په وخت د بوټو په
 پښو کولو په وخت د کوم کتاب لوستلو په وخت، د
 کوم مکتوب لیکلو په مهال د خپل کارو بار پیل کېدو
 څخه مخکي، د یو چا سره د نوي معاملې کولو څخه
 وړاندي مطلب په هر تبدیل شوي حالت باندي په بسم
 الله سره د پیل کولو عادت گرځول په کار دی.

دغه ډول بنځي چي ډوډۍ پخول شروع کړي نو دي
 بسم الله ولولي، په خورک که کوم شی واچوي نو دي
 په بسم الله سره واچوي. کله چي سالن راکارې نو دي
 په بسم الله سره راوکارې، که کومه جامه رغوي یا
 یې پرېولي نو دي په بسم الله سره پیل کړي، بچیانو ته

الاعمال الصالحة

کالي وراغوندي نو دي په بسم الله سره ورواغوندي او هغه ته دي هم بسم الله وروښيي، مقصد دا چي دغه رنگه خپل د ورځني کارونو په بسم الله سره پيل کول په خپل معمولات کي راوستل شي نو دا يو داسي عمل دی چي پکښي محنت او سختي هيڅ نشته او په لږ فکر کولو سره انسان په خپل اعمال نامه کي د نيکيو او ښه عملونو زياتوب کولای شي، بلکي ددغه عمل په برکت سره دغه واره کارونه چي په ظاهره دنيوي کارونه بريښي پخپله عبادت گرځي.

يو کافر هم د دنيا کار کوي او يو مؤمن يې هم کوي لېکن په دواړو کي دومره زيات توپير شته چي کافر د غفلت په حالت کي دغه ټوله کارونه کوي او مؤمن د هر کار شروع په بسم الله سره کوي، لکه ددي خبري اقرار چي کوي چي د الله جل جلاله د توفيق څخه پرته د هيڅ کار بشپړېده او پوره کېده نه شي کېدای او ددي اقرار په نتيجه کي دده د دنيا ټوله کارونه هم د دين يوه برخه

د بسم الله پر فضائلو باندي د احقر بزرگواره پلار
حضرت مولانا مفتی محمد شفیع صاحب رحمۃ اللہ علیہ
رساله "د بسم الله فضائل او مسائل" مطالعه به گتوره
وي.

(۱۰) په سلام سره پیل کول :-

و مسلمانانو ته سلام کول هم د هغو د اسلامي
شعائرو څخه دی کوم چي مسلمانان په پېژندل کيږي
او ددې ډېر فضائل په احاديثو کي راغلي، په ځانگړي
توگه بيا ويو مسلمان ته په سلام سره شروع کول ډېره
ستره نيکي ده، په حديث کي راغلي دي چي په خلکو
کي و الله جَلَّ جَلَالُهُ ته نژدې هغه سړی دی چي و خلگو ته په
سلام کولو سره پیل وکړي. (ابوداؤد)

دا ضروري نه ده چي فقط و هغو خلگو ته سلام
وشي کوم چي ورسره پېژندنه وي، بلکي چي څوک نه
ورسره پېژني د هغوی مسلمانانې معلومه وي هغوی
ته سلام کول هم د ثواب عمل دی، يو سړي د حضرت

الاعمال الصالحة

محمد ﷺ خخه وپوښتل چي د مسلمان لپاره كوم عملونه ښه دي؟ ددې په جواب کي محمد ﷺ چي کوم اعمال وشمېرل په هغه کي دا هم وه چي و خلگو ته سلام کول په کار دی (برابره خبره ده) چي ته يې پېژني او که يې نه پېژني. (بخاري، مسلم)

د حضرت عبدالله بن عمر رضي الله عنه خخه روايت شوی دی چي کله کله هغه د کوره فقط ددې مقصد لپاره وتی چي کوم مسلمان وويني نو ورته سلام وکړي چي دغه ډول به دده په ښو عملونو کي ډېرښت او زياتوب وشي. (موطا امام مالک)

ددې حديث صحيح مطلب دادی: چي و خلگو ته ډېر ډېر سلام وشي، هر ليدونکي سړي ته سلام کول مقصود نه دی ولي چي عملاً داسي امکان لري او له دې خخه و خلگو ته تکليف هم رسېدلای شي.

(الاداب الشرعية لابن مصلح توک ۱ مخ ۴۲۲)

دا هم سنت عمل دی چي کله سړی د بهر خخه وکورته راشي، نو وکور والو ته سلام وکړي، حضرت

الاعمال الصالحة

محمد ﷺ خپل و خاص خادم حضرت انس رضی اللہ عنہ ته و فرمایل: بچیہ! چي کله کور ته ننوزي نو وهغوی ته سلام کوه، دغه عمل ستا او ستا د کور والاؤ لپاره د برکت باعث دی. (ترمذي)

بلکي که و يو خالي کور ته څوک ورننوزي نو دغه وخت هم سلام کول په کار دی او نیت دي دا وکړي چي دغه سلام و ملائکو ته کيږي او حضرت عبداللہ بن عمر رضی اللہ عنہ به په داسي وخت کي السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ ويل.

(الاداب الشرعية لابن مصلح توك ۱ مخ ۴۲۴)

په حدیث کي ددي هم ترغیب راغلی دی چي سلام په ښکاره لفظونو کي دغه ډول داسي چي وفهمول شي که څه هم د سلام سنت صرف السلام عليكم ويلو سره ادا کيږي خو که ورسره "وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ" هم زيات شي نو ډېر ثواب لري.

حضرت عمران بن حصين رضی اللہ عنہ فرمایي: چي مورږيو

الاعمال الصالحة

خلد حضرت محمد ﷺ په خدمت کي حاضر و یو
 صاحب راغلی او السلام علیکم سره یې سلام و کړ،
 حضرت محمد ﷺ جواب ورکړی او ویې فرمایل: چي
 لس نیکی یې تر لاسه کړې بیا یو بل څوک راغلی او
 هغه السلام علیکم ورحمة الله وویل نبی ﷺ جواب
 ورکړی او ویې فرمایل: چي شل نیکی یې وموندلې
 بیا یو بل صاحب راغلی او هغه "السَّلَامُ عَلَیْكُمْ
 وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ" سره یې سلام ادا کړ حضرت
 محمد ﷺ جواب ورکړ چي دېرش (یعني دېرش نیکی
 یې وگتلي). (ابوداؤد، ترمذي جامع الاصول ټوک ٦ مخ ٦٠٢)
 دلته دغه خبره د یادوني وړ ده چي سلام کول هغه
 چاته سنت دی چي کله یو سړی په خپل یو کار بوخت
 نه وي، خو که دده په کار کي ستونزي راځي نو داسي
 وخت سلام ورته کول صحیح نه دی، مثلاً یو سړی
 تلاوت یا ذکر کوي یا د یو ناروغه په پوښتنه بوخت

چي د توجه اړولو څخه يې د تاوان اېنډ پېښنه وي نو تر څو چي هغه فارغه نه شي سلام کول سمه خبره نه ده. دغه ډول که يو سپړی و يوې ټولني ته تقرير يا بيان کوي او خلگ يې خبره اوري نو په داسي مهال و تقرير کوونکي يا اورېدونکي ته سلام کول نه دی په کار، هو که خلگ پته خوله ناست وي او يو څوک نژدې ورته تېر شي يا په مجلس کي کېښناستل وغواړي، نو يو ځل سلام وکړي او له حاضرينو څخه که يو هم جواب ورکړي نو د سلام سنت او د سلام د جواب فريضة ادا شوه، د سلام پيل کول سنت دي خو که يو څوک سلام وکړي نو يې جواب ورکول واجب دي او که يو څوک د سلام جواب ورنه کړي نو گنهگاره کېږي.

دغه رنگه که د يو چا مکتوب راشي او پکښي "السلام عليكم" ليکل شوي وي نو د لوستلو په وخت د سلام جواب ورکول په کار دی. (شرح مسلم نووي)

(۱۱) د ناروغه پوښتنه:-

د ناروغه سړي پوښتنه هم د ډېر اجر او ثواب عمل دی او حضرت محمد ﷺ د هر مسلمان په ذمه د بل مسلمان چي کوم حقوق ټاکلي دي په هغه کي د ناروغه پوښتنه هم راځي، بعضي فقهاؤ واجب گڼلی، خو صحيح داده چي د ناروغه پوښتنه سنت ده.

د حضرت ثعبان رضي الله عنه څخه روايت دی چي حضرت محمد ﷺ فرمايلي: چي کله يو مسلمان د خپل مسلمان ورور د ناروغی پوښتلو لپاره روان وي نو هغه د جنت په باغ کي اوسيري.

(صحيح مسلم، کتاب البر والصله، ترمذي کتاب الجنائز)

حضرت علي رضي الله عنه فرمايي: چي ما د حضرت محمد ﷺ څخه اورېدلي دي چي: کوم مسلمان د سهار په وخت د يو بل مسلمان وپوښتني ته ورشي، نو تر ماښامه او يا زره ملکي دده لپاره د خير دعا کوي او که ماښام د يو چا وپوښتني ته ورشي نو تر راتلونکي سهاره ورته

الاعمال الصالحه

اویا زره ملكي دده په حق کي د خیر دعا کوي او
ورسره د جنت یو باغ ورکول کیري .

(ترمذي، کتاب الجنائز حدیث ۹۶۹)

د حضرت محمد ﷺ همپشه عادت و چي د خپل
متعلقينو څخه کله چي د يو چا د ناروغۍ خبر ورته
رسېدلی وای ، نو د هغه د پوښتني لپاره به يې
تشریف وروړی .

د ناروغه د پوښتني له ادا بو څخه داده چي د
مريض پر تندي لاس کېښېرده حالت يې وپوښته ، په
دې شرط چي د لاس ايښولو يا حالت پوښتلو څخه
ورته تکليف نه وي ، که د تکليف اندېښنه وي نو لاس
ايښوول نه دی په کار او نه دې حالت معلوموي ، په
داسي حالت کي د ناروغه د نژدې خلگو نه خيريت
معلومول کفايت کوي .

حضرت محمد ﷺ د ناروغه د پوښتني په وخت
اووه ځله د دې دعا لوستلو تلقين کړی :

ترجمه: هغه الله چي خپله عظيم دی، او د عظيم
عرش مالک دی. زه د هغه څخه سوال کوم چي وتاته
شفا درکړي.

حضرت محمد ﷺ فرمايلي دي: چي د کوم سړي د
مرگ وخت نه وي رارسيدلی هغه ته د دغي دُعا له
برکته الله ﷻ شفا ورکوي.

(ابوداود کتاب الجنائز، ترمذي کتاب الطب)

حضرت محمد ﷺ د ناروغه د پوښتني په مهال د پر
خله دغه دُعا هم لوستل:

أَذْهَبِ الْبَأْسَ رَبَّ النَّاسِ وَأَشْفِ أَنْتَ الشَّافِي
لِلْأَشْفَاءِ الْأَشْفَاءُ كَلَّا يَغَادِرُ سَقَمًا.

ترجمه: ای د ټولو خلکو پروردگار! اتکلیف ليري
کړي، او شفا ورکړي ته شفا ورکوونکی یې، ستا څخه
پرته څوک شفا نشي ورکولای داسي شفا ورکړي چي
د ناروغی کومه برخه پري نږدي.

او دغه دُعا به یې هم کول: لَا بَأْسَ طَهُورٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ.

ترجمه: ستادي کوم تاوان نه وي (دغه ناروغی) انشاء الله ستالپاره د پاکی باعث گرځي.

خو دغه خبره همپشه په یاد ولری چي په اسلام کي څومره فضیلتونه د ناروغه د پوښتلو بیان شوي دي، د دي څخه زیات د دي خبري تاکید شوی دی چي د خپل یو عمل څخه و ناروغه ته لږ تکلیف هم ورونه رسیږي، د کومي پوښتني څخه چي و ناروغه یا د هغه و خدمت کوونکو ته کوم تکلیف ورسې د دي څخه د ثواب پر ځای د گناه سخته خطر ده.

دغه ډول که د یو ناروغه لپاره د یو چا کتنه تاوانی وي نو په داسي ملاقات اصرار کول بالکل ناروا دی، په داسي صورت کي د بهر څخه د حالت معلومولو او دغا کولو سره د ناروغ د پوښتني فضیلت حاصلیږي، و ناروغه ته دخبرولو څه اړتیا نشته، که د ناروغ زړه خوشحاله کول مقصود وي نو یې و خدمت کوونکو ته ووايه چي پر یو مناسبه وخت ناروغه خبر کړه چي

دعاوي کوي

دغه رنگه په حديث کي د دي خبري هم تاکيد شوی
دی چي کوم سړی د ناروغه د پوښتني لپاره ورشي
هغه دي ورسره ډېر نه کښيني، بلکي لنډه پوښتنه دي
وکړي ځني ولاړ دي شي، ولي چي د ډېر کښينستلو
څخه زياتره مريض په تکليف کيږي.

هو که ناروغه د خپلي تسلی يا د زړه د ډاډ لپاره يو
څوک زيات کښېنوي نو دهغه په ناسته کي کوم
پروانشته.

د پوښتني لپاره د مناسب وخت ټاکل هم ډېر
ضروري دی په داسي وخت کي و پوښتني ته تلل
صحيح نه دي کله چي د مريض د آرام يا په نورو
معمولاتو او عاداتو کي کوم بدلون راشي له دي کبله
دي د ناروغه د خادمانو څخه مخکي لا معلومه کړي
چي د پوښتني مناسب وخت کوم يو دی ؟

(۱۲) د جنازي په لمانځه او د مړي

په ښخولو کي گډون کول :-

د يو مسلمان پر مرگ باندي د جنازي په لمانځه کي گډون کولو او د جنازي سره په ښخولو کي د برخي اخيستلو هم په احاديثو کي ډېر فضيلت راغلي دي، بلکي دغه حضرت محمد ﷺ د مسلمان حق گڼلی دی چي د مسلمان د مرگ په صورت کي د جنازي په لمانځه کي گډون وشي او د جنازي سره و هد پري ته ورسره ولاړ شي، که څه هم د جنازي په لمانځه کي گډون کول او د جنازي سره و هد پري ته تلل فرض کفايه دي يعني که ځني مسلمانان دغه عمل تر سره کړي نو د نورو څخه فريضه ساقط پري يعني هغوی د جنازي د نه کولو څخه نه گنهگار کيږي خو که څوک يې وکړي نو ډېر ثواب لري.

حضرت ابوهريره رضي الله عنه روايت کوي چي حضرت محمد ﷺ فرمايلي: چي يو څوک د يو چاد جنازي لمونځ

ادا کړي و هغه ته يو قيراط ورکول کيږي او څوک چي ورسره ولاړ شي تر هغه وخته ورسره وي چي د بنخېدو عمل بشپړ شي نو و هغه ته دوه قيراطه ورکول کيږي چي هر قيراط د احد د غره په شان دی (۲).

معززو علماؤ فرمايلي دي چي د جنت د نعمتونو او د هغه مقام د اجر او ثواب څرنګه چي په دنيا کي صحيح تصور نشي کېدای او نه يې هم د تعبير لپاره د انسان سره صحيح لفظونه شته له دې کبله حضرت محمد ﷺ د امت د پوه کولو لپاره داسي لفظونه استعمال کړي دي کوم چي د دنيا په معاملاتو کي رواج لري او مشهوره دي، لکه څرنګه چي حضرت محمد ﷺ په جنازي کي د گډون کولو ثواب يې په (قيراط) سره تعبير کړی دی کوم چي د سرو او سپينو زرو يو پينځمانه و خودايې هم ورسره وفرمايل چي دا دنيا

(۱) دغه لفظ د جامع ترمذي په روايت کي راغلی دی (ترمذي کتاب الجنائز حديث ۱۰۴۰، باب نمبر ۱۴۹، خو اصل حديث په بخاري او مسلم کي هم روايت شوی دی.

د قيراط برابر مه گنه، هغه به په خپل غټ والي کي د احد د غره برابر وي، خلاصه داده چي د جنازي د لمانځه په ادا کولو باندي بيل ثواب او د جنازي سره تلل او هلته تر بنځيدو پوري گډون کول ثواب بيا بيل دي، او د واره ډېر غټ ثوابونه دي او د يو بل روايت الفاظ دادي:

کوم سړی چي د مړي و کور ته ورشي (د جنازي د او چتيدو څخه مخکي) هغه ته يو قيراط ورکول کيږي او بيا يې که په جنازه پسي روان شي هغه ته يو بل قيراط ورکول کيږي بيا که په لمانځه کي برخه واخلي نو يو بل قيراط بيا که تر بنځيدو پوري انتظار وکړي نو يو بل قيراط ورکول کيږي.

(فتح الباری، صفحه ۱۹۴، په حواله د مسند بزاز)

ددې مطلب دادي چي څلور سره عملونه بيل بيل نيکي او ښه عملونه دي او پر هر يوه جلا ثواب دی او هر ثواب ډېر زيات دی.

حضرت عبداللہ بن عمر رضی اللہ عنہما ته دغه

حديث معلوم نه ؤ كله چي د حضرت ابوهريره رضي الله عنه په ذريعه ورته معلوم شو او حضرت عائشه رضي الله عنها هم د دي تصديق وکړ نو حضرت عبد الله بن عمر رضي الله عنهما په تأسف سره وويل يقيناً مور خو ډېر قيراطونه ضائع کړي دي. (ترمذي)

د جنازې په لمانځه کي ډېر خلگ رسماً او د اصطلاح د مجبوري له کبله گډون کوي او ډېر وختونه يې د جنازي د لمانځه سمه طريقه هم نه وي زده خو په لږ توجه سره د لمانځه طريقه زده کولای شي او په گډون کي د رسمي پابندي پر ځای د الله جل جلاله د رضا نيت کول په کار دی او انشاء الله په دي باندي به ډېر اجر او ثواب ورکول کيږي لکه څرننگه چي يې بيان اوس وشو، د جنازې وروسته په جنازې پسې تلل د دي په ښخېدو کي گډون کول يو جلا ښه عمل دی او حضرت مجاهد رضي الله عنه فرمايې: چي دغه عمل تر نفلي لمانځه افضل دی.

(فتح الباری صفحه ۱۹۳، توک ۳، په حواله د مسند عبدالرزاق)

(۱۳) فاتحه (تعزیت) او وغم

خپلي ته تسلي ورکول :-

د یو سړي پر مړینه باندي د هغه و کور والا و ته تعزیت کول او په خپل یوه خبره یا یو عمل سره و هغه ته تسلي ورکول هم ډېر غټ د ثواب کار دی، د حضرت عبداللہ بن مسعود رضی اللہ عنہ څخه روایت دی چي حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم فرمایلي دي :

مَنْ عَزَى مُصَابًا فَلَهُ مِثْلُ أَجْرِهِ.

ترجمه: کوم څوک چي و غمجن ته تعزیت (تسلي) ورکړي هغه ته دو مړه ثواب ورکول کيږي لکه څو مړه چي و غم خپلي ته پر دغه غم ورکول کيږي.
(جامع ترمزي، کتاب الجنائز حديث نمبر ۱۰۷۳)

خو دغه خبره په پام کي ولری چي د تعزیت مطلب ځني خلگ د غم اظهار گڼي، او له دې کبله د مړي د کور والا و د تسلي کولو په ځای هغوی ته غم په یاد

ورولي او نورينې په غم اخته کړې، په حقيقت کي د تعزيت معنی د تسلي ورکولو ده له دې امله هره هغه طريقه اختيارول په تعزيت کي راضي چي ورڅخه د غم خپلو خلگو ډاډ او اطمینان وشي او په آرام شي، چي ورڅخه زړه يې مطمئن شي او د غم د احساس سختی يې لږ شي.

او د تسلي ورکولو دغه ثواب فقط د يو چا دمړينې سره خاص نه دی، بلکي په پورتنی حديث کي هر غم خپلي ته تسلي ورکول د هغه اجر او ثواب دلته بيان شوی دی له دې امله کوم سړي ته چي کوم تکليف يا يو غم رسېدلی وي نو هغه ته تسلي ورکول او د هغه تسلي لاري برابرول هغه اجر او ثواب لري کوم چي دغه سړي ته پر دغه تکليف يا غم ورکول کيږي.

(۱۴) د الله ﷻ لپاره محبت کول :-

د يو چا سره د الله ﷻ د رضا لپاره محبت کول هم ډېر عظيم الشان عمل دی چي پر هغه باندي ډېر د اجر

او ثواب وعدي شوي دي، د الله ﷻ لپاره د محبت کولو، دغه معنی ده چي د يو چا څخه د نيوي گټه لاس ته راوړل مقصود نه وي، بلکي يا خو ورسره له دې کبله محبت وشي چي هغه ډېر دينداره، متقي او پرهيزگاره وي يا ديني عالم وي يا د دين په خدمت بوخت وي يا له دې کبله محبت ورسره وشي چي د هغه سره د محبت کولو الله ﷻ حکم کړی دی لکه مور او پلار، داسي محبت ته په احاديثو کي "حُبُّ فِي اللَّهِ" د الله ﷻ لپاره محبت کول ويل شوي دي.

په يو حديث کي حضرت محمد ﷺ فرمايلي دي: چي الله ﷻ به د قيامت په ورځ فرمايي: چي زما د عظمت او لوی په خاطر په خپل منح کي محبت کوونکي چيري دي؟ نن چي کله زما د سايبې څخه پرته د هيچا سايبه نشته، زه داسي خلگو ته په خپله سايبه کي ځای ورکوم. (مسلم، کتاب البر والصله)
په يو بل حديث کي ارشاد دی:-

د الله ﷺ د عظمت لپاره په خپل منځ کي محبت
کوونکي د قيامت په ورځ به د نور پر منبرونو باندي
وي او خلگ به ور باندي غبطه کوي.

(ترمذی، کتاب الزهد)

حضرت ابو ادریس خولاني رحمه الله تعالى د
مشهورو تابعينو څخه دی هغه فرمايي: چي زه د
دمشق په جامع کي د حضرت معاذ بن جبل رضي الله عنه و
خدمت ته حاضر شوم او عرض مي وکړ چي سوگند په
الله! زه ستاسره د الله لپاره محبت کوم، هغه په وارو
وارو په قسم سره را څخه پوښتنه وکړه چي په حقيقت
کي ستا د الله لپاره زما سره محبت دی؟ کله چي ما څو
ځله اقرار وکړ، نو هغه زما تکرر ونيولی خپل لوري
ته يې کش کړم او ويې فرمايل:

زېری واوره! ما د رسول الله ﷺ څخه دغه اورېدلي
چي الله ﷻ فرمايي: چي زما محبت وهغو خلگو
ته خامخا ورکول کيږي کوم چي زما لپاره په خپل منځ

الاعمال الصالحه

کي محبت کوي، کوم چي زما لپاره يو له بله سره
کنسپني کوم چي زما لپاره يو له بله سره کتنه کوي، او
زما لپاره يو له بله سره (څه مال) خرڅوي.

(موطا امام مالک، کتاب الشعر)

د الله ﷻ د دوستانو او بنو خلکو سره محبت کول
څرنګه چي په حقيقت کي خاص د الله ﷻ د محبت له
کبله کيږي، له دې امله ورباندي د الله ﷻ د محبت
اجر او ثواب ورکول کيږي، د دې محبت له برکته
الله ﷻ و محبت کوونکي ته د خپل محبوبو خلکو سره
د شاملولو توفيق ورکوي، په يو حديث کي راغلي دي
چي يو سړی د حضرت محمد ﷺ څخه وپوښتل چي يا
رسول الله! قيامت کله راځي؟ نبی ﷺ ورڅخه وپوښتل
چي تا د قيامت لپاره کومه تياري کړې ده؟ ده ورته
وويل: چي تياري خو مي نه ده کړې هو! خو زه د الله د
رسول ﷺ سره محبت کوم، محمد ﷺ وفرمايل ته چي
د کوم چا سره محبت کوي د هغه سره به وي.

حضرت انس رضي الله عنه (کوم چي ددغه حديث روايت
 کوونکی دی، فرمائي: چي د حضرت محمد صلی الله علیه و آله ددغه
 ارشاد څخه دومره خوشحاله شو چي د هيڅ شي څخه
 دومره خوشحالي نه وه راته موندل شوي، بيا يې
 وفرمايل: چي زما د حضرت محمد صلی الله علیه و آله او حضرت
 ابوبکر او حضرت عمر رضی الله عنهما سره محبت
 دی، ددغه محبت له وجهي اميد کوم چي زه د هغوی
 سره يم که څه هم زما عملونه د دوی د عملونو برابر نه
 دي. (صحيح بخاري، کتاب الادب باب علامة الحب فی الله)

ددې مضمون نور هم ډېر حديثونه شته چي ورڅخه
 معلومېږي چي د الله جل جلاله د خوشحالي لپاره د يو چا
 سره محبت کول ډېر د فضيلت عمل دی ددې له برکته
 الله جل جلاله په دنيا کي هم د ښه عمل توفيق ورکوي او په
 آخرت کي به هم د ښو خلکو سره وي.

له دې امله د الله جل جلاله د ښو بندگانو سره همېشه د
 الله لپاره محبت کول په کار دي او دغه نيت لرل په کار

دي چي ددغه محبت له برکته ما ته هم د ښه عمل او

نيکي توفيق وشي او الله ﷻ راڅخه راضي شي؟

أَحَبُّ الصَّالِحِينَ وَلَسْتُ مِنْهُمْ

لَعَلَّ اللَّهُ يَرْزُقُنِي بِهِمْ صَالِحًا

ترجمه: "زه د ښو خلکو سره محبت کوم که څه هم

پخپله د ښو خلکو څخه نه يم، ښايي چي الله ﷻ ما ته

هم د دوی له برکته د ښو توفيق راکړي."

په حديث کي دا هم راغلي چي کله کوم سړی د خپل

يو ورور سره محبت کوي نو هغه ته په کار ده چي خپل

ورور ته ووايي: چي زما ستا سره محبت دی.

(ابوداؤد کتاب الادب، ترمذي کتاب الزهد)

حضرت انس رضي الله عنه فرمايي: چي يو سړی د حضرت

محمد صلی الله علیه و آله سره ناست و، په دغه مهال يو بل سړی هلته

تېر شو، ناست سړي وويل: يا رسول الله! زما ددغه

سړي سره محبت دی، حضرت محمد صلی الله علیه و آله وفرمايل: چي

آيا تا وده ته دغه خبره کړې ده؟ هغه سړي وويل چي

"يا نبي ﷺ وفرمايل: چي وده ته ووايه هغه سري ولاړ شو او هغه بل سري ته يې ځان ورسوي او ورته ويې ويل: زه ستا سره د الله لپاره محبت كوم هغه ورته وويل "د كوم الله لپاره چي ته زما سره محبت كوي الله دي وكړي چي هغه ستا سره محبت وكړي".

(۱۵) د يو مسلمان كومك كول :-

د يو مسلمان يو ضروري كار وركول يا د هغه په كار كې كومك كول يا د هغه يو غم او پرېشاني ليري كول هم يو داسي عمل دی چي ورباندي حضرت محمد ﷺ د ډېر غټ اجر او ثواب وعدي كړي دي.

حضرت عبد الله بن عمر رضی الله عنهما فرمايي:

چي د حضرت محمد ﷺ ارشاد دی: مَنْ كَانَ فِي حَاجَةٍ أَخِيهِ كَانَ اللَّهُ فِي حَاجَتِهِ وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً فَرَّجَ اللَّهُ عَنْهُ بِهَا كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ.

ترجمه: "كوم څوك چي د خپل يو مسلمان ورور په

الاعمال الصالحه

کار کي بوخت يي الله ﷻ د هغه په کار (پوره کولو) کي اخته کيږي او کوم څوک چي د کوم مسلمان يو تکليف ليري کړي الله ﷻ د دې په بدله کي دده څخه د قيامت د غمونو نه کوم تکليف او غم ليري کوي.

(ابوداؤد، کتاب الادب باب المواخاة)

يو چا ته لارو ورنښوول، د يو چا په سامان او چتولو کي کومک کول مطلب دا د خلگو د خدمت واره کارونه د دې حديث په فضيلت کي راځي، کوم خلگ چي په کار ورځي، د الله ﷻ په حضور کي هغوی ډېر د فضيلت خلگ دي. په حديث کي راغلي چي:

خَيْرُ النَّاسِ مَنْ يَنْفَعُ النَّاسَ.

ترجمه: "د خلگو ښه هغه څوک دی کوم چي خلگو

ته فايده ورسوي"

له دې وجهي د خلگو د خدمت هر هغه کار چي وړوکی وي يا غټ د دې د موندلو هڅي او کوشښ په کار دی په دې سره د انسان په نيکيو کي زياتوب

الاعمال الصالحة

راڻي، دغه رنگه که ڀر يو چا باندي ظلم کيږي نو ددي
ظلم څخه د ژغورلو د امکان په صورت کي هر کونښن
کول د هر مسلمان فريضة ده.

په يو حديث کي د حضرت محمد ﷺ ارشاد دي
چي: مسلمان د مسلمان ورور دي نه خو يي هغه بي
ياره او کومک کوونکی پرېږدي نه دروغ ورته وايي
او نه وعده خلافي ورسره کوي او نه ظلم ورباندي
کوي. (ترمذي، البر والصلة)

په يو بل حديث کي ارشاد دي:-

"چيري چي د يو مسلمان بي عزتي کيږي او د هغه
عزت پايماله کيږي هلته چي کوم مسلمان هغه بي ياره
او کومک کوونکی پرېږدي الله ﷻ دي په داسي
موقع باندي بي ياره او غمخوره پرېږدي چيري چي
ورته د کومک اړتياوي او پر کوم ځاي چي د مسلمان
بي عزتي او بي حرمتي کيږي هلته چي کوم مسلمان
دده کومک وکړي نو الله ﷻ په داسي مهال دده کومک

وڪري چيري چي دي د کومک او نصرت غوڻتونکی
وي". (ابوداؤد، کتاب الادب)

د مسلمان په کومک کولو کي دغه خبره هم
راځي که په کوم ځای کي پرده باندي غلط
الزامونه لگول کيږي يا د غلطي خبري نسبت ورته
کيږي نو ددغه الزاماتو جائز دفاع وکول شي لکه
چي د حضرت ابوالدرداء رضي الله عنه روايت دي چي د
حضرت محمد صلى الله عليه وسلم ارشاد دي: **مَنْ ذَبَّ عَنِ عَرَضِ
أَخِيهِ رَدَّ اللَّهُ النَّارَ عَنْ وَجْهِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.**

ترجمه: کوم څوک چي د خپل ورور د بي عزتي
دفاع وکړي الله جل جلاله به دده له مخه د دورځ اور
ليږي کړي. (ترمذي، البروالصله باب ۲۰)

(۱۶) جايز سفارښت کول:-

د يو مسلمان لپاره جايز سفارښت کول هم ډېر د
ثواب کار دي، د قرآن کریم ارشاد دي:

الاعمال الصالحة

مَنْ يَشْفَعُ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا.

(النساء - ۸۵)

ترجمه: کوم ڄوڪ چي يو ٻنہ سفارڻبت وکري هغه ته پڻه دي کي برخه ورکول کيڙي او د حضرت محمد ﷺ ارشاد دي: - اشفعوا توجروا.

ترجمه: سفارڻبت وکري، تاسي ته به ثواب درکول کيڙي. (ابوداؤد، نسائي)

يو ڄل حضرت محمد ﷺ ناست و يو سڀي راغلي دده ﷺ نه يي ڄه غوڻتنه وکره، نبي ﷺ و حاضرينو ته متوجه شو او ويي فرمايل: چي ددي سفارڻبت وکري تاسي ته به ثواب درکول شي. (بخاري، کتاب الادب)

ٻنہ سفارڻبت کول پخپله يو ٻنہ عمل دي، برابره خبره ده چي دهغه سڀي کار په دغه سفارڻبت سره وشي او که ونه شي او که يي کار وشو نو اميد شته چي انشاء الله دوه چنده ثواب به ورکول کيڙي.

الاعمال الصالحه

د جايز مقصد لپاره وي او په دې سره كوم ناجائز يا ناحقه كار كول مقصود نه وي ولي چي د ناروا سفارښت گناه هم ډېره غټه ده، له دې امله د سفارښت كولو څخه وړاندي ددې خبري تحقيق كول واجب دى چي د كوم سړي سفارښت كيږي هغه ددې حقداره دى او د كوم كار لپاره چي كيږي هغه كار جايز دى.

دغه ډول د سفارښت په معامله كي دوهمه مهمه خبره داده چي و كوم سړي ته چي سفارښت كيږي پر هغه باندي كوم غير ضروري بار وانه چول شي، تر ټولو وړاندي خو دغه كتل په كار دي چي هغه كار دده په اختيار او وس كي دى او كه نه دى، كه كار دده په وس او طاقت كي نه وي نو سفارښت كول نه دى په كار، ولي چي په سفارښت كولو سره شرمينده كيږي او كه دغه خبره معلومه نه وي چي دغه كار دده په وس كي دى او كه نه دى نو په داسي صورت كي په لازمي او ضروري اندازه كي سفارښتنه كول نه دى په كار

په وس او طاقت کي وي نو يې وکړه.

دغه ډول که کوم کار د يو سړي په اختيار کي هم وي نو ډېر وختونه هغه څه خاص اصول او قانونه يا د ترجيح کوم صورت يې ټاکلی وي په داسي صورت کي هم سفارښت په لازمي ډول د کولو پر ځای په داسي طريقه کول په کار دی چي ورباندي د خپلو اصولو يا ترجيحاتو په خلاف کوم کار کولو نه داسي زور وانه چول شي چي ورڅخه هغه کوم بار محسوس کړي.

نن زمان عموماً د سفارښت کولو سره دغه خبره په ذهن کي وي چي سفارښت کول د ثواب کار دی خو د سفارښت چي کوم احکام او اداب شريعت ټاکلی دي د هغه مراعت نه کيږي په خاصه توگه بيا ددې خبري خو ډېر لږ خلگ مراعت کوي چي وکوم چاته سفارښت کيږي وهغه ته تکليف ونه رسي له دې امله دغه خبره هيڅکله هېره ول نه دي په کار چي په شريعت کي د هر شي او کار اداب او احکام شته او ددې مراعت کول ضروري دي ويوه مسلمان ته گټه رسولو لپاره يو بل

ڄوڪ په غير ضروري تڪليف يا تاوان کي اچول هيڄڪله روانه دي.

(۱۷) د يو چا عيب پتول :-

که د يو مسلمان يو عيب معلوم شي نو تر څو چي له ده نه ويو بل چا ته د تاوان رسولو خطر نه وي، دده عيب پتول ډېر د ثواب کار دی.

حضرت ابوهريره رضي الله عنه روايت کوي چي حضرت محمد صلی الله علیه و آله فرمايي: لَا يَسْتُرُ عَبْدٌ عَبْدًا فِي الدُّنْيَا إِلَّا سَتَرَهُ اللهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.

ترجمه: کوم بنده چي د يو بل بنده عيب پتو کړي الله جل جلاله به د قيامت په ورځ دده پرده وکړي.

(صحيح مسلم، كتاب البر والصله)

او حضرت عقبه بن عامر رضي الله عنه روايت کوي چي حضرت محمد صلی الله علیه و آله فرمايي:

مَنْ رَأَى عَوْرَةَ فَسْتَرَهَا كَانَ كَمَنْ أَحْيَاهُ مَوْتًا.

ترجمه: کوم څوک چي د يو چا عيب وويني او هغه پت کړي نو د هغه دغه عمل داسي دی لکه څرنګه چي ژوندي په قبر کي بنځه شوي نجلۍ وژغوري.

(سنن ابی داؤد، کتاب الادب مستدرک حاکم توک ۴ مخ ۳۸۴)
د يو چا پرده خوندي کول يا عيب پتولو مطلب دادی چي و بل چا ته ددې بيان ونه کړي، او ددغه عيب تشهير ونه کړي، خو ددې لپاره لاندې خبري په پام کي لرل ضروري دي:

لومړۍ: د يو چا د عيب پتولو لپاره دروغ ويل روانه دي، له دې امله که يو څوک ددې عيب په اړه پوښتنه وکړي نو لومړی خود جواب د نه ورکولو کوښښ وکړی او که جواب ورکولو ته اړ کړل شئ نو د حقيقت خلاف خبره دي نه کوي.

دوهم: د يو چا د عيب پتول هغه وخت جايز دی کله چي ددغه عيب اثر ددغه سړي تر ذاته محدود وي خو که له دې نه وبل سړي ته د تاوان رسېدلو خطر وي

نو وار سري ته دغه عيب په اړه بنسول جايز بلکي د ثواب باعث دی، په دې شرط چي نيت يې دا وي چي ونورو ته تاوان ونه رسي، رسوا کول يې مقصد نه وي مثلاً د يو سري عادت دی چي هغه د خلگو پيسه په چم او دوکي سره اخلي او بيا يې خوري يا قرض واخلې خود ورکولو اهتمام نه کوي او نا خبره خلگ دده سره په معامله کولو کي تاوان کوي، نو وکومو خلگو ته چي د تاوان رسېدلو خطر ه وي وهغوی ته ويل کوم باک نه لري دغه ډول که يو چا چيري د واده لپاره مرکه لېرلې وي او انجلی والا دده د حالاتو خپرنه کوي نو هغوی په حقيقت سره خبره ول صحيح کار دی، خو په دغه ټولو صورتونو کي نيت يې د تاوان څخه د حفاظت وي.

دغه رنگه که يو سري يو داسي جرم کړی وي چي ورڅخه په ټولنه کي د بدی د خپرېدلو خطر ه وي نو اړونده حکومتی څانگه خبره ول کوم باک نه لري، بلکي خبره ول يې د ثواب کار دی په دې شرط چي

نيت يې د ټولني د اصلاح وي، د مجرم څخه ذاتي بدله
اخيستل يا د بنمني سرته رسول موخه او هدف نه وي.

(۱۸) د بنو کارونو بنوونه کول :-

يو څوک و يو بڼه کار ته تيارول هم ډېر د ثواب کار
دی، که د يو سړي په هاند او هڅو سره يو څوک په يو
بڼه کار باندي چمتو شي نو د دغه بڼه کار ثواب چي
څومره وهغه کوونکي ته ورکول کيږي دومره ثواب
هغه سړي ته هم ورکول کيږي کوم چي په دغه بڼه کار
کي يې دده رهبري کړې ده.

د حضرت ابو مسعود انصاري رضي الله عنه څخه روايت دی
چي حضرت محمد صلی الله علیه و آله فرمايي: چي کوم څوک و يو بڼه
کار ته د يو چا رهبري او لار بنوونه و کړي هغه ته دومره
ثواب ورکول کيږي څومره چي و کوونکي ته ورکول
کيږي. (مسلم)

او و بڼه کار ته دغه لار بنوونه که په يو ټولنيز

ورکول شي او ددغه ترغيب په نتيجه کي هغه کار وکړي نو د ټولو خلگو د بنو عملونو ثواب ورهبري کوونکي ته ورکول کيږي.

حضرت ابوهريره رضي الله عنه روايت کوي: چي حضرت محمد صلى الله عليه وسلم فرمايي:

مَنْ دَعَا إِلَى هُدًى كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أُجُورِ مَنْ تَبِعَهُ لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا وَمَنْ دَعَا إِلَى ضَلَالَةٍ كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ آثَامِ مَنْ تَبِعَهُ لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ آثَامِهِمْ شَيْئًا. (مسلم)

ترجمه: کوم څوک چي د هدايت بلنه وکړي، هغه ته د ټولو خلگو برابر ثواب ورکول کيږي کوم چي دده په بنوونه عمل وکړي او د هغو خلگو په ثواب کي کومه کمي نه راځي، او کوم څوک چي د يوې گمراهۍ بلنه ورکړي هغوی ته د هغو خلگو برابر گناه ورکول کيږي کوم چي دده په دعوت عمل وکړي او دده په گناه

کي کوم لږ والی نه راځي.

دغه ثواب هغه وخت دی چي بل سړی د رهبري کوونکي په خبرو باندي عمل وکړي خو که فرضاً هغه عمل ونه کړي بیا هم انشاء الله د خیر خواهي د نصیحت ثواب ورکول کيږي، ولي چي په حدیث کي راغلي دي:

أَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ صَدَقَةٌ وَنَهْيٌ عَنِ الْمُنْكَرِ صَدَقَةٌ.

ترجمه: د ښو حکم کول یو ډول صدقه ده، او د

بدی څخه منع کول هم یو ډول صدقه ده. (مسلم)

نو هر کله چي ویو چا ته د ښه خبري د ښودلو او یا د یو ښه کار د مشورې ورکولو موقع راشي نو هیڅکله ورڅخه ډډه نه ده په کار، هو ددغه خبري فکر کول ضروري دی چي ددغه کار لپاره دغسي طریقه غوره شي چي ورڅخه د اورېدونکي رسوایي یا د زړه ازار ونه شي، د خلگو په مخ کي ورته څه ونه ویل شي، او

د خلکو څخه جلا داسي په نرمه لهجه کي خبره وکړي
چي پکښي د زړه درد، همدردی او خیر خواهي
و بریښي، ددې لپاره داسي وخت غوره کړل شي چي د
اورېدونکي ذهن په تشویش کي نه وي مطلب دا چي د
حکمت او خیر غوښتنې مراعت کول ډېر ضروري دی
د قران کریم ارشاد دی:

أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ.

(النحل - ۱۲۵)

ترجمه: د خپل رب ولوري ته په حکمت او ښه
نصیحت سره بلنه ورکړه.

(۱۹) صدقه او خیرات کول :-

صدقه او خیرات ډېر کول هم دانسان په اعمال نامه
کي د نیکیو زیاتوب، او د گناهونو معافي او د دورځ
د عذاب څخه د خلاصون یوه مؤثره وسیله ده.
په قران او حدیث کي د خیرات په کارونو کي

کړه شي نو يو بېل کتاب جوړېدای شي، شيخ الحدیث حضرت مولانا محمد زکریا صاحب کاندهلوي قُدَس سره د "فضائل صدقات" په نامه سره په همدې موضوع چي کوم کتاب لیکلی دی هغه په دغه موضوع ډېر جامع کتاب دی له دې کبله دلته د قران او حدیث بیان شوي فضایل د تفصیل اړتیا نشته کوم څوک چي وغواړي هغوی دي د هغه کتاب مطالعه وکړي.

خو دلته چي وکومي خبري ته پام اړول په کار دي، هغه دادی چي خیر او خیرات کول د فضائلو لاس ته راوړلو لپاره دا ضروري نه ده چي ډېري پیسې مصرف شي، بلکي هر سړی د خپل مالي حیثیت سره سم په خیر او خیرات کولو سره دغه فضیلت لاس ته راوړلای شي، که د یو سړي سره فقط یوه روپي (کالداره) وي او له دې نه یوه پیسه په یو بڼه کار کي صرف کړي نو د الله په دربار کي داسي ده لکه د یو لک روپو مالک چي زر روپي خیرات کړي، د الله جل جلاله په دربار کي اصلي عزت او قدر د اخلاص دی، په اخلاص سره لږ

الاعمال الصالحة

تر لڙه صدقه هم د الله ﷻ په دربار کي مقبوله ده، او ورباندي د صدقي او خيرات ټوله فضائل گټل کېدای شي لکه څرنګه چي حضرت محمد ﷺ په يو حديث کي فرمايي: **اتَّقُوا النَّارَ وَلَوْ بِشِقِّ تَمْرَةٍ.**

ترجمه: د دوزخ د اور نه ځان وژغورئ که څه هم د يوې خرما د نيمايي برخي په ذريعه ولي نه وي.
(بخاري، مسلم)

يعني که د يو سړي سره د خيراتولو لپاره بل کوم شي نه وي او هغه نيمه خرما ويو او سړي ته ورکړي نو له دې نه هم د خيرات ثواب ورکول کېږي او دغه هم د گناهونو د معافي ذريعه کېدای شي.

له دې حديث نه په ښکاره برېښي چي د کومو خلکو مالي حالت کمزوره وي هغه دي هم خپل ځان د خيرات د فضيلتونو نه نه بې برخي کوي بلکي هغه د خپل حيثيت سره سم لږ تر لږه خرڅولو سره هم په دغه سعادت کي برخه اخيستلای شي.

دا وي چي هر كله كوم د خيرات كولو مصرف مخي ته راشي نو د فكر كولو اړتيا نه وي بلكي هغه پاكټ يې ورياد وي چي زما لپاره كوم مصرف ولتهوه او پر خپل وخت باندي د خيرات كولو د پيسې د انتظام كولو تكليف هم نه وي او په اساني سره د خير په مصرفولو كي د خرخولو توفيق وركول كيږي.

هر سړي دي د خپل مالي حالاتو سره سم ددغه كار لپاره څه ټاكل شوي برخه بېله كړي نو د اجر او ثواب دلاس ته راوړلو يو ځانگړې سلسله به وموندي، ضروري نه ده چي هر سړي پنځمه يا لسمه برخه خاص كړي د خپل حالاتو سره سم لږ تر لږه برخه دي وټاكي انشاء الله بشپړ د خير عمل دي.

په خير او خيرات كولو كي اصل نيت خو د الله جَلَّالَهُ رضا گټل هدف دي، خو د الله جَلَّالَهُ معامله د خپلو بندگانو سره همپشه داسي وي چي خير او خيرات عادت لرونكي ته الله جَلَّالَهُ په دنيا كي هم ډېر څه

ورکوي، په حديث کي راغلي: "چي په صدقه سره په مال کي لږوالی نه راځي" يعني الله ﷻ داسي سږي په رزق کي هم برکت کوي.

(۲۰) معافي کول :-

يو سږي ته که يو چا تکليف رسولی وي نو هغه د شريعت په حدودو کي د بدله اخیستلو حق لري، خو که د بدله اخیستلو پر ځای يې معاف کړي نو د الله ﷻ په حضور کي د دې ډېر اجر او ثواب دی، په قران کریم کي ارشاد دی:

وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ.

(النور ۲۲)

ترجمه: او هغوی ته بنایي چي معافي وکړي او بنایي چي ترې تېر دي شي آیا تاسي نه خوښوئ چي الله ستاسي مغفرت او بخښنه وکړي.

يعني کوم سږی په دنيا کي داسي دی چي ورڅخه کومه نه کومه غلطی نه کيږي او هر سږی دغه غواړي

الاعمال الصالحة

چي الله جَلَّ جَلَالُهُ دغه غلطي معاف کري نو که د يو بل يوه
 څخه کومه غلطي وشي نو دغه فکر په کار دی چي
 څرنګه زه د الله جَلَّ جَلَالُهُ نه د معافي غوښتونکی يم دغه
 ډول ما ته هم په کار ده چي زه يې معاف کړم په آيت
 کي و دغه لوري ته هم اشاره ده چي کوم څوک د نور و
 معافي عادت ولري انشاء الله اميد دی چي الله جَلَّ جَلَالُهُ
 دده خطاؤ بخښنه وکړي.

دغه خبره په ډېرو احاديثو سره ثابته ده لکه
 حضرت ابو الدرداء رضي الله عنه چي روايت کوي چي حضرت
 محمد صلى الله عليه وسلم فرمايي:

مَا مِنْ رَجُلٍ يُصَابُ بِشَيْءٍ فِي جَسَدِهِ فَيَتَصَدَّقُ بِهِ
 إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ بِهِ دَرَجَةً وَحَطَّ عَنْهُ بِهِ خَطِيئَةٌ.

ترجمه: کوم چا ته چي يو تکليف ورورسيږي او
 هغه يې معاف کړي نو الله جَلَّ جَلَالُهُ به دده درجې او چتوي
 او ددغه عمل په برکت به دده گناهوي معاف کړي

الاعمال الصالحه

په ترمذي کي راغلي چي د يو سري غاښ يو چا مات کړی ؤ هغه سري و حضرت معاويه رضي الله عنه ته د غچ اخیستلو لپاره ورغلی، هلته حضرت ابو درداء رضي الله عنه پورتنی حدیث واوروی نو هغه سري د بدله اخیستلو اراده پرېښوول او خپل غلیم یې معاف کړی.

(جامع ترمذي، کتاب الديات حدیث ۱۴۱۲)

د فکر کولو خبره داده که يو سري بل د معافېدلو پر ځای دده څخه بدله واخلي، يعني هغه ته هم دغه ډول تکليف ورورسوي نو د دوی وده ته څه گټه ورسیري یا که يو چا دغه ډول تکليف وررسولی دی چي بدله اخیستل یې امکان نه لري نو د هغه د نه معافولو نتیجه به دا وي چي په اخرت کي به عذاب ورکول کيږي.

دلته دغه هم د فکر وړ خبره ده که وده ته په اخرت کي عذاب ورسېدی نو له دې نه ماته څه گټه ورسېده؟ ددې څخه پرته که یې دی معاف کړی نو له دې نه د معاف کوونکي سري گناهوي معاف شي د دوږخ د

الاعمال الصالحه

عذاب څخه به خلاصون ومومي او الله جَلَّ جَلَالُهُ به يې
درجي اوچتي کړي له دې کبله د عقل خبره دغه ده چې
په معاف کولو سره دغه فضيلت حاصل کړئ.

خو دغه هم د پام وړ خبره ده چې د يو چا د معافولو
مطلب دادی چې په دنيا يا په اخرت کي ورڅخه بدله
نه واخيستل شي او بس! که يو سړی دغه شان معافي
و کړي نو دغه فضيلت ورته حاصل شو.

لېکن دا ضروري نه ده چې د معافي وروسته دده
سره زړه هم خلاص او ميلان ورته وشي ولي چې د زړه
ميلان کېدل اختياري خبره نه ده، هغه تر دې پوره حده د
نورو خلکو په آينده روی يې باندي موقوفه وي له دې
امله که په زړه کي ورسره مينه نه وي او بڼه اړيکي
جوړي نه شي خو د بدله اخيستلو عزم يې پرې ايښی
وي او اړيکي فقط د حقوقو ترادا کولو (د سلام جواب
او داسي نور) پوري وي نو بيا هم انشاء الله د معافولو
فضيلت ورته حاصل دی.

الاعمال الصالحه

چي ددغه سږي له لوري په راتلونکي کي دغه ډول
تکليف رسولو مخه ونه نيول شي، که خطر ه وي چي
دغه سږي دوهم ځل داسي ناوړه کار کوي نو د دوی د
مخ نيوي لپاره څه تدبير په کار اچول د معافي خلاف
نه دی په داسي صورت کي مخکنی حق دي معاف
کړي خو آينده دده لوري د تکليف څخه د ژغورني
لپاره د صلاحيت والا خلگو نه کومک و اخيستل شي
بيا هم د معافي فضيلت ورکول کيږي.

هر کله چي د يو چا په خلاف د بدله اخيستلو جذبه
رامخ ته شي دغه فکر په کار دی چي حضرت
محمد ﷺ د خپل ذات لپاره هيڅکله د يو چا نه بدله نه
ده اخيستي کله چي کافرانو ډبري ورباندي واورولي
او په دي سره دده مخ مبارک په وينو سور شو بيا هم
دده مبارک پر ژبه باندي دغه دعا وه:

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِقَوْمِي فَإِنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ.

ترجمه: ای الله! زما قوم معاف کړي و دوی ته د

الأعمال الصالحة

حقيقت خبر نشته. (بخاري، مسلم)

(۲۱) نزمي كول :-

د خلگو سره د نزمي معامله كول هم د الله ﷻ په دربار كي ډېر ښه عمل دی چي ورباندي ډېر ثواب ورکول کيږي، حضرت عائشه رضی الله عنها روايت کوي چي حضرت محمد ﷺ فرمايي:

انَّ اللَّهَ رَفِيقٌ يُحِبُّ الرِّفْقَ وَيُعْطِي عَلَى الرِّفْقِ مَا لَا يُعْطِي عَلَى الْعُنْفِ وَمَا لَا يُعْطِي عَلَى مَسْوَءِهِ.

ترجمه: الله ﷻ د نزمي معامله کوونکی دی او د نزمي معامله خوښوي او په نرمو اخلاقو هغه اجر ورکوي کوم چي په تېزي او سختی يې نه ورکوي (بلکي) پر نور شي يې هم نه ورکوي. (مسلم)

حضرت عائشه رضی الله عنها يو بل حديث بيانوي چي حضرت محمد ﷺ فرمايي:

انَّ الرِّفْقَ لَا يَكُونُ فِي شَيْءٍ إِلَّا زَانَهُ وَلَا يَنْزَعُ مِنْ

الاعمال الصالحه

شيء الأثانه.

ترجمه: نرمي چي په کوم شي کي وي هغه ته
بنايست ورکوي او د کوم شي څخه چي يې ليري کړي
په هغه کي عيب پيدا کوي. (مسلم)

د نرم خوی مطلب دادی چي د غصې څخه په
مغلوبیدو سره سخت الفاظ یا سخته رویه غوره کولو
نه ډډه او پرهېز وکړه شي، د خلگو سره په نرمو خيرو
او پسته لهجه کي خبري وشي، که په يو چا اعتراض
کوي یا ورسره اختلاف بنکاره کوي نو د هغه لپاره هم
داسي انداز غوره شي چي پکښي د سختی او تېزی
پر خای د خیرخواهی تواضع او د زړه سوي اړخ
پکښي بنکاره وي که د يو وړو کي د روزني لپاره
ورباندي غصه ضروري وي نو هغه هم فقط د ضرورت
په اندازه او د اعتدال په حدودو کي وي.

دغه ډول د نرمی یوه برخه دا هم ده چي پر خبره

خده د خلگه سره د اخته کیده، بحث کوله یا جگړه

نه ډډه وکول شي او د خلگو سره تر وسه د بڼه گمان
 معامله وشي تر دې چي د کوم چا سره د خرڅولو
 رانيولو او داسي نورو معامله کوي نو په دې کي هم د
 نرخ او داسي نورو معاملو کي د ضد او بحث انداز
 اختيار نه کړل شي، که معامله د قبلېدو وړ وي نو دې
 قبوله کړي او که د قبلېدو وړ نه وي نو دې پرېښول
 شي خو نور خلگ د ځان و خبرو ته رارولو باندي نه
 مجبوره کوي او يو څوک مجبوره کول بڼه خبره نه ده.

حضرت جابر رضي الله عنه روايت کوي چي حضرت
 محمد صلى الله عليه وسلم فرمايي: رَحِمَ اللهُ رَجُلًا سَمَحًا إِذَا بَاعَ
 وَإِذَا اشْتَرَى وَإِذَا قَتَضَى!

ترجمه: الله جل جلاله دي پر هغه سړي باندي رحمت
 وکوي کوم چي نرم خوويه او عفوه کوونکی وي، کوم
 چي وپلوري هغه وخت هم چي کوم شی رانيسي هغه
 وخت هم، او کله چي د يو چا څخه د خپل حق غوښتنه
 وکړي هغه وخت هم. (بخاري)

الاعمال الصالحة

حضرت حذيفه بن يمان رضي الله عنه د حضرت محمد صلى الله عليه وسلم څخه روايت كوي چي و الله جل جلاله ته دده د بندگانو څخه يو داسي بنده به راوستل شي كوم ته چي الله جل جلاله مال وركړي وي، الله جل جلاله به ورڅخه پوښتنه وكړي چي تا په دنيا كي كوم عمل كړي دي؟ نو هغه به وايي "اي زما ربه! تا ما ته خپل مال راكړي و ما د خلكو سره معامله كول او زما عادت د معافي و نو و مالدار ته مي اساني پيدا كول او فقير ته مي مهلت وركوي" الله جل جلاله به ورته وايي چي زه د دغه شان عمل تر تا زيات مستحق يم، بيا به وملتكو ته امر وكړي چي زما دغه بنده معاف كړئ. (مسلم)

حضرت ابوهريره رضي الله عنه روايت كوي چي حضرت محمد صلى الله عليه وسلم فرمايي: **مَنْ أَنْظَرَ مُعْسِرًا أَوْ وَضَعَ لَهُ أَظْلَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تَحْتَ ظِلِّ الْعَرْشِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ.**
ترجمه: كوم څوك چي ويو تنگدسته (مقروض) ته مهلت وركړي يا په قرضه كي مراعت ورسره وكړي

الاعمال الصالحة

الله جَلَّالَهُ بِهِ دِي د قِيَامَت پِه وَرْخ د عَرَش پِه سايه کي ولري، کله چي دده د سايي نه پرته بله کومه سايه نه وي. (ترمذي)

د حضرت ابوقتاده رَضِيَ اللهُ عَنْهُ خُخه روايت دي چي حضرت محمد ﷺ فرمايي: مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَنْجِيَهُ اللَّهُ مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلْيُنْفِسْ عَنْ مَعْسِرٍ أَوْ يَضَعْ عَنْهُ.

ترجمه: کوم څوک چي دغه خوبنوي چي الله جَلَّالَهُ د قِيَامَت د نا کراريو څخه ورته خلاصون ورکړي، هغه ته په کار ده چي د يو تنگدسته په مشکل کي اساني وکړي يا يې په قرض کي مراعت وکړي. (مسلم)

(۲۲) د خلگو تر منځ صلح کول :-

که د دوو مسلمانانو تر منځ کومه جگړه وي نو د دوی صلح کول هم ډېر د ثواب او اجر کار دی په قران کریم کي ارشاد دی: اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ اِخْوَةٌ فَاَصْلِحُوا

بَيْنَ اِخْوَتِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ. (الحجرات - ۱۰)

الاعمال الصالحه

ترجمه: بپشکه واره مسلمانان يو له بله سره ورونه دي نو د دوو ورونو تر منځ روغه جوړه سره کوي او د الله نه وو پرېږئ چي پر تاسي مهرباني وشي. په يو بل آيت کي ارشاد دی:

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ. (الانفال - ۱)

ترجمه: نو د الله نه وو پرېږئ او د خپل منځي اړيکو اصلاح وکړئ.

د قران کریم ددې ارشاد اتو په رڼا کي دغه خبره برېښي چي د دوو مسلمانانو تر منځ صلح کول او د هغوی د اړيکو د سمولو هاند او هڅي کول خومره نېک عمل دی.

ددې مقصد لپاره و دواړو ته يو د بل له لوري نه داسي خبري ور رسول په کار دي چي د هغوی تر منځ محبت سره وشي او غلط فهمي ليري شي تر دې حده ددې غرض لپاره داسي خبري کول هم جايز دي کوم چي په ظاهره د حقيقت خلاف وي مثلاً د دوو خلکو

تر منځ څه دښمني وي نو ويوه ته دا ويل چي هغه بل خو ستا لپاره د خير دعاگاني کوي، او په زړه کي دغه نيت کول چي هغه د ټولو مسلمانانو لپاره د مغفرت او بخښني دعا کوي، او په ټولو مسلمانانو کي دده غليم هم داخل دی، ددغه شان خبرو په اړه د حضرت محمد ﷺ ارشاد دی چي: **لَيْسَ الْكَذَّابُ الَّذِي يُصْلِحُ بَيْنَ النَّاسِ فَيَنِمِّي خَيْرًا أَوْ يَقُولُ خَيْرًا.**

ترجمه: هغه سپړی دروغجن نه دی چي د خلگو تر منځ صلح وکړي او کوم ښه خبره ورته ورسوي او يا ښه کلمه ورته ووايي. (بخاري، مسلم)

په يو بل حديث کي د حضرت محمد ﷺ ارشاد دی: **يَعْدِلُ بَيْنَ الْاِثْنَيْنِ صَدَقَةٌ.**

ترجمه: د دوو کسانو تر منځ انصاف کول هم صدقه (خيرات) ده (يعني ثواب لري). (بخاري، مسلم)

د خلگو تر منځ نفرت او دښمني پيدا کول يو شيطاني عمل دی او د يو حديث نه بريښي چي شيطان د هيش

عمل خخه دومره نه خوشحاله کيږي خومره چي په زړونو کي يو له بله نفرت اچولو سره خوشحاله کيږي، خرنګه چي په حديث کي راغلي دي چي شيطان تر ټولو غټه کارنامه خپله دغه گڼي چي د سړي او بنځي تر منځ بيلتون راولي، ددې خخه پرته که د دوو مسلمانانو تر منځ په خاص ډول بيا د خاوند او بنځي تر منځ د غلط فهميو د ليري کولو او د دوی د اړيکو د بنه کولو کوبښن وشي نو دغه ډېر د ثواب عمل دی.

دغه خبره په ځانگړې توگه د هغو خلکو لپاره يادول په کار دي کوم چي يو ځای کي هستوگنه کوي ده رنگه خواښې، مېرور او د اندرور په منځ کي زموږ په ټولنه کي چي کومي جگړې کيږي هغه عموماً د اسلام د دغه تعليم د نه عملي کولو له امله پېښيږي که په دغه تعليم عمل وشي نو دنيا او اخرت به دواړه سم او ښکلي شي.

(۲۳) د یتیمانو او کوندیانو کومک

کول :-

د یتیمانو او کوندیانو کومک کول هم ډېر د فضیلت عمل دی د قرآن کریم ارشاد دی:

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ قُلْ إِصْلَاحٌ لَّهُمْ خَيْرٌ

(البقرة - ۲۲۰)

ترجمه: خلک ستا څخه د یتیمانو په باب پوښتنه کوي ته ورته ووايه: چي د هغوی حالت سمول ډېر د خیر کار دی.

حضرت سهل بن سعد رضی الله عنه روایت کوي چي حضرت محمد صلی الله علیه و آله فرمایي: **أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ كَافِلُ الْيَتِيمِ فِي الْجَنَّةِ هَكَذَا** وَأَشَارَ بِالسَّبَابَةِ وَالْوَسْطَىٰ وَفَرَجَ بَيْنَهُمَا.

ترجمه: زه او د یتیم کفالت کوونکی په جنت کي به دغه شان یو او په دې ویلو سره نبی صلی الله علیه و آله خپل د شهادت گوته او د منع په گوته کی لږ فاصله کول سره

الاعمال الصالحه

اشاره و کره. (بخاري)

په دغه حديث کي د يو يتيم د سر پرستی د و مره
غت فضيلت بيان کړی دی چي د دې د عظمت تصور
کول هم گران دی، يعني داسي سړی به په جنت کي د
حضرت محمد ﷺ سره ډېر نژدې وي دغه ډېر نژدېوالی
د بيانولو لپاره حضرت محمد ﷺ اشاره وکړل چي دا
به دغه شان نژدېکت وي لکه څرنګه چي د شهادت
ګوته او د منخ ګوته يو له بله سره نژدې دي.

د حضرت ابوهريره رضي الله عنه په روايت کي حضرت
محمد ﷺ دغه وضاحت هم کړی دی چي د يتيم سر
پرستی کوونکي ته که د هغه قریب وي مثلاً مور
نيکه، ورور او داسي نور..... يا قریب نه وي په دواړو
صورتونو کي هغه د دغه اجر او ثواب مستحق دی.

(رياض الصالحين صفحه ۱۱۸ په حواله د مسلم)

او د کونډي په باب د حضرت ابوهريره رضي الله عنه

روایت دی چي حضرت محمد ﷺ فرمایي: السَّاعِي عَلَى

الْأَرْمَلَةَ وَالْمَسْكِينِ كَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَحْسِبُهُ
قَالَ وَكَالْقَائِمِ الَّذِي لَا يَفْتُرُ وَكَالصَّائِمِ الَّذِي لَا يَفْطُرُ.

ترجمه: يعني کوم سري چي د کوندي يا يو مسکين لپاره کونښن کوي هغه د الله په لاره کي د مجاهد په شان دی او (راوي وايي چي) زما خيال دی چي نبي ﷺ دغه هم فرمايلي وه چي دا د هغه سري په شان دی چي هميشه پرته له کومي وقفې نه په لمانځه کي ولاړ وي او د هغه روژاتي په شان دی چي کله هم روژه نه پرېزي. (بخاري، مسلم)

د حضرت ابوهريره رضي الله عنه څخه روايت دی چي حضرت محمد ﷺ فرمايي: چي د مسلمانانو تر ټوله ښه کور هغه دی چي پکښي د يو يتيم سره ښه چلن کيږي او ناوړه او بد کور هغه دی چي پکښي د يو يتيم سره بد چلن کيږي.

(الترغيب للمندري صفحه ۱۲۷ ټوک ۴ په حواله د ابن ماجه)

قران او حديث د يتيمانو او کونديانو د کومک د

فضائلو څخه ډک دی خو ددغو څو ارشاداتو څخه
اندازه لگول کېدای شي چي دغه عمل و الله ته څومره
خوبن دی له دې کبله چي هر کله د یو یتیم یا کونډي
سره د بنو توفیق خدای درکړي دغه هیڅکله د لاسه
مه ورکوه او څه ډول د بنو او کومک کولو توفیق
درکول شي دغه نعمت گنل په کار دی، انشاء الله
ددغو فضائلو څخه به برخه خامخا درکول کيږي په دې
شرط چي نیت د ریا کاري نه وي او نه هم احسان اچول
موخه وي بلکي فقط د الله جَلَّ جَلَالُهُ د رضا لپاره کار وشي،
چي ددې یو اثر دا هم کېدای شي چي که د هغه نه
لوري کومه شکريه یا بدله درنه کړه شي بیا هم دغه
عمل بې کاره ونه گڼي او دغه فکر وکړي چي اجر دده
څخه نه بلکي د الله جَلَّ جَلَالُهُ څخه به را کول کيږي.

(۲۴) په خپلي بسخي او بچيانو

باندي خرچه کول :-

په دې دنيا کي څوک دي چي د خپلي بسخي او

الاعمال الصالحه

بچيانو د خور لو چينسلو د برابرولو فكر نه كوي؟ د
خني بي پروا خلكو څخه پرته تقريباً د هر سړي د
معاشي هلو ځلو اصلي موخه دغه وي چي دده بنسټه
كوچنيان د خوشحالي او آرامۍ ژوند و كړي خو دغه
خبره بيا ډېرو لږو كسانو ته معلومه ده چي د خپلي
بنسټي او بچيانو د جايزو اړتياؤ باندي پيسې خرڅول
ډېر د ثواب كار دی.

د حضرت ابوهريره رضي الله عنه څخه روايت دی چي حضرت
محمد صلوات الله عليه فرمايي: چي يو دينار هغه دی چي تاسي يې
د الله په لاره (جهاد) كي خرڅ كړئ، يو دينار هغه دی
چي تاسي يو د يو غلام په ازادولو كي خرڅ كړئ، يو
دينار هغه دی چي ويو مسكين ته يې ور كړئ يو دينار
هغه دی چي تاسي يې د خپل د كور خلكو (بنسټه او
بچيانو) باندي خرڅ كړئ تر دغو ټولو ډېر ثواب د دغه
دينار دی چي تاسي په خپل كور والاؤ باندي خرڅ
كړئ. (مسلم)

الاعمال الصالحة

په دغه حديث کي حضرت محمد ﷺ د کور پر بندگانو باندي خرڅول يې د خير تر نورو مصارفو د خرڅولو څخه افضل گڼلي دي، ددې وجه داده چي د کور د بندگانو نفقه د انسان په ذمه باندي فرض ده او د خير نور مصارف نفل دي او ښکاره خبره ده چي د فرض ادا کولو ثواب د نفل په مقابل کي ډېر دی، له دې څخه دغه خبره هم وېرېښېدل چي په کور والو باندي خرڅ کول ډېر د ثواب باعث دی کله چي محتاج وي خو که دده اړتياوي په مناسب ډول پوره شوي وي نو دغه وخت بيا په نورو باندي خرڅول ډېر ثواب لري.

ام المؤمنین حضرت ام سلمه رضی الله تعالی عنها د حضرت محمد ﷺ څخه وپوښتل چي یا رسول الله! زما کوم زامن چي د مخکني خاوند ابو مسلم څخه دی کله چي زه ورباندي څه خرڅه کوم نو آیا پر دې هم ثواب را کول کيږي؟ حال دا چي هغه خو زما زامن دي او زه يې هسي نشم پرې ښولای؟ محمد ﷺ ورته

الاعمال الصالحة

وويل: هو! تا ته ددغه خرخولو هم ثواب درکول کيږي.
(بخاري، مسلم)

حضرت سعد بن ابی وقاص رضي الله عنه روایت کوي چي
حضرت محمد صلی الله علیه و آله فرمائي:

انَّكَ لَنْ تُنْفِقُ نَفَقَةً تَبْغِي بِهَا وَجْهَ اللَّهِ إِلَّا أُجِرْتَ
بِهَا حَتَّى مَا تَجْعَلَ فِي فِي امْرَأَةٍ تَك.

ترجمه: کوم څه چي ته د الله د رضا لپاره خرڅ
کړي، تا ته به ثواب درکول کيږي تر دې پوري چي
کومه ډوډۍ ته د خپلي بسځي په خوله کي ورکړي پر
دې هم ثواب درکول کيږي. (بخاري، مسلم)

ددغو ټولو احاديثو څخه دغه خبره برېښي چي که
کوم سړی د خپلي بسځي او بچيانو د جائز اړتياؤ د
بشپړه کولو لپاره په دغه نيت خرچه وکړي چي الله جل جلاله
د هغوی حقوق ادا کول زما په ذمه ټاکلي دي، له دې
امله زه د الله جل جلاله د حکم د عملي کولو او د هغه
د راضي کولو لپاره ورباندي مصرف کوم نو په هر

خرجه باندي ورته د صدقي او خيرات ثواب ورکول
کيري.

د الله ﷻ د کریم شان کوم مقام دی چي کوم کار
انسان د خپل زړه د شوق د پوره کولو لپاره کوي دغه
هم په لږ بدلون سره دومره د اجر او ثواب باعث گرځول
کيري چي د خیر تر نورو مصارفو هم ددې ثواب زیات
شي له دې امله د خپلي بنځي او بچیانو د جایز اړتیاؤ
د پوره کولو لپاره د الله ﷻ د رضا په خاطر ښه په
فراخه زړه خرڅول په کار دی او په دې کي د لاس او
زړه تنگي نه ده په کار.

(۲۵) د مور او پلار سره ښه کول :-

په قران او حدیث کي د مور او پلار سره د ښه چلن
کولو ډېر تاکید راغلی دی، د بندگانو په حقوقو کي
تر ټولو زیات د مور او پلار حق گڼل شوی دی، قران
کریم هم په ډېرو ایتونو کي د مور او پلار سره د ښه
سلوک او گزارې کولو حکم کړی دی.

ارشاد دی: **وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا
وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا.** (النساء ۳۶)

ترجمہ: او د الله عبادت و کړی او د هغه سره
څوک مه شریکوی او د مور او پلار سره بڼه کوی.
په یو بل آیت کې ارشاد دی:

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا. (العنکبوت ۸)

ترجمہ: او مور و انسان ته د مور او پلار سره د
نیکی او ښو امر کړی دی.

حضرت عبد الله بن مسعود رضی الله عنه روایت کوي چي ما

د حضرت محمد صلی الله علیه و آله څخه پوښتنه وکړه چي والله جل جلاله

ته تر ټولو زیات کوم عمل محبوب دی، ده مبارک

و فرمایل: "په خپل وخت باندي لمونځ ادا کول" ما

وپوښتل: "د دې وروسته کوم عمل دی؟" ده و فرمایل:

"د مور او پلار سره بڼه سلوک کول" ما پوښتنه

وکړه "بیا کوم عمل دی؟" ده و فرمایل: "د الله په لاره کې

جهاد کول". (بخاري، مسلم)

حضرت عبدالله بن عمر رضي الله عنهما فرمايي: چي يو څوک
 و حضرت محمد صلى الله عليه وسلم ته راغلي او د الله جل جلاله د رضا او د
 ثواب د موندلو لپاره يې په جهاد کي د برخي
 اخیستلو غوښتنه وکړه، نبی صلى الله عليه وسلم وپوښتل: "ايا ستا
 مور او پلار ژوندي دي؟" هغه جواب ورکړ چي هو!
 دواړه ژوندي دي" ده ورته وفرمايل: "بيا ته ولاړ شه او
 د دوی ښه خدمت وکړه" او په يو روايت کي راغلي دي
 چي ده مبارک وفرمايل: "چي د دوی په خدمت کولو
 سره جهاد وکړه". (بخاري، مسلم)

له دغو احاديثو صفا څرگند يږي چي که ومور او
 پلار ته د خدمت اړتيا وي نو تر څو چي جهاد فرض
 عين نه وي تر هغه وخته د هغوی په خدمت کي
 بوختېدل تر جهاد کولو افضل دی او دغه واقعې په
 امامه توگه مسلمانانو ته معلومه ده چي حضرت اويس
 لري رضي الله عنه د يمن او سپدونکي و او د حضرت محمد صلى الله عليه وسلم

الاعمال الصالحه

د زیارت لپاره یې راتلل غوښتل خو دده مور وخدمت ته اړه وه له دې امله حضرت محمد ﷺ وځان ته د راتلو څخه دی منع کړ او د مور د خدمت کولو حکم یې ورکړ، څرنگه چې ده په دغه ډول د نبی ﷺ زیارت ونشوای کړای، خو د مور د خدمت له برکته الله جل جلاله ورته هغه اوچت مقام ورکړ چې غټ غټ معزز اصحابان هم دده نه دعا گانې غوښتلې، کله چې د حضرت فاروق اعظم رضی الله عنه په زمانه کې و مدینې شریفې ته راستون شو نو حضرت عمر رضی الله عنه په ډېر شوق سره ورسره وکتل او د دعا غوښتلو لپاره تشریف وروړ.

د مور او پلار سره ښه گزاره کول په عامو حالاتو کې داسې عمل دی چې پکښې محنت او تکلیف زیات نشته، ولي چې هر انسان ته په فطري ډول د خپلې مور او پلار سره محبت وي له دې کبله د هغوی د خدمت او ښه گزاره کولو ته زړه خپله چمتو وي، بلي خواته مور او پلار ته د خپل اولاد سره چې کوم شفقت

وي له دې و جې هغوی خپله د خپلو بچيانو نه داسي کار اخيستل نه خوښوي چي ورته زيات گران او ستونزمن وي، بلکي په لږ خدمت سره هم خوشحاله کيږي او دعا گاني ورته کوي دغه رنگه الله ﷻ دغه عمل دومره اسانه کړی دی چي د يو حديث له لوري مور او پلار ته يو ځل د محبت په نظر سره کتل هم په ثواب کي د حج او عمرې د ثواب برابر دی.

مطلب دا چي د مور او پلاره سره محبت کولو او د هغوی په اطاعت او خدمت کولو سره انسان په خپل اعمال نامه کي د سترو ښو عملونو ډېره لويه ذخيره يو ځای کولای شي له دې امله حضرت محمد ﷺ فرمايي: چي هغه سړی دي خوار وي، هغه سړی دي خوار وي هغه سړی دي ذليله وي چي د خپل مور او پلار څخه يو يا دواړه په اخر د عمر کي وموندي بيا هم جنت ته ولاړ نه شي. (مسلم)

مقصد دا چي کوم چا مور او پلار په اخري عمر کي وموندل دده لپاره جنت گټل څه مشکل کار نه دی.

الاعمال الصالحه

هغه ورسره په محبت او خدمت کولو سره ډېر په
اساني سره جنت گټلای شي خو کوم چا چي ددې
خبري هيڅ پروا ونه کړل هغه د خوارېدو وړ دی.

په مور او پلار کي الله جل جلاله د مور حق زيات گڼلی
دی، لکه حضرت ابوهريره رضي الله عنه چي فرمايي: چي يو
څوک وني صلوات الله عليه ته راغلی او پوښتنه يې ځيني وکړه چي
يا رسول الله! تر ټولو خلکو زما د ښه چلن تر ټولو
زيات مستحق څوک دي؟ ده مبارک وفرمايل: "ستا
مور" هغه بيا پوښتنه وکړه بيا څوک دی؟ ده وفرمايل:
"ستا مور" هغه بيا وپوښتل تر دې نه وروسته څوک
دی؟

نبي صلوات الله عليه په جواب کي ورته وفرمايل: "ستا مور" هغه
څلورم ځل وپوښتل: چي بيا څوک دغه ځل نبي صلوات الله عليه
وفرمايل: "ستا پلار". (بخاري، مسلم)

ددې حديث په رڼا کي معززو علماؤ فرمايلي
دي چي د مور حق د پلار په مقابل کي درې چنده زيات

دی، ددی وجه بنکاره ده چي د انسان په روزنه کي
 خومره اندازه تکلیف چي مور یې زغمي، پلار یې نه
 زغمي، د مور د تکلیفونو بیان په قران کریم کي په
 خصوصیت سره راغلی دی، دوهم دا چي ومور ته
 د پلار په مقابل کي عموماً د خدمت اړتیا هم زیاته
 وي له دې امله الله جَلَّالَهُ د مور خدمت ته ډېره ترجیح
 ورکړې ده.

هسي خو د مور او پلار خدمت په هر حالت کي د
 انسان د اساسي فرائضو څخه ده خو په خاصه توګه بیا
 چي هغوی ضعیفه او بوډاګان شي نو په قران او
 حدیث کي د هغوی خدمت او تسلي باندې خاص زور
 ورکول شوی دی.

په قران کریم کي ارشاد دی:

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا آيَاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ
 إِحْسَانًا أَمَا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا
 فَلَاتَقُلْ لَهُمَا أُفٍّ وَلَا تَنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا

الاعمال الصالحة

وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ
ارْحَمهُمَا كَمَا رَبَّيَا نِي صَغِيرًا. (بنی اسرائیل ۲۳-۲۴)

ترجمه: او ستا رب حکم کړی دی چي د هغه نه پرته د بل چا عبادت مه کوی او د مور او پلار سره ښه سلوک کوی او که له دوی څخه یو یا دواړه ستا په ژوند کي و زور والي ته ورسېدل نو هغوی ته د اُف کلمه هم مه وایه، او مه یې رته او ادبناکه د عزت خبره ورته کوه، او د دوی دواړو لپاره د عاجزی و زر ښکته کړه او ووايه ای ربه زما! مهرباني او بخښنه ورباندي وکړه لکه څرنګه چي زما په ورکتوب کي یې زما پالنه کړې ده.

د زور والي او بوډاتوب په وخت کي د مور او پلار په خدمت باندي له دې کبله ډېر زور اچول شوی دی چي عموماً هغوی په دغه حالت کي و اولاد ته د کومي جسماني یا مالي ګټي رسولو صلاحیت نه لري، له دې امله ځيني مفاد پرسته خلک په داسي مهال د هغوی

الاعمال الصالحه

سره اړيکي وشلوي دغه رنگه د بودا تر په حالت کي
ځيني وختونه په هغوی کي خشکیت پیدا شي له دې
سببه د هغوی خبري ناخوښي وي له دې سببه قران پاک
ودې ته د توجه اړولو هڅي وکړي چي په داسي حالت
کي فکر وکړي چي ستاد کو چني والي او ورکتوب
کي هغوی ستاسي په خاطر څومره محنت زغملی او
ستاسي څومري ناز او نخري وړي دي نو اوس ستاسو
فريضة ده چي د هغوی ناز واخلی او د دوی په ناخوښه
خبرو باندي صبر وکړی او ورسره په ښه سلوک کولو
کي کومه کمي رانشي.

ځيني وختونه خلگ د مور او پلار په ژوند کي د
هغوی په خدمت او ښه چلن څخه غافله وي خو کله
چي هغوی وفات شي نو تأسف کوي چي مور په
ژوندون کي د هغوی خدمت ونه کړ اوس دغه موقع له
لاسه ولاړه، له دې امله د هغوی په ژوند کي د دې
نعمت قدر پېژندل په کار دی.

خوبيا هم د مور او پلار د وقات نه وروسته د هغوی

سره د بنه سلوک فضيلت ولاس ته راوړلو دروازه
 بالکل نه ده بنده شوي، حضرت ابواسيد رضي الله عنه روايت
 کوي چي مور يوه ورځ د حضرت محمد صلى الله عليه وسلم سره ناست
 ؤ چي د بنو سلمه يو سړی راغلی او پوښتنه يې وکړه،
 چي "يا رسول الله! آيا زما د مور او پلار د مرگ څخه
 وروسته هم کومه داسي طريقه پاته شوې ده چي په
 هغې سره زه ورسره بنه بنه چلن وکړم؟ نو حضرت
 محمد صلى الله عليه وسلم وفرمايل: نَعَمْ الصَّلَاةُ عَلَيْهِمَا وَالِاسْتِغْفَارُ
 لَهُمَا وَإِنْفَاذُ عَهْدِهِمَا مِنْ بَعْدِهِمَا وَصَلَةُ الرَّحِمِ الَّتِي
 لَا تُوصَلُ إِلَّا بِهِمَا وَإِكْرَامُ صَدِيقِهِمَا.

ترجمه: "هو! د هغوی په حق کي دعا کول، د
 هغوی لپاره استغفار کول د هغوی وروسته د هغوی
 کرل شوي وعده پوره کول او د کومو قرابتونو اړيکي
 چي د هغوی سره دي د هغوی سره صله رحمي کول او
 د هغوی د دوستانو اکرام کول." (ابوداؤد)

په دغه حديث کي حضرت محمد صلى الله عليه وسلم د مرحومو مور

او پلار سره د ښه چلن د فضيلت د لاس ته راوړلو
طريقي بيان كړي دي چي ورباندي ټوله عمر عمل
كېداى شي.

(۲۶) د مور او پلار د قريبانو او

دوستانو سره ښه سلوك كول :-

څرنگه چي مخكني حديث نه معلومېږي چي د مور
او پلار سره ښه چلن كول ډېر د ثواب عمل دى دغه
ډول د مور او پلار د قريبانو او دوستانو سره ښه گزاره
كول هم ډېر فضيلت لري، حضرت عبد الله بن عمر
رضى الله عنهما روايت كوي چي حضرت محمد صلى الله عليه وسلم
فرمايي: **انَّ اَبْرَّ اَبْرٍ اَنْ يَّصِلَ الرَّجُلُ وُدَّ اَبِيهِ.**

ترجمه: د ډېرو نيكيو نه يوه نيكي داده چي
انسان د خپل پلار د محبت د خلكو سره اړيكي
وساتي. (مسلم)

د حضرت عبد الله بن عمر رضي الله عنه شاگرد عبد الله بن

سره اړيکي وساتي. (مسلم)

له دې امله په خپل اعمال نامه کې د نيکيو د زياتوب يوه ښه طريقه داده چې د مور او پلار د فريبانو دوستانو سره اړيکي وپالل شي او د هغوی سره ښه گزاره وشي.

(۲۷) د ښځي او خاوند په خپل

منځ کې ښه گزاره کول :-

د خاوند او ښځي يو له بل سره ښه چلن کول، د ضرورياتو يې خيال ساتل، د هغه سره ښه په خدا سره وخت تېرول او د دې په ترڅو خبرو باندي صبر کول هم د هر د ثواب کار دی، د حضرت محمد ﷺ ارشاد دی:

أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا وَخِيَارُهُمْ
خِيَارُهُمْ لِنِسَاءِهِمْ. (ترمذي)

ترجمه: په مسلمانانو کې به کامل ايمان د هغو خلکو دی چې د اخلاقو په اعتبار سره تر ټولو ښه وي

سره اړيکي وساتي. (مسلم)

له دې امله په خپل اعمال نامه کې د نيکيو د زياتوب يوه ښه طريقه داده چې د مور او پلار د قريبانو دوستانو سره اړيکي وپالل شي او د هغوی سره ښه گزاره وشي.

(۲۷) د ښځي او خاوند په خپل

منځ کې ښه گزاره کول:-

د خاوند او ښځي يو له بل سره ښه چلن کول، د ضرورياتو يې خيال ساتل، د هغه سره ښه په خدا سره وخت تېرول او د دې په ترڅو خبرو باندي صبر کول هم ډېر د ثواب کار دی، د حضرت محمد ﷺ ارشاد دی:

أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا وَخِيَارُكُمْ خِيَارُكُمْ لِنِسَاءِهِمْ. (ترمذي)

ترجمه: په مسلمانانو کې به کامل ايمان د هغو خلکو دی چې د اخلاقو په اعتبار سره تر ټولو ښه وي

الاعمال الصالحه

او په تاسي کي بڼه خلگ هغه دي چي د خپلو بڼخو سره بڼه وي.

هغه حديث وړاندي بيان شوی دی چي حضرت محمد ﷺ فرمايلي دي: چي کوم خورک تاسي د خپلي بڼخي په خوله کي ورکړی هغه باندي هم تاسي ته ثواب درکول کيږي بلکي په يو حديث کي راغلي دي چي د خاوند او بڼخي په خپل منځ کي کوم جنسي عمل کوی پر دې باندي هم ثواب شته.

ځيني معززو اصحابانو وپوښتل چي يا رسول الله! مور خپل نفساني غوښتنه تر سره کړو، ايا په دې باندي هم ثواب شته؟ ده مبارک وفرمايل: تاسي دا راته وواياست چي يو څوک دغه غوښتنه په حرامه طريقې سره وکړي نو گناه نه لري؟ (بالکل يې لري) نو کوم څوک چي په حلاله طريقه سره وکړي هغه ته به اجر ورکول کيږي. (مسلم)

بلکي په يو حديث کي خو دا راغلي دي چي کله سړی وکورت ته راستون شي او خپل بڼخه د محبت په

الاعمال الصالحه

نظر سره وويني او بنه خاوند ته د محبت په نظر سره
وگوري نو الله جَلَّ جَلَالُهُ دواړو ته د محبت په نظر سره
گوري.

خاوند او بنه څرنگه چي هر وخت سره يو ځای
اوسيري او تر اوږدې مودې پوري يو ځای ژوند تېره وي
له دې امله کله نا کله يو له بله سره خفه کېدل يو فطري
خبره ده خو که دغه خفگیان په جنگ او جگړه يو له بل
ظلم او زیاتوب ذریعه وگرځول شي نو د دنیا
خوشحالي هم ختمیږي او د خاوند او بنه تر منځ د
بنه سلوک اجر او ثواب هم ضائع کیږي له دې امله
الله جَلَّ جَلَالُهُ او رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ داسي حالاتو لپاره ډېر زرین
قانون او دستور را کړی دی چي خلاصه یې داده چي د
کومو خبرو نه انسان خفه شي فقط دغه ته مه گوره دا
هم فکر وکړه چي د کوم چا په ناخوښه خبرو سره خفه
کیږي په هغه کي ډېر بنه صفتونه هم شته دغو بنو

راحي د الله ﷻ ارشاد دی:

فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُنَّ شَيْئًا وَيَجْعَلَ
اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا. (النساء ۱۹)

ترجمہ: نو که تاسی دغه بنسختی نه خوبنوی نو

بنایي چي تاسی یو شی نه خوبنوی حال دا چي الله ﷻ
به په هغه کي خیر گرجوولی وي.

او په یو حدیث کي راغلي دي چي حضرت

محمد ﷺ فرمایي: لَا يَفْرُكُ مُؤْمِنٌ مُؤْمِنَةً إِنْ كَرِهَ مِنْهَا
خُلُقًا رَضِيَ مِنْهَا آخَرَ.

ترجمہ: هيخ یو مؤمن دی د مؤمنی بنسختی نه په

کلي ډول بغض نه ساتي که یې یو عادت ناخوښه وي
خو نور عادتونه به یې خوښ وي.

که خاوند او بنسخته په دغه اصولو باندي عمل وکړي

او یو له بله په محبت سره ژوند تېر کړي او یو له بله په
ښه گزاره سره هڅي او کوښښ وکړي نو به د دوی دغه

کورنی ژوندون د خوشحالو څخه ډک شي او د بڼه چلن له کبله به د دواړو په اجر او ثواب کي هم ټوله ژوند زیاتوب وشي.

(۲۸) صله رحمي :-

د قریبانو سره بڼه چلن کولو ته "صله رحمي" ویل کیږي او صله رحمي کول هم الله جل جلاله ډېره خوښوي او د دې وکوونکي ته ډېر ثوابونه ورکوي، قرآن کریم هم په ډېرو آیتونو کي د صله رحمي امر کړی دی او د دې فضائل یې بیان کړي دي لکه چي فرمایي:

وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ. (النساء ۳۶)

ترجمه: او د مور او پلاره سره بڼه کوی او د قریبانو سره بڼه کوی.

او ارشاد دی: **وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ.** (النساء)

ترجمه: او د الله څخه ووېرېږئ چي تاسي دده په

ذريعه يو له بله د حقونو غوښتني کوي او د قريبانو د حقوقو خيال وساتي.

او د حضرت ابوهريره رضي الله عنه څخه روايت دی چي حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله فرمايلي دي:

مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَصِلْ رَحِمَهُ.

ترجمه: کوم څوک چي په الله او د اخرت په ورځي ايمان لري هغه ته په کار ده چي د خپلو قريبانو سره صله رحمي وکړي. (بخاري، مسلم)

او د حضرت انس رضي الله عنه روايت دی چي حضرت محمد صلی الله علیه و آله فرمايلي دي:

مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَبْسُطَ لَهُ فِي رِزْقِهِ وَيُنْسَأَهُ فِي آثَرِهِ فَلْيَصِلْ رَحِمَهُ. (بخاري، مسلم)

ترجمه: کوم څوک چي دا غواړي چي په رزق کي يې پراخي وشي او عمر يې زيات وي هغه ته په کار ده چي د خپلو قريبانو سره صله رحمي وکړي.

د صله رحمي مطلب دادی چي په ښه طريقه ورسره
مخامخ شي د هغوی په درد او تکلیف کي برخه
واخلي، هغوی که وکومک ته اړ شي نو په جايزه
طريقه ورسره کومک وشي.

خو د صله رحمي په اړه خو خبري همپشه په ذهن
کي لرل په کار دي.

(۱) ځيني خلگ د قريبانو مراعت تر دغه اندازي
کوي چي ددې کار لپاره د گناهونو د کولو نه هم ډډه نه
کوي او خپل دغه عمل د "صله رحمي" برخه گڼي مثلاً
د قريبانو په اصرار باندي په گناهونو کي گډون کول،
د هغوی ناروا سفارښت کول، يا وهغه ته داسني
ملازمت (نو کړي) ورگټلې چي د هغه دی مستحق نه
دی، دا ياد ولرئ! چي دغه خبري هيڅکله جواز نه لري
او د صله رحمي مطلب دا هيڅکله نه دی چي د قريبانو
له خاطره يا د هغوی په مروت کي گناهوي وشي له دې
کبله هر کله چي کوم قريب د يو نا جايز کار په اړه در
له ووايي نو د هغه نه په نرمی سره معذرت غوښتل په

کار دي

(۲) دوهمه خبره داده چي "صله رحمي" هغه وخت د ثواب باعث وي چي ددي مطلب د خپلو قريبانو خوشحاله کول د الله جَلَّالٌ عَزِيزٌ د رضا لپاره وي که خالص بدله، ریاکاری او د رواجونو پابندي سره کوم کار وشي نو پردي باندي "د صله رحمي" فضيلت حاصلېدل مشکل دی، زموږ ټولنه دغه وخت د رواجونو په رسي او تار تړلي ده، د دوستانو او قريبانو سره په معاملاتو کي ډېره دغه خبره په نظر کي نيول شوې وي که مي داسي ونه کړل نو په قوم او خاندان کي به مي پزه پرېشي، نو فقط د رسم د پوره کولو لپاره ډېر کارونه کيږي، په زړه کي يې کول نه غواړي (خو د مجبوري او رسم له امله يې کوي) ددغه شان فکرونه څخه پرهبز کول په کار دي او د کوم قريب سره چي کومه د نيکي معامله وشي په هغه کي د الله جَلَّالٌ عَزِيزٌ د رضا او خوشحالي نيت دي وکړي او هر عمل دي په ښه خوشحاله زړه کوي فقط د رسم او شرم

الاعمال الصالحة

له کبله د کوم کار د کولو نه بشپړه پرهېز په کار دی.
 څرنګه چې "صله رحمي" خالص د الله ﷻ د رضا
 لپاره په کار ده له دې امله بلي لوري ته د دې د بدلې
 انتظار کول هم نه دی په کار او که د مقابل لوري نه ښه
 جواب درنه کول شي بیا هم "صله رحمي" پرېښول نه
 دی په کار او په حقیقت کې دغه خبره د دې ښه ده چې
 "صله رحمي" د الله لپاره کول په کار ده او که خالص د
 ریاکاری یا د نامه او شهرت لپاره، لکه د حضرت
 محمد ﷺ ارشاد دی:

لَيْسَ الْوَأَصِلُ بِالْمُكَافِيٍّ وَلَكِنَّ الْوَأَصِلَ الَّذِي إِذَا
 قُطِعَتْ رَحِمُهُ وَصَلَّهَا. (بخاري)

ترجمه: هغه سړی صله رحمي کوونکی نه دی چې
 د نورو خلکو سره په بدله کې څه ورسره وکړي بلکې
 صله رحمي کوونکی هغه دی چې نور دده د قرابت او
 دوستۍ حق تلفي وکړي بیا هم دی ورسره صله رحمي
 وکړي.

او حضرت ام كلثوم بنت عقبه رضی الله عنها
روایت کوي چي حضرت رسول اکرم ﷺ فرمايلي دي:

أَفْضَلُ الصَّدَقَةِ الصَّدَقَةُ عَلَى ذِي الرَّحْمِ الْكَاشِحِ.

ترجمه: تر ٿوله افضله صدقه هغه ده چي وکينه او
بغض کونکي قريب ته ورکول شي.

(حاڪم و طبراني الترغيب والترهيب. مخ ۱۳ ٽوڪ ۴)

ڪله چي ديو چا سره د قريبانو له لوري بنه چلن نه
کيري دغه وخت ورسره بنه سلوک کول په حقيقت کي
د صله رحمي کمال دي او پردي باندي بي شمېره د
اجر او ثواب و عدي شوي دي.

حضرت ابوهريره رضي الله عنه فرمايي: چي يو سري و نبي صلى الله عليه وسلم
ته عرض وکړ چي يا رسول الله! زما يو څه قريبان دي زه
ورسره صله رحمي کوم خو هغوي زما حق تلفي کوي،
زه ورسره بنه چلن کوم او هغه زما سره بد او ناوړه چلن
کوي، زه ورسره د حلم معامله کوم او هغه راسره جنگ
کوي، نو رسول الله صلى الله عليه وسلم و فرمايل: که حقيقت هم دغه

شان دی نو گواکه ته په دوی باندي تودې ايرې خوري
 او د الله ﷻ له لوري به همپشه ستا سره يو کومک
 کوونکی وي. (مسلم)

يعني هغوی په خپل عمل سره د ورځ رانیسي او تا
 ته به کوم تاوان درونه رسوي بلکي د الله ﷻ له لوري
 به ستا سره د هغوی په خلاف کومک کيږي.

(۲۹) د همسایه سره ښه رویه کول :-

الله ﷻ د همسایه ډېر حقوق ټاکلي دي د حضرت
 محمد ﷺ ارشاد دی: حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ سَيُورِثُهُ.

(بخاري، مسلم عن ابن عمر وعائشه)

ترجمه: جبرائیل عليه السلام وماته د همسایه په اړه
 دو مره ډېر نصیحت کوي چي زما دا فکر شو چي ښایي
 هغه په میراث کي هم حق ورکړي.

حضرت ابو شريح رضي عنه روایت کوي چي حضرت
 محمد ﷺ فرمایلي دي: مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ

الاعمال الصالحه

الْآخِرِ فَلْيُحْسِنِ إِلَى جَارِهِ.

ترجمه: کوم څوک چي پر الله ﷻ او د آخرت په ورځي ايمان لري هغه ته په کار ده چي د خپل همسايه سره ښه چلن او رويه وکړي. (مسلم)

او حضرت ابوهريره رضي الله عنه بيا د رسول اکرم صلى الله عليه وسلم دغه ارشاد نقل کړی دی:

مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُؤْذِ جَارَهُ.

ترجمه: کوم څوک چي پر الله او د آخرت په ورځي ايمان لري هغه ته په کار ده چي خپل همسايه ته تکليف ونه رسوي. (بخاري، مسلم)

د همسايه تر ټولو غټ حق دادی چي په خپل هر کار کي ددې خبري بشپړ خيال وساتل شي چي د خپله ځانه څخه وهغه ته تکليف ونه رسوي ددې څخه پرته د اړتيا په وخت د هغه کومک کول، کله ناکله ورته کوم سوغات ورکول، د هغه په تکليف او غم کي گډون

وي نو مالي كومك ورسره كول په كار دى، ولي چي د همسايه لپاره دا ضروري نه ده چي هغه په معاشي او اقتصادي اعتبار سره برابر وي، كه څه غريبان همسايه وجود ولري نو هغه هم همسايه گان دي نو د هغوى حقوق په دې اعتبار زيات دى چي د هغوى خير معلومول تر نورو ډېر ضروري دي، كه يو همسايه وږي وي نو هغه ته ډوډى وركول فقط دا نه چي ثواب لري بلكي فرض ده، دغه شان همسايه كه كافر وي نو بيا هم ورسره بڼه سلوك كول په كار دى، حضرت عبداللّه بن عمر رضی الله عنهما يو ځل يوه بزه حلاله كړه، دده په همسايه گانو كي يو يهودي هم اوسېدى نو ده په وارو وارو تاكيد كوى چي ويهودي همسايه ته هم غوښي وروليږي. (ابوداؤد، ترمذي)

(۳۰) بڼه اخلاق او ورين تندي لرل :-

د خلكو سره په ورين تندي او بڼو اخلاقو سره ليدل هم واللّه تعالیٰ ته ډېر محبوب عمل دى او ورباندي

الاعمال الصالحه

ثواب ورکول کيڙي حضرت ابوذر غفاري رضي الله عنه د

حضرت محمد صلی الله علیه و آله ارشاد روایت کړی دی چي:

لَا تَحْقِرَنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ شَيْئًا وَلَوْ أَنَّ تَلَقَىٰ أَخَاكَ

بِوَجْهِ طَلْقٍ. (مسلم)

ترجمه: د نيکي هيڅ عمل بېکاره مه ګڼه، که څه

هم هغه بڼه عمل دادی چي ته د خپل ورور سره په ورين

او خوشحاله مخ سره وويني.

په دغه حديث کي نبي صلی الله علیه و آله د نورو سره په ورين

تندي ملاقات کول يوه نيکي ګڼلې ده، او دا يې هم

ورسره وفرمايل: چي دغه نيکي کوم لږ يا بېکاره عمل

مه ګڼئ مطلب دا چي پر دې باندي هم ستاسي په

اعمال نامه کي ډېر ثواب زيات بدلای شي.

د حضرت ابوذر داء رضي الله عنه روایت دی چي حضرت

محمد صلی الله علیه و آله فرمايلي دي:

مَا مِنْ شَيْءٍ أَثْقَلُ فِي مِيزَانِ الْعَبْدِ الْمُؤْمِنِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

الاعمال الصالحة

حُسْنِ الْخُلُقِ وَإِنَّ اللَّهَ يُبْغِضُ الْفَاحِشَ الْبَدِيَّ.

ترجمه: د قيامت په ورځ د مومن بنده په ترازو
په هېڅ شي به هم تر بنو اخلاقو زيات وزني نه وي او
په صلوات ته فحش ويونكي او فضول (بېكاره) خبري
ويونكي سړي سخت ناخوښه دي. (ترمذي)

او حضرت ابوهريره رضي الله عنه روايت كوي چي د حضرت
محمد صلوات نه پوښتنه وشوه چي تر ټولو زيات په جنت
سي داخلوونكي كوم شوي دي؟ نبي صلوات وفرمايل:
قوي او ښه اخلاق. (ترمذي)

په يو بل روايت كې حضرت ابوهريره رضي الله عنه د حضرت
محمد صلوات دغه ارشاد بيانوي:

أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا.

ترجمه: تر ټولو مؤمنانو ښه كامل مؤمنان هغه
خلگ دي چي په دوي كې د اخلاقو په اعتبار سره تر
ټولو ښه وي. (ترمذي)

او حضرت عائشه صديقه رضی الله عنها روایت
کوي چي حضرت محمد ﷺ فرمايلي دي: **إِنَّ الْمُؤْمِنَ
لَيُدْرِكُ بِحُسْنِ خُلُقِهِ دَرَجَةَ الصَّائِمِ الْقَائِمِ.**

ترجمه: مؤمن په خپل ښو اخلاقو سره د هغه سړي
و درجي ته رسيزي چي روژه او لمونځ والا وي (يعني
نفل روژې ډېري نيسي او نفل لمونځونه ډېر کوي).
(ابوداؤد)

او د حضرت جابر رضي الله عنه څخه روایت دی چي حضرت
محمد ﷺ فرمايلي دي:
**إِنَّ مِنْ أَحَبِّكُمْ إِلَيَّ وَأَقْرَبِكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ
الْقِيَامَةِ أَحْسَنُكُمْ أَخْلَاقًا.** (ترمذي)

ترجمه: ستاسي څخه چي کوم خلگ وماته ډېر
محبوب دي او د قيامت په ورځ په مجلس کي وماته
تر ټولو نژدې دي هغه خلگ دي چي ستاسي څخه د
اخلاقو په اعتبار سره تر ټولو ښه وي.

په دغه ټولو احاديثو کي د کوم ښه اخلاقو چي ستر فضيلتونه بيان شوي دي هغه که څه هم يو پراخ مفهوم لري خو د خلکو سره په ورين او خوشحاله تندي سره ليدل ددې يوه مهمه برخه ده او پر دې باندي هم دغه فضائل صادق راځي.

(۳۱) د سفر د ملگري سره ښه چلن

کول :-

څرنگه چي الله تعالی د کور د همسايه ډېر حقوق ثابت کړي دي دغه رنگه د سفر د ملگري هم ډېر حقوق بيان کړي دي، د سفر د ملگري څخه مراد هغه څوک دی چي ورسره مخکي کومه پېژندنه نه وي خو د سفر په دوران کي ورسره يو ځای شوی وي، مثلاً په بسانو، ريل گاډی او په (طياره) کي ځان ته نژدې ناست سړی، دې ته د قران کریم په اصطلاح کي "صَاحِبُ بِالْجُنْبِ" ويل شوی دی يعنې هغه د سفر انډيوال چي د لږ وخت لپاره همسايه جوړ شوی وي

الاعمال الصالحه

دینار رحمہ اللہ وایی: چي حضرت عبد اللہ بن عمر رضی اللہ عنہما یو ځل مکي ته روان ؤ، هسي خو پريو او بني سپور ؤ خو یو خر هم ورسره ؤ، کله چي د او بني د سواري نه به ستري کېدی نو لږ وخت به يې پر خره باندي سواري وکړل په دې مهال یو صحرائي سړی په لاره کي ورسره یو ځای شو حضرت ابن عمر رضی اللہ عنہما دده او دده پلار نوم وپوښتی کله چي هغه نومان وروښتول نو ده خپل خر وده ته ورکړی او خپله لنگوته يې د سره نه خلاصه کړه او په سوغات کي يې ورکړه، انديو الانو يې ورته وويل: چي صحرايي خلگ خو په لږ شي هم خوشحاله کيږي تا وده ته دومره گران شيان ولي ورکړل؟ حضرت عبد اللہ بن عمر رضی اللہ عنہما وفرمايل: چي ددغه سړي پلار زما د پلار دوست ؤ او ما د حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم نه اورېدلي چي د ډېرو ښو عملونو نه یو ښه عمل دادی چي انسان دخپل پلار د محبت له خاوندانو

کي کومه لاره نشته، په دې وجه د سفر و ملگري ته
تکليف رسولو گناه ډېره درنه گناه ده چي معافي يې
ډېره گرانه ده.

بل لوري ته که د سفر د ملگري سره بڼه چلن و شي
تر خپل طاقته د ايثار نه (وبل ته ترجيح ورکول) کار
واخيستل شي او وهغه ته د آرام او راحت رسولو هاند
او هڅي و شي يا لږ تر لږه ورسره د ورين تندي معامله
و شي نو دغه ډېر د ثواب کار دی او په لږ فکر سره د
ثواب يوه غټه خزانه د ځان لپاره تياره ولاي شي.

(۳۲) د الله لپاره د يو چا سره

ملاقات کول :-

د يو مسلمان سره خالص د الله ﷻ د خوشحالي
لپاره و ملاقات ته تلل هم ډېر د فضيلت عمل دی، او د
الله ﷻ لپاره د تلوو مطلب دادی چي دده سره د کتلو
موخه کومه دنيوي گټه لاس ته راوړل نه وي بلکي يا
خوله دې کبله ورسره کتنه و شي چي بڼه سپری دی، يا

الاعمال الصالحة

يو عالم دی او دده په صحبت سره خپله اصلاح کول مقصود وي یا له دې امله ورسره ولیدل شي چي دده زړه خوشحاله شي او د مسلمان په زړه خوشحاله کولو باندي الله جَلَّالَهُ رَاضِي كِيرِي په دغه صورت کي هم دغه ملاقات د الله جَلَّالَهُ لِيَارَهُ كِنَل كِيرِي او انشاء الله اجر به ورکول کيږي.

د حضرت ابوهريره رضي الله عنه څخه روایت دی چي حضرت محمد صلی الله علیه و آله فرمایلي دي:

مَنْ عَادَ مَرِيضًا أَوْ زَارَ أَخًا لَهُ فِي اللَّهِ نَادَاهُ مُنَادٍ بَانَ طَبْتِ وَطَابَ مَمَشَاكَ وَتَبَوَّاتٍ مِنَ الْجَنَّةِ مَنْزِلًا.

ترجمه: کوم څوک چي د يو ناروغه پوښتنه وکړي یا د يو ورور سره د الله جَلَّالَهُ د خوشحالی لپاره ملاقات وکړي، وهغه ته يو (غیبي) اواز کوونکی اواز کوي: چي ته هم مبارک! ستا تلل هم مبارک او تاد جنت په يو منزل کي د ځان لپاره کور جوړ کړ.

(ترمذي، وقال حسن)

له دي حديث نه برينسي چي د يو مسلمان سره د ثواب په نيت كتل هم په اعمال نامه کي ډېر زياتوب راوړي، خو دا په ياد ولرئ چي دغه حکم د هغو خلگو لپاره دی چي په ملاقات کولو کي کوم ديني تاوان نه وي ددي په خلاف که دغه اندېښنه وي چي دده سره په ليدلو سره په يو گناه کي اخته کيږي يا دده د ناوړه صحبت په پرده هم اثر کيږي يا غيبت او داسي نور کول يا اورېدل کيږي يا په بي فايدي خبرو کي وخت ضائع کيږي نو په داسي صورت کي ملاقات کولو او مجلس څخه ځان ژغورل ښه دي.

(۳۳) د مېلمه اکرام کول :-

د مېلمه عزت کول او مناسب خاطر ساتل هم د ايمان د څانگو څخه يوه مهمه څانگه ده چي په اسلام کي يې ډېر تاکيد راغلی دی، د حضرت ابوهريره رضي الله عنه څخه روايت دی چي حضرت محمد صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي:

مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ.

ترجمه: کوم څوک چي په الله او د آخرت په ورځي
ایمان لري هغه دي د خپل مېلمه عزت وکړي.
(بخاري، مسلم)

هو په دغه ټولو خبرو کي خالص رسمونو يا د نامه
او شهرت او تکلفاتو نه ډډه کول په کار ده د مېلمه د
عزت کولو لومړی مطلب دادی چي وهغه ته د ارام
رسولو فکر وشي له دې امله که وهغه ته د ډوډی
تکلیف وي نو صرف د رسم او رواج په خاطر په ډوډی
خورلو باندي اصرار کول د اکرام خلاف خبره ده په
داسي صورت کي دده عزت هغه دی چي دده د ارام او
طبیعت په نظر کي ونیول شي.

بلي خواته د مېلمه لپاره هم ضروري ده چي هغه پر
کور والا باندي غیر ضروري بار وانه چوي او دومره
وخت پاته نه شي چي ورباندي تکلیف شي د مسلم
شريف په يو حديث کي ددې ښکاره منع راغلي ده.

(۳۴) د لاري څخه ضروري شي

ليري كول :-

که په لاره کې کومه گندگي پرته وي يا کوم داسي شي وي چې ولاړويانو ته د تکليف رسېدو خطر وي لکه زوزان، د لاري د بندېدو شي يو داسي پوستکي چې ورباندي د بنويډو اندېښنه وي دغه شيان د لاري څخه ايسته کول د پره غټه نيکي ده، د حضرت ابوهريره رضي الله عنه څخه روايت دی چې حضرت محمد صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي:

الْإِيْمَانُ بَضْعٌ وَسَبْعُونَ شُعْبَةً فَأَفْضَلُهَا قَوْلُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَذْنَاهَا إِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ.

(بخاري، مسلم)

ترجمه: د ايمان د اويا څخه زياتي څانگي دي، په دې کې تر ټولو غوره د لا اله الا لله اقرار کول دي، او کمه څانگه يې د لاري نه تکليف (مرداري) ليري کول

دي

په يو بل حديث کي د حضرت محمد ﷺ دغه ارشاد
حضرت ابوهريره رضي الله عنه بيان کړی دی:

وَتَمِيطُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ صَدَقَةٌ. (بخاري، مسلم)

ترجمه: او د لاري نه مرداري (يا د تکليف شی)
ليري کړي نو دغه هم صدقه ده (يعني د صدقي او
خيرات په ډول ثواب ورکول کيږي).

او حضرت عائشه رضي الله عنها روايت کوي چي
حضرت محمد ﷺ فرمايلي دي:

أَنَّهُ خُلِقَ كُلُّ إِنْسَانٍ مِنْ بَنِي آدَمَ عَلَى سِتِّينَ
وَتَلَاثِمِائَةٍ مُعْضَلٍ فَمَنْ كَبَّرَ اللَّهَ وَحَمِدَ اللَّهَ وَهَلَّلَ وَسَبَّحَ
اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ اللَّهَ وَعَزَلَ حَجْرًا عَنِ طَرِيقِ النَّاسِ
أَوْ شَوْكَةً أَوْ عَظْمًا عَنِ طَرِيقِ النَّاسِ أَوْ أَمَرَ بِمَعْرُوفٍ
أَوْ نَهَى عَنِ مُنْكَرٍ عَدَدَ السِّتِّينَ وَالتَّلَاثِمِائَةِ فَإِنَّهُ يَمْشِي

يَوْمئِذٍ وَقَدْ زَحَرَحَ نَفْسُهُ عَنِ النَّارِ.

ترجمه: د بني آدم د هر انسان (په صورت کي)

درې سوه شپېته بندونه پيدا شوي دي نو کوم سړی
چي **اللَّهُ أَكْبَرُ** ولولي، د الله حمد بيان کړي او **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ**
او **سُبْحَانَ اللَّهِ** ذکر وکړي او د الله نه استغفار
وغواړي او د خلکو د لارو څخه کومه ډبره ليري کړي
يا کوم زوز يا هډوکی د لاري نه ايسته کړي يا د يو ښه
عمل حکم (ښوونه) وکړي يا د ناوړه کاره څوک منع
کړي (او دغه ډول ښه عملونه) د دروسو و شپېتو تر
شمارې پوري ورسيرې نو هغه به دغه ورنځ خپل ځان د
دورځ له اوره ليري کړي. (مسلم)

په يو بل حديث کي حضرت محمد ﷺ دغه واقعه
بيان کړې چي يو سړی په لاره روان يو اغزن ښاخ يې په
ځمکه پروت وليد نو يې د خلکو د تکليف څخه د
ساتلو لپاره د لاري نه ليري کړی نو الله **جَلَّ جَلَالُهُ** دده دغه
عمل قبول کړی او دده مغفرت يې وکړ په يو بل روايت

کي حضرت محمد ﷺ فرمايلي دي چي ما دغه شان
سري په جنت کي د تلو راتلو په حالت کي ليدلی دی.

(مسلم)

له دغو ټولو احاديثو څرگنده بريښي چي د لارو د
صفا او پاکو ساتلو او خلگ د تکليف نه ساتل په
اسلام کي څومره اهميت دی چي يو اغزن بناخ د لاري
گوبڼه کول چي يو وړوکی عمل ښکاري دومره
ورباندي د اجر او ثواب وعده شوي ده او کله چي
تکليف والا شي د لاري څخه د گوبڼه کولو دومره
ترغيب ورکړه شوی دی نو لاره په مرداري ککړه ول
چي ولاړويانو ته تکليف وشي څومره غټه گناه ده له
دې نه ددې اندازې کېدای شي چي ولاړويانو ته د
تکليف پيدا کولو په شيانو کي دغه خبره هم راځي،
چي خپل سوارې (موټر، موټر سائيکل او داسي نور)
داسي ځای ودرول شي چي د نورو سواريانو لاره بنده
شي، يا په تلو کي ورته ستونزي پيدا شي، يا داسي
بې قانونه موټر وچلول شي چي ونورو خلگو ته په کوم

الاعمال الصالحه

طريقه سره تڪليف ورسيري، دغه ٽولي خبري گناهوي دي او له دي نه ڊڊه (پرهيز) ڪول دومره ضروري ده لکه څرنگه چي د نورو کبيره گناهونو څخه په کار ده.

دغه ډول د ترافیکو چي کوم قوانين ٽاکل شوي دي ددي هدف په لارو کي نظم او ضبط پيدا ڪول دي او ددي پابندي فقط د قانون غوښتنه نه ده بلکي يوه ديني فريضه هم ده که ددي پابندي په دغه نيت سره وشي چي په دي سره په ٽولنه کي نظم او ضبط راشي و خلگو ته راحت ورسيري او هغوی د تڪليف څخه د ساتلو کوښښ وشي نو پر دغه وارو اعمالو باندي انشاء الله اجر او ثواب ورکول کيږي او که ددغو قواعدو مخالفت وشي نو دوه چنده گناه به وي يو و خلگو ته د تڪليف رسولو او بل په نظم او ضبط کي د خنډ اچولو او د مسؤلينو د احکامو د مخالفت کولو. افسوس دی چي نن زمان دغه خبري گناهوي نه گنل کيږي او ښه په ظاهره دينداره تعليم يافته خلگ هم په دغه شان گناهونو کي بي باکه بوخت دي.

الله جل جلاله دي مور ټولو ته د دين بڼه سمه پوهنه او ورباندي د عمل کولو توفيق رانصيب کړي. آمين

(۳۵) د جنگ نه ډډه کول :-

جنگ او جگړه کول والله جل جلاله ته سخت ناخوښه عمل دی، په قران پاک کې د جنگړه سړي ډېره بدي بيان شوې ده، او ددې په خلاف حلم، صبر کول او د جنگ نه ډډه کول الله جل جلاله ډېر خوښوي او داسې سړي ته اجر او ثواب ورکوي حضرت عبدالله بن عباس رضي الله عنه روايت کوي چې يو ځل حضرت محمد صلی الله علیه و آله د عبدالقيس قبيلې ويو سړي ته په خطاب کې وفرمايل:

انَّ فِيكَ خَصْلَتَيْنِ يُحِبُّهُمَا اللهُ الْحِلْمُ وَالْإِنَاءَةُ.

ترجمه: په تا کې دوه خوښونه داسې دي چې

الله جل جلاله يې خوښوي: حلم او زغم کول. (مسلم)

څرنگه چې يو سړی سره ددې چې پر حق باندي وي

خالص د شر د ختمېدو او د جنگ نه د پرهېز په سبب

الاعمال الصالحة

خپل حق پر پردي يا صلح وکړي هغه ته حضرت
محمد ﷺ ډېر ستر زېري ورکړی دی.

حضرت ابو امامه رضي الله عنه روایت کوي چي حضرت

محمد ﷺ فرمايلي دي:

أَنَا زَعِيمٌ بَيْتٍ فِي رِبْضِ الْجَنَّةِ لِمَنْ تَرَكَ الْمِرَاءَ
وَإِنْ كَانَ مُحِقًّا. (ابوداؤد)

ترجمه: زه وهغه سړي ته د جنت په خټلو کي د
کور ورکولو ضمانت ورکوم چي جنگ پر پردي که څه
هم پر حق باندي وي.

د کوم سړي چي وجنت ته د رسولو بلکي په جنت
کي د کور ورکولو ضمانت حضرت محمد ﷺ اخيستی
وي د هغه د نېک بختي خومره غټ مقام دی الله جل جلاله
دي دغه نعمت وټولو مسلمانانو ته ورکړي. آمين

(۳۶) دیني مسئلي زده کول :-

معلومات زده ڪري ڇي په هغه سره خپل د ورڃني
 ڙوند د اسلامي لارڻوونو سره سم تپڻ ڪري، د هر
 سڀني مڪمل عالم جو ڀڄڻ ضروري نه ڏي خود
 ضرورت په اندازہ ديني معلومات زده ڪول په هر
 مسلمان باندي فرض عين ڏي، لڪه د لمانحہ، روڙي،
 حج او د زڪوة ضروري مسئلي او ڇه ڀول معاملات
 ڇي ڏده په ڙوند ڪي راڃي د هغه په اڀه د حلال، او
 حرام، جايز او نا جايز احڪامو او داسي نور پڙندل
 ضروري ڏي.

بيا چيري ڇي الله ﷻ د دين ضروري خبري زده
 ڪول ضروري گهلي هلته بي پر دغه عمل باندي ڀڄڻ
 اجر او ثواب و عدي هم ڪري ڏي، يعني د دين زده ڪول
 هر عمل يوه مستقلة نيڪي ده ڇي ڏڏي ڀڄڻ فضيلتونه
 په قران او حديث ڪي راغلي ڏي، حضرت ابوالدرداء
 روايت ڪوي ڇي حضرت محمد ﷺ فرمايلي ڏي:

مَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَبْتَغِي فِيهِ عِلْمًا سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ

طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ وَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ لَتَضَعُ أجنحتها لِطَالِبِ
الْعِلْمِ رِضًا بِمَا صَنَعَ. (ابوداؤد، ترمذي)

ترجمه: کوم سړی چې د دې هدف لپاره په یوه لاره
باندي ولاړ شي چې د علم کومه مسئله زده کړي نو
الله جل جلاله به ورته د جنت لاري اسانه کړي اود علم د
طلب کوونکي لپاره د هغه په دغه عمل باندي د
خوشحالی د ښکاره کولو لپاره ملائکي خپل وزرونه
غوره وي.

په دغه فضيلت کي د علم هغه طالبان خو راځي چې
سمد لاسه د ديني علم د حاصلولو لپاره د خپلو کورونو
څخه وتلي دي، خو کوم خلک چې د بشپړ عالم دين
جوړولو په نيت باندي نه بلکي د خپل اړتيا مطابق د
دين کومي خبري د زده کړي لپاره چيري ځي يا د
اړيدو په وخت د يو عالم يا يو مفتي څخه کومه
مسئله معلومولو لپاره ځي يا په کوم وعظ
او نصيحت کي په دغه نيت سره گله ون کوي چې د دين

خبري زده کړي اميد دى چي انشاء الله داسي خلگ به
 هم په دغه فضيلت کي برخمن وي، حضرت انس رضي الله عنه
 روايت کوي چي حضرت محمد صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي:
مَنْ خَرَجَ فِي طَلَبِ الْعِلْمِ فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَتَّى
يَرْجِعَ. (ترمذي)

ترجمه: کوم سړی چي د علم په طلب کي د کوره
 ووزي نو هغه د الله په لاره کي دی ترڅو چي بیرته
 راستون نه شي.

مطلب دا چي د دين کومي مسئلې د زده کړي لپاره
 چي کم پر مختگ وشي انشاء الله ورباندي د علم د
 طلب اجر او ثواب ورکول کيږي، تر دې اندازې چي
 ددې مقصد لپاره د مستند ديني او اصلاحي کتابونو
 پر مطالعې باندي هم د ثواب بشپړ اميد شته، په دې
 شرط چي کتابونه مستند او صحيح وي چي ددې
 لپاره مناسبه داده چي د يو عالم څخه وپوښتل شي
 او د هغه په مشوره د کتابونو انتخاب وشي نو هر کله

چي د کومه مقامه څخه د دين د کومي مسئلې د زده کړي موقع پيدا شي غنيمت گڼل په کار ده. په دې سره په خپلو معلوماتو کي هم زياتوب راځي، د ژوند په سمولو کي هم کومک کيږي او په نېکيو کي جلا زياتوب راځي ولي چي علم داسي يو ناپايه درياب دی چي ددې کوم پای نشته، انسان چي څومره غټ عالم شي خو د نور علم طلب هغه ته هم وي او په کار هم ده، له دې امله په حديث کي راغلي دي چي کوم سړی د علم حريص وي د هغه نس هيڅکله نه مړيږي يعني هغه په هره مرحله کي د زيات علم په لټه کي وي او د نېکيو د حاصلولو دغه لړۍ هيڅکله نه ختميږي.

(۳۷) ونورو خلگو ته دين ورزده

کول:-

څرنگه چي د دين خبري خپل زده کول ډېر د ثواب کار دی دغه رنگه ويو چا ته د دين خبري ورزده کول تر

الاعمال الصالحة

دې هم زيات د فضيلت عمل دی، په دې شرط چي
 ددې نه مقصد د خپل علم او لويي ښکاره کول نه وي
 بلکي ونورو ته گټه رسول هدف وي، حضرت ابو
 امامه رضي الله عنه روايت کوي چي حضرت محمد صلى الله عليه وسلم فرمايلي
 دي: **انَّ اللهَ وَمَلَائِكَتَهُ وَأَهْلَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ حَتَّى
 النَّمْلَةَ فِي جُحْرِهَا وَحَتَّى الْحُوتَ لِيُصَلُّونَ عَلَيَّ
 مُعَلِّمِي النَّاسِ الْخَيْرِ.**

ترجمه: الله جل جلاله او د هغه ملكي او د اسمان او
 ځمکي مخلوقات تر دې پوري چي په خپلو غارونو
 کي او سپدونکي مېړان او تر دې پوري چي ماهيان پر
 هغو خلگو رحمت ليري چي و خلگو ته د خير او نيکي
 خبري ورنسوي. (ترمذي)

او حضرت سهل بن سعد رضي الله عنه روايت کوي چي
 حضرت محمد صلى الله عليه وسلم و حضرت علي رضي الله عنه ته د خطاب کولو
 په وخت وفرمايل: **لَانَ يَهْدِي اللهُ بِكَ رَجُلًا رَاحِلًا**

خَيْرٌ مِنْ حُمْرِ النَّعَمِ. (بخاري، مسلم)

ترجمه: که الله جل جلاله ستا په ذريعه ويو سړي ته هم هدايت وکړي نو دا ستا لپاره تر سرو او بښانو غوره او ښه ده.

"سره او بښان" په عربو کي لويه پانگه گڼل کېده نو مطلب دا شو چي ستا د ښووني او روزني څخه که يو سړي ته هم هدايت وشي نو دغه ستا لپاره د دنيا تر يوې لويې سرمايي نه ښه ده.

نو هر کله چي ويو چا ته د دين د خبري ورنښوولو موقع په لاس درشي نو يې غنيمت گڼه او دغه فضيلت لاس ته راوړل په کار دی، په ځانگړې توگه د خپل کور والو، ښځي او بچيانو ته د دين خبري او مسئلې ورنښوول په کار دی چي دغه عمل د انسان په حق کي ډېره ستره صدقه جاريه ده.

(۳۸) د مشرانو عزت کول :-

الاعمال الصالحة

فضيلت د تقوی او د علم دی خو ورسره کشرانو ته
دغه حکم شوی دی چي هغوی تر خانو د مشرانو عزت
وکړي تر دې چي رسول اکرم ﷺ فرمایلي دي: لَيْسَ مِنَّا
مَنْ لَمْ يَرْحَمْ صَغِيرَنَا وَيَعْرِفْ شَرَفَ كَبِيرِنَا.

ترجمه: هغه سړی زموږ څخه نه دی چي زموږ پر
کشرانو مهرباني ونه کړي او زموږ د مشرانو عزت ونه
پېژني. (ابوداؤد، ترمذي)

په خاصه توگه بیا د کوم سړي چي وپښتان سفین
شول د هغه د عزت او احترام په حدیث کي ډېر غټ
فضيلت راغلی دی حضرت ابو موسی اشعری رضی الله عنه
روایت کوي چي حضرت محمد ﷺ فرمایلي دي: اِنَّ
مِنْ اَجْلَالِ اللّٰهِ تَعَالٰى اِكْرَامُ ذِي الشَّيْبَةِ الْمُسْلِمِ.

ترجمه: دا د الله جل جلاله د تعظیم یوه برخه ده چي د
سفینو وپښتانو والا مسلمان احترام وشي.
(ابوداؤد، ترمذي)

الاعمال الصالحه

او د حضرت انس رضي الله عنه خخه روايت دی چي حضرت محمد صلى الله عليه وسلم فرمايلي:

مَا أَكْرَمَ شَابٌ شَيْخًا لِسَنِّهِ إِلَّا قَيَّضَ اللَّهُ لَهُ مَنْ يُكْرِمُهُ عِنْدَ سَنِّهِ. (ترمذي، وقال غريب)

ترجمه: کوم ځوان چي د يو سفین ږيري د هغه د عمر له کبله عزت کوي الله جل جلاله دده لپاره داسي خلگ ټاکي چي دده په اخري عمر کي دده عزت وکړي. د حضرت محمد صلى الله عليه وسلم عادت ؤ چي په يو وفد کي د لږ عمر سړي تر مشرانو مخکي خبري پيل کولې نو ده مبارک به تاکيد ورته کوي چي ومشرته مخکي د خبري کولو نوبت ورکړه، له دې نه ثابتيږي چي د مشرانو د عزت او احترام نبی صلى الله عليه وسلم څومره تاکيد کړی دی او پر دې يقيناً اجر او ثواب ورکول کيږي.

(۳۹) د اسلام د شعائرو تعظيم کول :-

هغه ټوله شيان چي د اسلام او مسلمانانو نښه گڼل

کیري هغه ته د اسلام شعائر وويل کیري، مثلاً قران
کریم، بیت الله شریف، مسجد ونه، مقدس حایونه،
لمونځ، اذان او داسي نور، ددغه شعائر و احترام هم
ډیره لویه نیکی ده.

د قران کریم ارشاد دی: **وَمَنْ يُعَظِّمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا
مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ.**

ترجمه: او کوم څوک د شعائر الله تعظیم (احترام)
وکړي نو دغه عمل د زړونو د تقوی له امله ده.

(۴۰) پر ماشومانو شفقت کول :-

پر ورو هلکانو شفقت کول د حضرت محمد ﷺ
سنت دی لکه وړاندي چي بیان شول نبی ﷺ فرمایلي
دي: چي کوم سړی زموږ پر کشرانو شفقت ونه کړي
هغه زموږ څخه نه دی.

په حدیث کي راغلي دي چي حضرت محمد ﷺ
فرمایلي دي: چي زه که د لمانځه کولو په دوران کي د

يو ماشوم د ژړا اواز اورم نو لمونځ لنډه وم چي داسي نه وي چي ددې ماشوم مور د خپل بچي د ژړا په اورېدلو سره غمجنه شي.

حضرت محمد ﷺ واره هلوکان په غير کي اخیستل، هغوی به خوښول او ورسره به يې د بنه طبيعت خبري کولې دغه واري خبري سنت دي او د سنتو د اتباع په نيت سره دغه ټوله کارونه کول ډېر ثواب لري.

(۴۱) اذان کول :-

اذان د اسلام له شعائرو څخه دی او په احاديثو کي د اذان کولو ډېر فضيلتونه راغلي دي، د بخاري او د مسلم په يو حديث گي د حضرت محمد ﷺ ارشاد دی که و خلگو ته د اذان د اجر او فضيلت صحيح حال معلوم شي نو به هر څوک د اذان کولو کوښښ وکړي او د ډېرو غوښتنو له امله به هسکه ورباندي وشي.

نن زمان عموماً په مسجدونو کي مؤذن ټاکل کيږي

خو که یو سړي د مسجد نه پرته یو داسي ځای لمونځ کوي چیري چي د اذان او از نه رسیري نو هلته هم د لمانځه نه مخکي اذان کول سنت دی او په داسي وخت کي د اذان دغه فضیلت خامخا حاصلول په کار دی.

حضرت ابو سعید خدری رضی الله عنه یو ځل د عبد الرحمن بن صعصعه و زوی عبد الله ته وفرمایل: چي زه مو وینم چي ستاسي د بزو او صحراؤ سره ډېره مینه ده، کله چي تاسي د خپلو بزو سره یا په صحرا کي واوسی د لمانځه لپاره اذان کوی نو په اوچت او از سره یې وکړئ ولي چي د مؤذن او از تر کومه ځایه رسیري د هغه ځای پیریان انسانان او هر هغه شی چي دغه او از اوري هغوی ټوله د قیامت په ورځ د اذان کوونکي په حق کي شاهدي ادا کوي په دې ویلو سره حضرت ابو سعید خدری رضی الله عنه دغه هم وفرمایل: چي ما دغه خبره د رسول الله صلی الله علیه و آله نه اورېدلې ده. (بخاري)

له دې نه اندازه کېدای شي چي د اذان کولو څومره

غت فضيلت دی او د موقع په موندلو سره ددی
فضيلت په لاس ته راوړلو سره هيڅکله کوتاهي نه ده
په کار.

(۴۲) د اذان جواب ورکول :-

د اذان ادب دادی چي کله اذان کيږي نو تر خپله
وسه دي سړی پته خوله شي، حضرت محمد ﷺ هم
ددې ټينگار کړی دی چي د اذان د هر لفظ جواب دي
ورکړه شي، يعني کوم الفاظ چي مؤذن وايي هغه دي
اورېدونکی هم ووايي هو کله چي مؤذن حَيَّ عَلَى
الصَّلَاةِ او حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ ووايي نو ددغو کلماتو په
جواب کي لا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم ويل
په کار دي، او کله چي د سهار په اذان کي مؤذن
الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِّنَ النَّوْمِ ووايي نو په جواب کي يې
صَدَقْتَ وَبَرَرْتَ ويل کيږي.

الاعمال الصالحة

دی چي حضرت محمد ﷺ فرمايلي دي: کله چي تاسي اذان و اوري نو د مؤذن په شان تاسي هم هغه الفاظ وواياست بيا پر ماباندي درود وواياست ولي چي کوم څوک يو ځل پر ماباندي درود ووايي الله ﷻ ورباندي لس ځله رحمت نازلوي، بيا د الله ﷻ څخه زما لپاره "د وسيله د مقام" دعا و غواړئ ولي چي هغه د جنت يوه داسي درجه ده چي د الله د بندگانو څخه هم ويوه ته ورکول کيږي او زه اميد لرم چي هغه بنده زه يم څرنگه چي کوم سړی زما لپاره د وسيله دعا کوي د هغه لپاره زما شفاعت واجب دی. (مسلم)

ددغه فضيلت په رڼا کي حضرت محمد ﷺ د اذان وروسته کومه دعا چي بنوولي ده، په هغه کي دده لپاره د وسيله دعا شته، هغه دعا داده:

اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ اَتِ مُحَمَّدَنَ الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ وَاَبْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتَهُ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيْعَادَ.

الاعمال الصالحه

حضرت جابر رضي الله عنه روایت کوي چي حضرت محمد صلی الله علیه و آله د اذان وروسته ددي دعا لوستونکي ته دا زبړی ورکړی دی چي د قیامت په ورځ دده لپاره د حضرت محمد صلی الله علیه و آله شفاعت واجب دی. (بخاري)

ددي نه پرته د اذان وروسته دغه الفاظ ويل هم له حدیث نه ثابت دی:

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا.

او حضرت سعد بن ابی وقاص رضي الله عنه د حضرت محمد صلی الله علیه و آله دغه ارشاد راوړی دی چي کوم څوک اذان واورې بیا دغه الفاظ ولولي نو د هغه گناهونه بخښل کېږي. (مسلم)

د اذان په جواب ورکولو او د اذان وروسته دغه دعاگاني کولو کي کوم وخت نه لگېږي نه کوم محنت غواړي فقط د فکر کولو او عادت کولو له وجهه دده که

ددغو اذکارو عادت و مگر خول شي نو پرتله له کوم
وخت او محنته و انسان ته ډېر ستر اجر او ثواب
حاصلېدای شي، له دې امله د اذان په مهال ددې ادا بو
بشپړه خیال کول په کار دي هو! که کوم عذر وي نو
بېله خبره ده.

دلته دا هم په یاد ولرئ که په یو ځای کې تر یوه
څخه زیات مسجدونو اذانونه یو په بل پسې اورېدل
کېږي نو د لومړي اذان جواب چې صفا اورېدل کېږي د
هغه په جواب ورکولو سره دغه سنت ادا کېږي د
وروسته کېدونکو اذانونو جواب که ادا نه شي نو کوم
باک نه لري. (شامیه)

(۴۳) د قرآن کریم تلاوت کول :-

قران کریم د ټول بشریت لپاره د الله جل جلاله تر ټولو
ستر انعام دی ددې اصلي حق خو دادی چې سړی ځان
په پوه کړي او عمل په وکړي، خو الله جل جلاله خپل بندگان
په خپل رحمت سره د نازولو یوه ذریعه د قران کریم د

الاعمال الصالحة

الفاظو تلاوت گرځولی دی یعنی د قران کریم د الفاظو تلاوت کول هم ډېر زیات د اجر او ثواب باعث دی ځیني خلک د خپلي ناپوهۍ له کبله دا فهموي چي په قران کریم باندي د فهمولو نه پرته د لوستلو څه گټه ده؟ هغوی د الله ﷻ کتاب د انسانانو په کتاب قیاسوي چي بي فهمولو يې لوستل یو فضول کار دی حال دا چي قران کریم د الله ﷻ کتاب دی ددې تعلیمات خود دنیا او اخرت د کامیابی ضامن دی خو ددې په یوه یوه لفظ کي نور دي او ددې خالص تلاوت کول هم د ثواب او د خیر او برکت باعث دی.

د حضرت عبد الله بن مسعود رضی الله عنه څخه روایت دی

چي حضرت محمد صلی الله علیه و آله فرمایلي دي:

مَنْ قَرَأَ حَرْفًا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَلَهُ حَسَنَةٌ وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا لَا أَقُولُ أَلَمْ حَرْفٌ وَلَكِنْ أَلِفٌ حَرْفٌ
وَلَامٌ حَرْفٌ وَمِيمٌ حَرْفٌ. (ترمذي)

الاعمال الصالحه

ترجمه: کوم څوک چي د الله جل جلاله د کتاب يو حرف ولولي، هغه ته يوه نيکي ورکول کيږي او دغه يوه نيکي د لسو نيکيو برابره ده، زه دا نه وایم چي آلم يو حرف دی بلکي الف يو حرف دی، لام يو حرف دی، او ميم بل حرف دی.

له دغه حديث نه معلومه شوه که يو څوک فقط آلم تلاوت کړي فقط په دغه تلاوت سره دده په اعمال نامه کي د دېرشو نيکيو زياتوب راځي، او له دغه حديث نه دا هم معلومه شوه چي دغه ثواب په هغه صورت کي هم ورکول کيږي چي په مطلب يې ونه پوهيږي ولي چي آلم يو داسي لفظ دی چي ددې په معنی څوک نه پوهيږي نه ددې د صحيح مفهوم د فهمولو امکان شته (ولي چي دغه لفظ د مقطعاتو د حروفو څخه دی کوم چي په متشابهاتو کي راځي، او ددې په معنی څوک نه پوهيږي).

دا هم روښانه کړه چي د قران د تلاوت دغه ثواب د معنی په فهمولو باندي موقوفه نه دی بلکي د نه فهمېدو په صورت کي هم پر تلاوت کولو باندي ثواب شته.

مطلب دا چي فقط په آلم لوستلو باندي د پرش نېکۍ ورکول کيږي نو د قران کریم په یوه رکوع یا یو سورت لوستلو سره څومره اجر او ثواب ورکول کيږي؟

له دې امله هر مسلمان ته په کار ده چي هره ورځ سهار په نورو کارونو د بوختېدو نه وړاندي د قران کریم څه نا څه تلاوت عادت وگرځوی، که یې زیات تلاوت نه شی کولای نو یو پاؤ په اندازه او که دومره هم نه شی کولای نو لږ تر لږه یوه رکوع دي تلاوت کړي نو هره ورځ دده په اعمال نامه کي په سوونو د نېکیو زیاتوب راځي.

دغه ډول وهر مسلمان ته په کار ده چي د قران کریم څه سورتونه یاد کړي چي کله وخت وموندي نو د قران د خلاصولو نه پرته هغه تلاوت کړي او دغه ډول د

الاعمال الصالحة

تگ په حالت کي هم په خپل اعمال نامه کي د بنو عملونو ډېرښت راوړي، حضرت ابن عباس رضي الله عنه روايت کوي چي حضرت محمد صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: د کوم سړي په حافظه کي چي د قران څه برخه نه وي هغه د يو خرابه کور په شان دی. (ترمذي)

(۴۴) د فاتحه او د اخلاص د

سورتونو تلاوت کول :-

د قران کریم تلاوت چي د کومي برخي نه وي هغه ټوله سره ثواب دی خو د ځيني سورتونو خاص خاص فضائل حضرت محمد صلى الله عليه وسلم بيان کړي دي، په لنډو سورتونو کي تر ټولو نه زيات فضائل د فاتحه (الحمد لله) او اخلاص (قل هو الله) د سورتونو بيان شوي دي او په ډېرو حديثونو کي حضرت رسول اکرم صلى الله عليه وسلم په فضيلت کي د اخلاص سورة د قران دريمه

برخه گڼلې ده.

الاعمال الصالحة

حضرت ابو هريره رضي الله عنه فرمايي: چي يو حُل نبي صلى الله عليه وسلم و معززو اصحابانو ته و فرمايل: چي "سره راتول شيء" زه ستاسي په حضور کي د قران د دريمي برخي تلاوت کوم، څه اصحابان سره راتول شول، نو رسول اکرم صلى الله عليه وسلم د کور نه باهر راووتی او قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ يې تلاوت کړ بيا و کور ته ستون شو، يو گړی وروسته بيا بهر ته راووتی او ويې فرمايل: ياد ولرئ دغه سورت (يعني قُلْ هُوَ اللهُ) د قران د دريمي برخي برابر دی.

(مسلم، ترمذي)

او د حضرت ابو الدرداء رضي الله عنه څخه روايت دی چي يو حُل حضرت محمد صلى الله عليه وسلم و اصحابانو ته د خطاب کولو په وخت و فرمايل: آيا ستاسو څخه يو څوک په يوه شپه کي د قران د دريمي برخي تلاوت نه شي کولای؟ اصحابانو عرض و کړ چي يو سړی په يوه شپه کي د قران دريمي برخي تلاوت څرنگه کولای شي؟ نبي صلى الله عليه وسلم

برابر دی. (مسلم)

له دي امله د بزرگانو عادت دی چي ومړو ته د ثواب د رسولو لپاره درې ځله د اخلاص سورت تلاوت کړي او ثواب يې ومړو ته وليږي.

(۴۵) په ښه طريقه سره اودس

کول :-

اودس په اطمینان سره د سنتو مطابق د ادا بو په مراعت کولو سره کول هم ډېر د فضیلت عمل دی چي په احادیثو کي ورباندي ډېر د اجر او ثواب وعدي شوي دي د حضرت عثمان بن عفان رضی الله عنه څخه روایت دی چي حضرت محمد صلی الله علیه و آله فرمایلي دي:

مَنْ تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الْوُضُوءَ خَرَجَتْ خَطَايَاهُ مِنْ جَسَدِهِ حَتَّى تَخْرُجَ مِنْ تَحْتِ أَظْفَارِهِ. (مسلم، نسائي)

ترجمه: کوم سړی چي اودس وکړي او په ښه طريقه يې وکړي نو د بدن څخه يې گناهونه وزي، تر

الاعمال الصالحه

دې پوري چي د نوکانو څخه يې ووزي.

په يو بل حديث کي راغلي دي چي يو ځل حضرت محمد ﷺ و معززو اصحابانو ته وفرمايل: ايا زه تاسي ته دروښوم چي په کومو خبرو سره الله ﷻ گناهوي رږوي او درجي او چتوي؟ معززو اصحابانو وويل: چي يا رسول الله خامخايي راوښوه.

نبي ﷺ وفرمايل: د نفس د نه غوښتني سره سره او دس په ښه طريقه سره کول، او د مسجد ولوري ته ډېر ډېر گامونه اخيستل، او د يوه لمانځه وروسته د بل لمانځه انتظار کول، دغه عملونه د جهاد فضيلت لري. (مسلم، ترمذي)

يعني د يخ موسم له وجهي يا د يو بل سبب له کبله او دس کول سخت وي دغه وخت هم او دس په بشپړه طريقه سره کول دومره ثواب دی خومره چي په جهاد کي په يو سرحد کي د پيري کولو ثواب دی، او او دس په بشپړه طريقه سره د کولو مطلب دادی چي د ټولو

سنتونو او ادابو سره اودس وشي له دي امله په اودس کولو کي ددغو ټولو ادابو فکر سره سره اودس په سمه طريقه بڼه زدکړه شي عمل ورباندي په کار دی چي له دي څخه په اعمال نامه کي د صالحو عملونو زياتوب راځي.

(۴۶) مسواک کول :-

حضرت محمد ﷺ د مسواک کولو ډېر فضيلتونه بيان کړي دي حضرت عائشه رضی الله عنها روايت

کوي چي حضرت محمد ﷺ فرمايلي دي:
السُّوَاكُ مُطَهَّرَةٌ لِلْفَمِّ مَرْضَاةٌ لِلرَّبِّ.

ترجمه: مسواک د خولي د پاکولو او د الله جل جلاله د خوشحاله کولو ذريعه ده. (نسائي)

او حضرت عائشه رضی الله تعالى عنها په بل روايت کي د حضرت رسول اکرم ﷺ نه بيان کړی دی چي فرمايي:

فَضْلُ الصَّلَاةِ بِالسَّوَاكِ عَلَى الصَّلَاةِ بِغَيْرِ سَوَاكِ
سَبْعُونَ ضِعْفًا.

(الترغيب مخ ۳۱ اتوکاپه حوال دحاکم او احمد)

ترجمه: د مسواک په استعمال سره لمونځ کول د
مسواک د استعمال نه پرته پر لمانځه باندي د اویا
چنده فضیلت لري.

د مسواک په فضیلت کي بي شمېره حدیثونه
راغلي دي او داد حضرت محمد ﷺ د ډېره خوښو
سنتونو څخه دی چي پکښي د دنیا او اخرت دواړو
بهتري ده، او عمل هم داسي دی چي پکښي کوم
محنت، تکلیف او خرچه نشته، له دې امله ددې په
ذریعه سره انسان په ډېره اساني سره په خپلو صالحو
عملونو کي ډېرښت کولی شي.

(۴۷) د اوداسه وروسته ذکر کول :-

حضرت فاروق اعظم رضی الله عنه روایت کوي چي حضرت

محمد صلی الله علیه و آله فرمایلي دي: چي کوم څوک په ښه ډول اوده

الاعمال الصالحة

وڪري بيا دغه ڪلمي ولولي:
أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ
أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

نو د هغه لپاره د جنت اته دروازي پراستل ڪيري
چي هغه له دغو اتونه په کومه دروازه ننوتل و غواړي
کولای شي. (بخاري)

د ابوداؤد په روايت کي دا هم راغلي دي چي دغه
ڪلمي لوستلو په وخت د اسمان ولوري ته وگوري او د
ترمذي په روايت کي راغلي دي چي ددغو ڪلماتو سره
اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ.
زياتوب دي وشي.

(۴۸) تَحِيَّةُ الْوُضُوءِ :-

اودس چي د کوم مقصد لپاره وشي چي د هغه نه
وروسته ژر دوه رکعت له مونځ د تحية الوضوء په نيت
سره کول ډېر د فضيلت باعث دي، د حضرت عقبه بن
عامر رضي الله عنه نه روايت دي چي حضرت محمد صلى الله عليه وسلم فرمايلي

الاعمال الصالحه

دي چي کوم سڀي اودس وکڙي او په ټټه طريقيه يي وکڙي او دوه رکعتنه لمونځ داسي وکڙي چي مخ او زړه يي هم د الله ولوري ته متوجه وي نو د هغه لپاره جنت لازميري. (مسلم، ابوداؤد، نسائي)

او حضرت ابوهريره رضي الله عنه روايت کوي چي حضرت محمد صلى الله عليه وسلم و حضرت بلال رضي الله عنه ته فرمايلي: چي ماته خپل هغه عمل راوټټوه چي وتاته تر ټولو زيات د هغه نه درته د ثواب اميد وي ولي چي ما (د معراج په وخت) په جنت کي پخپله "ستا د گامو او از اوربډلي دي" حضرت بلال رضي الله عنه عرض وکړ چي ماته د کوم عمل څخه زيات (د الله د رحمت) اميد شته هغه دادي چي ما په ورځ يا په شپه کي چي کوم وخت اودس کږي دي نو څومره توفيق چي راته شوي دي لمونځ مي خامخا کږي دي. (بخاري، مسلم)

(۴۹) تَحِيَّةُ الْمَسْجِدِ :-

دغه رنگه دا هم مستحب عمل دي چي هر کله يو

الاعمال الصالحة

سړی و مسجد ته ورشي نو د تحية المسجد په نیت سره دوه رکعت له مونځ ادا کړي د رسول اکرم ﷺ ارشاد دی: چي کله ستاسو څخه څوک و مسجد ته راشي نو هغه ته بنایي چي دوه رکعت له مونځ وکړي. (ترمذي)

په دې کي هم قانون دادی چي دوه رکعت د تحية المسجد په نیت سره جلا وشي خو که د فرضو یا سنتو وخت وي او په دغه فرض یا سنتو کي د تحية المسجد نیت وشي نو د الله ﷻ د رحمت نه امید شته چي انشاء الله د دغه نیت له برکته به انسان د تحية المسجد د ثواب څخه نه محرومه کيږي د تحية المسجد اصل طريقه داده چي د مسجد د رسېدو سره سم تر ناستي مخکي دوه رکعتونه ادا شي خو که یو سړی د یو سبب له کبله کنبناستی بیا هم صحیح داده چي تحية المسجد ادا کولای شي.

او که وخت دومره تنگ وي چي د تحية المسجد د کولو وخت نه وي نو چي نور نه یي دغه کلمه دي

سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ،
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ.

بلکي دغه کلمي چي انسان خومره وخت په مسجد
کي ناست وي همپشه دي ولولي، په حديث کي ددي
ډپر فضيلت راغلي دي او دغه يي د جنت د مپوي په
خوړلو سره تعبير کړي دي.

(۵۰) د اعتکاف نیت کول :-

چي کله و مسجد ته ورځي، د لمانځه لپاره وي او
که د بل کوم کار لپاره وي که دغه نیت وکړي چي
خومره وخت په مسجد کي اوسېږم په اعتکاف کي به
يم نو انشاء الله د دغه نیت له برکته به د نفلي اعتکاف
ثواب گته لای شي.

(۵۱) په لومړي صف کي لمونځ

کول :-

سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ،
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ.

بلڪي دغه ڪلمي چي انسان ڄومره وخت په مسجد
کي ناست وي هميشه دي ولولي، په حديث کي ددي
ڊپر فضيلت راغلي دي او دغه يي د جنت د مپوي په
خورلو سره تعبير کري دي.

(۵۰) د اعتكاف نيت ڪول :-

چي ڪله و مسجد ته ورڃي، د لمانڇه لپاره وي او
که د بل ڪوم ڪار لپاره وي که دغه نيت و کري چي
ڄومره وخت په مسجد کي اوسپڙم په اعتكاف کي به
يم نو انشاء الله د دغه نيت له برکته به د نقلي اعتكاف
ثواب گتلاي شي.

(۵۱) په لومري صف کي لمونڇ

ڪول :-

د يوازي لمونڇ ڪولو په مقابله کي په جماعت سره

د فرض لمونځ کول د او ویشته درجي زیات فضیلت لري خو د جماعت په لمانځه کي هم په لومړي صف کي د لمونځ کولو ثواب تر ټولو ډېر دی، دومره ډېر چي حضرت محمد ﷺ فرمایلي دي:

لَوْ تَعْلَمُونَ مَا فِي الصَّفِّ الْمَقْدَمِ لَكَانَتْ قُرْعَةً.

ترجمه: که وتاسي ته معلومه شي چي په لومړي صف کي څومره فضیلت شته نو به هسکه ورباندي وکړئ. (مسلم)

حضرت ابو امامه رضي الله عنه روایت کوي چي حضرت محمد ﷺ فرمایلي دي چي الله جل جلاله او د هغه ملکي په لومړي صف باندي رحمت ليري. (مسند احمد)

او حضرت عرباض بن ساريه رضي الله عنه فرمایي: چي حضرت محمد ﷺ د لومړي صف لپاره درې ځله استغفار کوي، او د دوهم صف لپاره يو ځل.

(نسائي، ابن ماجه)

له دې امله هسي خو هر لمونځ په لومړي صف کي د

کولو کونښن په کار دی خو که په هر لمانځه کې ددې پابندي ونه شي نو کله چې موقع په لاس ورشي د لومړي صف د فضيلت لاس ته راوړلو فکر په ښه ځير سره په کار دی خو په لومړي صف کې دغه ډول په زوره ننوتل جايز نه دی چې له دې څخه ونورو ته تکليف ورسېږي.

څرنگه چې د ابن عباس رضي الله عنه څخه روايت دی چې حضرت محمد صلی الله علیه و آله فرمايلي دي:

مَنْ تَرَكَ الصَّفَّ الْأَوَّلَ مَخَافَةَ أَنْ يُؤْذِيَ أَحَدًا
أَضَعَفَ اللَّهُ لَهُ أَجْرَ الصَّفِّ الْأَوَّلِ.

ترجمه: کوم سړی چې له دغه ويرې نه لومړی صف پرېږدي چې وېل پاتې تکليف رسېږي نو الله جل جلاله به ورته د لومړي صف د ثواب نه دوه چنده ثوابونه ورکوي.

(الترغيب مخ ۲۸۵، په حواله د طبراني وفي اسناده ضعف)

(۵۲) په صف کي خالي خای

ډکول :-

د جماعت په وخت کي صفونه سمول او د صفونو په منځ کي خالي خای ډکولو هم ډېر تاکید راغلی دی او ددې ډېر فضيلت هم بيان شوی دی.

د حضرت عبداللہ بن عمر رضی اللہ عنہما څخه

روایت دی چي حضرت محمد ﷺ فرمایلي دي:

مَنْ وَصَلَ صَفًّا وَصَلَهُ اللَّهُ.

ترجمه: يعنې کوم سړی چي د صف خلا ډکه کړي

اللہ جل جلاله به يې په خپل قرب او نژدېکت سره ونازوي.

(نسائي)

او حضرت ابو حنيفه رضی اللہ عنہ روایت کوي چي حضرت

محمد ﷺ فرمایلي دي: کوم سړی چي د صف خالي

خای ډک کړي، اللہ جل جلاله به دده مغفرت کوي، او په

عامو حالاتو کي د امام وراسته لوري ته په درېدلو کي

ډېر ثواب دی خو که ډېر خلگ وراسته طرف ته ودرېدل او د چپ لوري ځای خالي وي نو په دغه صورت کي وچپه لوري ته د رېدلو دوه چنده فضيلت په احاديثو کي بيان شوی دی.

(وگورئ، الترغيب للمندري مخ ۲۸۷ په حواله د ابن حزمه)

(۵۳) د اشراق لمونځ کول :-

د اشراق لمونځ يو نفلي لمونځ دی چي د لمر ختو وروسته هغه وخت کيږي چي لمر لږ راوخيږي او د لمر ختو څخه دوولس دقيقې وروسته ادا کيږي، دا فقط دوه رکعته دی خو په احاديثو کي ددې ډېر فضائل راغلي دي.

د حضرت ابوهريره رضي الله عنه څخه روايت دی چي حضرت محمد صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: چي کوم سړی د اشراق د دوو رکعتونو پابندي وکړي د هغه (صغيره) گناهوي معافيږي که څه هم د درياب د ځگ په شان وي.

(ترمذي، ابن ماجه)

حضرت ابوهريره رضي الله عنه فرمايې: چي حضرت محمد صلى الله عليه وسلم يو ځل څه اصحابان د جهاد لپاره ولېږل، هغوی ډېر ژر بیرته راغلل او ډېر د غنیمت مال یې د ځان سره راوړ. یوه صاحب ډېر تعجب وکړ د نبی صلى الله عليه وسلم نه یې پوښتنه وکړه چي یا رسول الله! موږ وړاندي داسي لښکر نه ولیدی چي داسي ژر دي راغلی وي او دومره ډېر د غنیمت مال یې راوړی وي څومره چي دغه لښکر راوړی دی نبی صلى الله عليه وسلم وفرمایل: ایا زه د هغه سړي په باب درته ونه وایم چي تردې هم ژر راستون شي او تردې هم زیات د غنیمت مال راوړي بیا یې وفرمایل: چي کوم سړی ښه ډول اودس وکړي، و مسجد ته ستون شي او د سهار لمونځ ادا کړي بیا ددې وروسته (یعني د لمر ختو وروسته) د اشراق لمونځ ادا کړي دغه سړی ژر راغلی او ډېر د غنیمت مال یې د ځان سره راوړی.

(ترغیب، مخ ۴۲۷ لومړی ټوک په حواله د ابویعلی باسناد صحیح)

د حضرت ابوذر غفاري رضي الله عنه هغه حدیث مخکي بیان شوی دی چي مفهوم یې دادی: چي د انسان په بدن کي

انسان هلته کښېني ذکر وکړي او د لمر ختو وروسته د اشراق لمونځ ادا کړي، په حديث کي ددې ثواب د حج او عمرې برابر گڼل شوی دی خو که يو څوک د يو سبب له امله داسي ونه کړای شي نو کور ته راستون شي يو بل کار وکړي بيا هم د اشراق دوه رکعتونه ادا کولای شي.

(۵۴) د جمعي د ورځي غسل کول

او عطر لگول :-

د جمعي په ورځ د غسل کولو هم په حديث کي ډېر فضيلت راغلی دی، د غسل کولو په وخت دغه نيت کول په کار دی چي دغه غسل د جمعي له وجهي کيږي دغه رنگه د غسل کولو وروسته خوشبويي لگول هم سنت دي او د سنت د متابعت په نيت کولو سره پر دې باندي ثواب هم شته.

حضرت ابو ايوب انصاري رضي الله عنه روايت کوي چي

حضرت محمد صلی الله علیه و آله فرمایلي دي:

مَنْ اغْتَسَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَمَسَّ مِنْ طِيبٍ إِنْ كَانَ
عِنْدَهُ وَلَبَسَ أَحْسَنَ ثِيَابِهِ، ثُمَّ خَرَجَ حَتَّى يَأْتِيَ
الْمَسْجِدَ فَيُرْكَعَ مَابَدَالَهُ وَلَمْ يُؤْذِ أَحَدًا، ثُمَّ أَنْصَتَ
حَتَّى يُصَلِّيَ كَانَ كَفَّارَةً لِمَا بَيْنَهَا وَبَيْنَ الْجُمُعَةِ

الآخِرَى. (ترغيب په حواله د مسند احمد)

ترجمه: کوم سړی د جمعې په ورځ غسل وکړي او
که ورسره عطر (خوشبویي) وي نو هغه ولگوي، او ښه
جامې واغوندي، بیا د کوره ووزي و مسجد ته
ستونشي هلته چي څومره غواړي لمونځ وکړي او چا
ته تکلیف ونه رسوي، بیا پټه خوله شي تر دې پوري
چي لمونځ بشپړ کړي نو دده دغه عمل ددغي جمعې
نه تر راتلونکي جمعې پوري د (صغیره گناهونو)
کفارو ګرځي.

او حضرت ابو امامه رضي الله عنه روایت کوي چي حضرت
رسول اکرم صلی الله علیه و آله فرمایلي دي: چي د جمعې دورځي غسل

د وېښتانو د بېخونه (صغیره) گناهوي راباسي.
 دغه رنگه د جمعي په ورځ د غسل کولو او عطر
 لگولو وروسته څومره چي ممکنه وي و مسجد ته تلل
 په کار دي، په يو حديث کي راغلي دي چي د جمعي
 په ورځ ملکي د مسجد په دروازو باندي ولاړي وي او
 د مخکني راتلونکو خلگو نومان ليکي کوم خلگ چي
 تر ټولو وړاندي و مسجد ته ستانه شي هغه ته دوامره
 ثواب ورکول کيږي څومره چي د يوه اوبن د قرباني،
 بيا چي کوم خلگ په دوهم نمبر باندي وي هغوی ته د
 غوايي د قرباني او کوم چي په دريم نمبر باندي وي
 هغوی ته د پوسه د قرباني او چي څلورم نمبر باندي
 راشي هغوی ته د چرگ برابر خيرات کولو او کوم چي
 په پای کي راشي هغوی ته د هگي د خيراتولو ثواب
 ورکول کيږي خو کله چي امام د خطبي لپاره راووزي
 نو ملکي خپلي صحيفي (ورقي) کتوي. (بخاري، مسلم)

(۵۵) پېشلمی کول :-

د رمضان د میاشیت فرضي روژې وي او که نفلي وي دواړه ستر عبادتونه دي او په دې کي پېشلمی کول بېل د ثواب عمل دی.

حضرت انس رضي الله عنه فرمايي: چي حضرت محمد صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: "چي پېشلمی کوی ولي چي په پېشلمی کي برکت دی." (بخاري)

او د حضرت عبد الله بن عمر رضی الله عنهما څخه روایت دی چي حضرت رسول اکرم صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي:

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى الْمُتَسَحِّرِينَ.

ترجمه: تحقيق سره الله جل جلاله او د هغه ملكي پر پېشلمی کونكو باندي رحمت ليري.

(ترغيب په حواله د ابن حبان او طبراني)

د ابوسعید خدری رضي الله عنه څخه روایت دی چي د حضرت محمد صلى الله عليه وسلم ارشاد دی:

السُّحُورُ كُلُّهُ بَرَكَةٌ، فَلَا تَدْعُوهُ، وَلَوْ أَنْ يَجْرَعَ
أَحَدُكُمْ جُرْعَةً مِنْ مَاءٍ، فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ وَمَلَائِكَتُهُ
يُصَلُّونَ عَلَى الْمُتَسَحِّرِينَ.

(ايضاً په حواله د مسند احمد واسناده قوی)

ترجمه: پېشلمی ټوله سره برکت دی نو دا مه
پرېږدئ که څه هم ستاسو څخه یو څوک یو غږپ اوبه
وچینښي ولي چي الله جل جلاله او د هغه ملکي پر پېشلمی
کوونکو باندي رحمت لیري، او په پېشلمی کي ښه
داده چي د شپې په اخره کي وي.

(۵۶) روژه مات ژر کول :-

په روژه کي چي د لمر ولېدو ښه يقين وشي نو دي
په روژه ماتولو کي تلوار کوي، پرته له کومه عذره
ځنډنه دی په کار.

د حضرت سهل بن سعد رضي الله عنه روايت دی چي د
حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله ارشاد دی: چي په خلگو کي به

تر هغو پوري خير وي تر خو چي هغوی په روژه مات
کي تلوار کوي. (بخاري، مسلم)

او د حضرت ابوهريره رضي الله عنه څخه روايت دی چي نبي
صلی الله علیه و آله فرمايلي دي: چي الله جل جلاله ته خپل هغه بندگان
محبوب دي کوم چي ژر روژه مات کوي.

(مسند احمد، ترمذي)

(۵۷) روژاتي ته روژه مات ورکول :-

ويو روژاتي ته روژه مات ورکول هم ډېر د ثواب
عمل دی حضرت زيد بن خالد جهنی رضي الله عنه روايت کوي
چي حضرت محمد صلی الله علیه و آله فرمايلي دي:

مَنْ فَطَرَ صَائِمًا كَانَ لَهُ مِثْلُ أَجْرِهِ غَيْرَ أَنَّهُ لَا يَنْقُصُ
مِنْ أَجْرِ الصَّائِمِ شَيْءٌ. (نسائي، ترمذي)

ترجمه: کوم سپړی چي ويو روژاتي ته روژه مات
ورکړي نو وهغه ته د روژاتي غوندي اجر ورکول کيږي

او د روژاتي په ثواب کې څه کم نه راځي.

او د حضرت سلمان فارسی رضی الله عنه خخه روایت دی
 چي حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله فرمایلي دي: چي کوم سړی
 په رمضان کي ویو روژاتي ته روژه مات لپاره خه
 خورک ورکړي نو دغه عمل به وده ته د دورخ د
 خلاصون او دده د گناهونو د بڅښنې ذریعه وي او وده
 ته به د روژاتي د ثواب په شان ثواب ورکول کيږي او د
 روژه نیونکي د اجره نه به لېږي هم نه راځي، اصحابانو
 عرض وکړ چي زموږ خخه د هر یوه سره دومره شی ته
 وي چي وروژاتي ته روژه مات ورکړي، نو حضرت
 محمد صلی الله علیه و آله په جواب کي ورته وفرمایل: چي الله جل جلاله
 دغه ثواب وهغه سړي ته هم ورکوي چي ویو روژاتي
 سړي ته یوه خرما یا د اوبو یا د شیدو په یو غږپ سره
 روژه ورماته کړي. (صحيح ابن خزيمة)

(۵۸) د حاجي یا مجاهد د کور حال

معلومول :-

حج او جهاد دوه ستر عبادتونه دي، خو کوم خلگ

الاعمال الصالحة

چي دوس او طاقت نه لرلو له کبله دغه عظيم
 عبادتونه نشي کولای د دوی لپاره هم الله جَلَّالَهُ دَدَغُو
 عبادتونو په ثواب کي د برخي اخیستلو ډېره ښه لاره
 موندلې ده او هغه داده چي کوم سړی د یو مجاهد سره
 د جهاد په تیاري کي کومک وکړي یا د یو حاجي د
 حج په تیاري کي کومک وکړي، الله جَلَّالَهُ دِي هَم د
 جهاد او د حج په ثواب کي برخمن کوي دغه رنگه که
 یو سړی جهاد یا و حج ته تللی وي نو د هغه تر شا دده د
 کور و الاؤ حالت معلومول، د هغوی اړتیا پوره کول دا
 هم یو داسي عمل دی چي ورڅخه انسان د جهاد یا د
 حج په ثواب کي برخمن کېدای شي.

حضرت زید بن خالد رضی الله عنه روایت کوي چي حضرت

محمد صلی الله علیه و آله فرمایلي دي:

مَنْ جَهَّزَ غَازِيًا، أَوْ جَهَّزَ حَاجًّا، أَوْ خَلَفَهُ فِي أَهْلِهِ
 أَوْ فَطَّرَ صَائِمًا، كَانَ لَهُ مِثْلُ أَجْرِهِمْ مِنْ غَيْرِ أَنْ

ترجمه: کوم څوک چي يو مجاهد (د جهاد لپاره)، چمتو کړي، يا يو حاجي (د حج لپاره)، تيار کړي (يعني د اسبابو په برابرولو کي کومک ورسره وکړي)، يا د هغه تر شا د کور نگراني يې وکړي يا ويو روژاتي ته روژه مات ورکړي نو دغه سړی ته ددغو ټولو د ثواب په شان ثواب ورکول کيږي پرته له دې نه چي د هغوی د ثواب نه څه کمي وشي.

(۵۹) د شهادت دعا کول :-

د الله په لاره کي شهيد کېدل د انسان يوه لويه نېکبختي ده، او څرنگه چي د شهادت بې شمېره اجر وونه او ثوابونه دي دغه ډول ددې غوښتنه او دعا کولو باندي هم الله جَلَّ جَلَالُهُ هغه ثواب ټاکلی کوم چي يې په شهادت باندي ورکوي.

لکه حضرت سهل بن حنيف رضي الله عنه چي روايت کوي چي حضرت محمد صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي:

مَنْ سَأَلَ اللَّهَ الشَّهَادَةَ بِصِدْقٍ بَلَغَهُ اللَّهُ مَنَازِلَ

الاعمال الصالحة

الشُّهَدَاءِ وَإِنْ مَاتَ عَلَيَّ فِرَاشِهِ. (مسلم)

ترجمه: کوم څوک چي د الله جَلَّ جَلَالُهُ څخه د شهادت دعایه رښتیا سره وکړي الله جَلَّ جَلَالُهُ به یې د شهیدانو و مقام ته ورسوي که څه هم په خپل بستر باندي مړ شي.

او حضرت انس رضي الله عنه روایت کوي چي حضرت محمد صلی الله علیه و آله فرمایلي دي:

مَنْ طَلَبَ الشَّهَادَةَ صَادِقًا أُعْطِيَهَا وَلَوْ لَمْ تُصِبْهُ.

ترجمه: کوم سړی چي د زړه د اخلاصه د شهادت غوښتونکی وي هغه ته شهادت ورکول کيږي که څه هم په ښکاره نه وي ورکول شوی (يعني هغه په خپل بستر مړ شوی وي). (مسلم)

(۶۰) سهار وختي په کار پیل کول :-

خپل کارونه د سهار د وخته پیل کولو هم په حدیث

کي فضیلت راغلي دي، حضرت محمد صلی الله علیه و آله

خخه دعا غوښتي ده: **اللَّهُمَّ بَارِكْ لَأُمَّتِي فِي بُكُورِهَا.**

ترجمه: ای الله! زما د امت لپاره د هغوی د سهار په کارونو کې برکت واچوي. (ترمذي)

ددې په خلاف حضرت محمد ﷺ د سهار وروسته د لمر ختونه وړاندي د خوب خخه منع کړې ده او دغه یې د بې برکتۍ سبب گڼلی دی. (ابن ماجه)

یو ځل حضرت رسول الله ﷺ حضرت فاطمه رضی الله عنها یې د سهار د لمانځه وروسته ویده ولیدل نو یې راویننه کړه او د خوب نه یې منع کړل.

(ترغیب مخ ۱۹۱ دریم ټوک په حواله د بیهقي)

(۶۱) په بازار کې د الله ذکر

کول:-

کله چې انسان د خپل کارو بار لپاره و بازار ته ولاړ شي نو هغه وخت په لږ لږ وقفې سره د الله جل جلاله ذکر کول دېر د اجر او ثواب عمل دی، په حدیث کې راغلي دي

چي په کوم خای کي خلگ د الله جَلَّالَهُ د ياده غافل وي هلته الله جَلَّالَهُ يادول داسي دي لکه د جهاد له ميدانه چي خلگ تپښته وکړي خو بيا هم دغه مهال خيڼي کسان ثابت قدمه پاته شي او جهاد وکړي
(ترغيب مخ ۱۹۳ دريم ټوک په حواله د بزاز او طبراني)

حضرت ابو قلابه رَضِيَ اللهُ عَنْهُ د مشهورو تابعينو څخه دی هغه فرمايي: چي يو ځل په بازار کي دوو نفرو سره وليدل د هغو څخه يوه وهغه بل ته وويل: چي راشه په داسي وخت کي چي کله خلگ په غفلت کي وي موربه د الله جَلَّالَهُ څخه د گناهونو بڅښنه وغواړو، دا چي يې واورېدل دغه بل هم استغفار وکړ، ددې وروسته يو وفات شو او دغه بل انديوال په خوب وليدی چي هغه وايي: کوم ماښام چي موربه دواړه په بازار کي سره يو خای شوي ؤ، دغه ماښام الله جَلَّالَهُ زموربه دواړو بڅښنه وکړه. (ترغيب مخ ۱۹۲ دريم ټوک په حواله د ابن ابی الدینا)

هسي خو په بازار کي چي د کوم ذکر توفيق وشي

ٲوله سره خير او بزكت دي خو په خاص ٲول د ځينو
اذكارو فضيلت په حديث كي راغلي دي.
حضرت عمر رضي الله عنه د حضرت محمد صلى الله عليه وسلم نه دغه الفاظ
راوړي دي:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ
الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ
وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

حضرت محمد صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: چي كوم څوك
وبازار ته ننوزي دغه كلمې ولولي نو الله جل جلاله دده لپاره
په زرگونو نېكۍ ليكي، په زرگونو (صغيره) گناهوي
معافوي او په زرگونو درجې يې اوچتوي. (ترمذي)
دغه بايد په خاص ٲول په ياد شي او په بازار كي د
اوسېدلو په مهال په وار وار ويل په كار دي.

(٦٢) پلورل شوي شي بيرته اخيستل :-

ځيني وختونه يو سړي د يو چا څخه يو شي رانيسي

خو وروسته يې د يو سبب له امله خوښ نه شي،
غواړي چي ودکاندار ته يې بيرته ورکړي، په داسي
صورت کي د خرڅوونکي په ذمه خو دا ضروري نه ده
چي خامخا خرڅ کړل شوی شي بيرته واخلي، خو که
هغه د خريدار په پنبه پانې يا د هغه و ضرورت ته
وگوري اخيستل يې قبول کړي نو په حديث کي د دې
هم فضيلت راغلی دی

حضرت ابوهريره رضي الله عنه روايت کوي چي حضرت
محمد صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي:

مَنْ أَقَالَ مُسْلِمًا بَيْعَتَهُ أَقَالَ اللَّهُ عَشْرَةَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.

ترجمه: کوم څوک چي د يو مسلمان سره کړه
شوي بيه واخلي، الله جل جلاله د قيامت په ورځ دده
خطاوي معافوي. (ابوداؤد)

(٦٣) ويو سړي ته پور ورکول:-

ويو اړ سړي ته پور ورکول هم ډېر ثواب لري،
د حضرت عبد الله ابن مسعود رضي الله عنه څخه روايت دی چي

حضرت رسول اکرم ﷺ فرمایلی دي: چي هر پور صدقه ده. (بيهقي، طبراني)

بلکي د ځينو احاديثو نه برينسي چي ويو او سرې ته پور ورکول تر صدقي هم زيات ثواب لري.

(ترغيب، په حواله د طبراني او بيهقي)

غالباً ددې وجه داده چي په پور کي عموماً دومره پيسې ورکول کيږي چي د خيراتولو نيت يې نه وي او هغه وداسي سرې ته ورکول کيږي چي محتاجه وي خو د خلکو څخه يې نه غواړي سوال نه کوي نوله دې کبله دده ضرورت په پوره کولو کي اجر او ثواب هم زيات دی.

(٦٤) وناډاره "لاس ترلي" پوره

وړي ته مهلت ورکول :-

ولاس ترلي پوره وړي ته د پور د ادا کولو لپاره مهلت ورکول په قران او حديث کي ډېر فضيلت راغلی دی د قران کریم ارشاد دی:

وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ. (البقره)

ترجمه: او که و پوره وړي (قرض وړونکی) خاوند د ناداري نو پر تاسي دی انتظار پوره وړی (قرض وړونکی) ته تر وخته د پراخي د پوره وړي.

او حضرت ابوهريره رضي الله عنه روايت کوي چي حضرت محمد صلی الله علیه و آله فرمايلي دي:

مَنْ أَنْظَرَ مُعْسِرًا أَوْ وَضَعَ لَهُ أَظْلَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
تَحْتَ ظِلِّ عَرْشِهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ.

ترجمه: کوم څوک چي د يو تنگ لاسه او ناداره ته مهلت ورکړي يا د هغه په پور کي کمي راولي، الله جل جلاله به دی داسي ورځ د خپل عرش په سایه کي ولري چي دغه ورځ دده د سايب نه پرته بله کومه سایه نه وي. (ترمذي، وقال حسن صحيح)

او حضرت حذيفه رضي الله عنه روايت کوي چي حضرت محمد صلی الله علیه و آله فرمايلي دي: چي په مخکني امتونو کي د يو

ترجمه: کوم مسلمان چي يو بوټی لگوي يا کبنت کري او له دې نه کوم مرغه يا انسان خورک کوي نو دا دده لپاره صدقه گرځي. (بخاري، مسلم)

يعني کوم انسان يا څاروي له دغه درختي يا کبنته گټه اخلي ددې ثواب ولگوونکي ته همپشه ورکول کيږي او دا به دده لپاره جاريه صدقه وي.

(۶۷) د څارويو سره بڼه چلن کول :-

اسلام د انسان په ډول د څارويو هم حقوق ټاکلي دي، کوم څاروي چي ضرري نه وي هغوی ته پرته له کومه سببه تکليف رسول منع دي.

تر دې چي کوم څاروی حلالیږي هغه په داسي ډول سره حلالولو تاکید شوی دی چي ورته لږ تر لږه تکليف ورسیري حضرت محمد ﷺ امر کړی دی چي تر حلالولو مخکي چاره تېره کړي او حلالېدولو والا څاروي ته چي څومره راحت ورسوي په کار ده چي ور ورسیري. (ترمذي)

الاعمال الصالحه

نو پر څارويو رحم کول، د هغوی پالنه کول او آرام
ور رسول الله ﷺ ته ډېر محبوب عمل دی او ددې ډېر
اجر او ثواب دی.

نبی ﷺ د مخکنی امتونو د یو سړي واقعہ بیان
کړی چې دی د سفر په مهال سخت تږی شو، لته یې
وکره یو څاه یې ولید چې سلواغه یې نه درلوده وڅاه
ته ورتاسو او اوبه یې وچینلې خپل تنده یې ماته
کړه، کله چې هغه اوبه وچینلې روان شو نو یې یو
سپی ولیدی چې د تندي د سختی له کبله یې خاوري
ختلې، نو یې پر سپي زړه وسوزی چې دی هم داسي
تږی دی لکه زه چې تږی وم نو یې د پوښې څخه خپل
موزه وکښل او څا ته یې ورشوه کړه د اوبو یې ډکه کړه
او د څاه څخه راپورته شو، او سپي ته یې اوبه ورکړې
الله ﷺ ته دغه عمل دومره خوښ شو چې په دې سړه
یې دده بخښن وکړی. (بخاري، مسلم)

الاعمال الصالحه

عبد الله بن مسعود رضي الله عنه خخه روايت دي چي ما د رسول
الله صلى الله عليه وسلم خخه پوښتنه كړې چي تر ټولو افضل عمل كوم
يو دي؟ نبی صلى الله عليه وسلم وفرمايل: په خپل وخت باندي لمونځ
كول، ما ورته وويل: يا رسول الله! له دې وروسته كوم
عمل دي؟ نبی صلى الله عليه وسلم وفرمايل:

أَنْ يَسْلَمَ النَّاسُ مِنْ لِسَانِكَ.

"دغه خبره چي خلك ستا د ژبي خخه په امن وي."

(ترغيب، مخ ۳۰۲ په حواله د طبراني باسناد صحيح)

يعني ژبه د نورو په زړه زهرو لارو خخه، د غيبت
خخه، د چم او دوکي خخه وژغوره.

حضرت عقبه بن عامر رضي الله عنه د حضرت رسول اکرم صلى الله عليه وسلم

خخه وپوښتل چي د خلاصون لاره کومه ده؟ نبی صلى الله عليه وسلم

وفرمايل: اَمْسِكْ عَلَيْكَ لِسَانَكَ وَلْيَسَعَكَ بَيْتُكَ

وَابِكِ عَلَى خَطِيئَتِكَ.

ترجمه: خپله ژبه په خپل اختيار کي ولره او ستا

کور ستا لپاره کفایت کوي او په خپل گناه باندي
وژاره. (ابوداؤد، ترمذي)

د کور د کافي کېدلو نه مطلب دادی چي پرته له
اړتیا د کور څخه وبهر ته وتلو له کبله په فتنه کي
بوخت نه شي او پر گناه باندي د ژړا کولو څخه مطلب
پر گناه باندي پنبماني او توبه کول دي.

او په یو حدیث کي راغلي دي چي حضرت رسول
اکرم ﷺ و حضرت ابوذر غفاري رضی الله عنه ته وفرمایل: چي ایا
زه وتاته دوه داسي عملونه درونه بنوم چي د هغه بار
پر انسان باندي ډېر سپک خود ترازو په عمل ډېر
درانه وي؟ حضرت ابوذر رضی الله عنه پوښتنه وکړه چي یا
رسول الله! خامخایي راوښیه نبی ﷺ وفرمایل:

عَلَيْكَ بِحُسْنِ الْخُلُقِ وَطَوْلِ الصَّمْتِ.

د ښو اخلاقو او ډېر پټه خوله کېدلو پابندي وکړه.

(ترغیب، مخ ۳۱۳ څلورم ټوک په حواله

د طبراني و ابویعلی ورجاله ثقات)

حَدَّثْتُمْ وَاحْفَظُوا فُرُوجَكُمْ وَغُضُّوا أَبْصَارَكُمْ وَكُفُّوا
أَيْدِيَكُمْ.

ترجمه: ما ته د شپرو خبرو ضمانت راکړی زه
وتاسي ته د جنت ضمانت درکوم، کله چي امانت
ستاسي سره کښېښول شي نو هغه ادا کړي کله چي د
يو چا سره وعده وکړي نو هغه پوره کړي، چي خبره
کوئ نو رښتيا وواياست او د خپلو فرجو (د ناروا
کارونو څخه) ساتنه وکړي او خپلي سترگي کښته
ولري، او خپل لاسونه (د خلگو د تکليف او گناهونو
څخه) ونيسي.

(شعب الايمان البيهقي مخ ۳۲۰ څلورم ټوک، حديث ۵۲۵۶)

(۷۸) د بني لوري نه د يو کار پيل

کول:-

د بنو کارونو پيل کول د راسته لوري څخه هم د
الله ﷻ او حضرت رسول الله ﷺ يو خوښ عمل دی چي

الاعمال الصالحه

ورباندي د ثواب اميد شته، حضرت عائشه رضی الله عنها فرمايي: چي حضرت رسول الله ﷺ خپل واره کارونه د نبي لوري نه پيل کول خوښول په اوداسه کي هم، په زمونږ کولو کي هم او بوټونو په پنبو کولو کي هم.

(بخاري)

د حضرت ابوهريره رضي الله عنه روايت دی چي حضرت محمد ﷺ فرمايلي دي:

اِذَا لَبِسْتُمْ وَاِذَا تَوَضَّأْتُمْ فَاَبْدِءُوا بِاَيَمَانِكُمْ.

ترجمه: کله چي جامې واغوندي او اودس کوي نو د راسته لوري څخه يې پيل کړي. (ابوداؤد، ترمذي)

د حضرت ابوهريره رضي الله عنه يو بل روايت دی چي رسول الله ﷺ:

اِذَا اَنْتَعَلَ اَحَدُكُمْ فَلْيَبْدَأْ بِالْيَمِينِ، وَاِذَا نَزَعَ فَلْيَبْدَأْ بِالشِّمَالِ. (بخاري، مسلم)

ترجمه: کله چي ستاسي څخه يو څوک بوټونه په

هغه دي ځيني ليري کړي وه يې خوري او دا د شيطان لپاره مه پرېږدئ بيا چي فارغه شئ خپلي گوتي وختئ ولي چي دا نه ده معلومه چي د ډوډۍ په کومه برخه کي برکت دی. (مسلم)

ددغه حديث له نظره د الله ﷻ د رزق ناقدري کول يو شيطاني عمل دی، او د لوېدلې ډوډۍ په خوړلو سره د رزق قدر کول دي څرنگه چي پر دغو عملونو باندي ثواب شته نو له دې امله ددغو اعمالو اهتمام کول په کار دی، او په دې اړه بې ځايه شرمېدلو نه ډډه او پرهېز کول په کار دي، هو که گوله داسي ولوېږي چي صفا کول يې ناممکنه وي نو بېله خبره ده.

(۸۰) په ترشي کولو باندي حمد

ويل او جواب ورکول :-

د حضرت ابوهريره رضي الله عنه څخه روايت دی چي حضرت محمد صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي چي الله جل جلاله ترشي خوښوي او اړېمی نه خوښه وي کله چي ستاسي څخه ويوډته

ترشي راشي نو دي الحمد لله ووايي او کوم سري چي
بي و اوري پرده باندي بيا د لومري سري حق دي چي
يَرْحَمَك اللهُ ووايي (بخاري)

دا د اسلامي تهذيب او ثقافت هغه ادا ب دي چي د
هر مسلمان به عادت گرځېدلي و، متأسفانه چي اوس
خلگ د دي اعمالو نه نابنده کيږي، دغه ادا ب د سره
ژوندي کولو او رواجولو ضرورت دي.

(۸۱) د الله ﷻ څخه وېره او ډار بدل :-

د الله ﷻ د لويي حق دادی چي دده د ناخوښي څخه
انسان همپشه په وېره کي وي د الله ﷻ د ناراضی
وېره هغه عمل دي چي په قران کریم او احاديثو کي په
ډېرو ځايونو کي تاکيد شوی دي او د دي فضائل بيان
شوي دي.

د حضرت محمد ﷺ اکا حضرت عباس ؓ فرمايي:
چي مور يو ځل د حضرت محمد ﷺ سره تر
يوې درختي لاندي ناست و په دي مهال د درختي وچ

بلگونه ولو بدل او په درخته باندي شنه بلگونه پاته شول، حضرت محمد ﷺ وفرمايل: چي له دغه درختي نه كوم مثال جوړيزي؟ خلگو ورته وويل: "چي الله او د هغه رسول بنه پوهيزي" نبی ﷺ وفرمايل: چي ددي مثال د هغه مؤمن دی چي د الله ﷻ د خشيت او ويرې خخه وپريزي نو يې گناهوي رږيزي نيکي او بنه عملونه يې پاته کيږي.

(الترغيب مخ ۲۲۷ پنجم توک په حواله د بيهقي)

د الله ﷻ ډار او وپره په زړه کي د پيدا کولو لپاره د الله ﷻ د لويي او قدرت خيال بايد په زړه کي ټينگ کړل شي، د مخکني امتونو انجام په فکر کي راوستل شي او په قران او حديث کي د باغيانو او نافرمانو خلگو لپاره چي کوم عذابونه بيان شوي دي د هغه تصور وشي دغه ډول د الله ﷻ ډار او وپره په زړه کي پيدا کيږي او ددي په نتيجه کي د گناهونو ناوړه چلونو او ظلم او زياتوب باندي دانسان جرأت ختميږي

الاعمال الصالحة

او په نتیجه کي به "تقوی" و مومي، کوم چي د ټولو بنو عملونو بنسټ او په دنیا او آخرت کي د انسان د اصلاح او کامیابی یوازینی لاره ده، الله جل جلاله دي مور ټولو ته دغه نعمت را په برخه کړي آمین.

(۸۲) د الله جل جلاله خه امید او بنه

گمان لرل

د الله جل جلاله د ډار او ویري سره دده د رحمت خه د خپل ځان لپاره د بنو امید لرل هم یو ستر عمل دی د حضرت ابوهریره رضی الله عنه روایت دی چي حضرت محمد صلی الله علیه و آله فرمایلي دي:

إِنَّ حُسْنَ الظَّنِّ مِنْ حُسْنِ عِبَادَةِ اللَّهِ. (ترمذي حاکم)

ترجمه: د الله جل جلاله سره بنه گمان لرل هم د الله جل جلاله یو بنه عبادت دی.

او په یو قدسي حدیث کي حضرت محمد صلی الله علیه و آله دغه ارشاد بیان کړی دی:

الاعمال الصالحة

أَنَا عِنْدَ ظَنِّ بِي وَأَنَا مَعَهُ حَيْثُ يَذْكُرُنِي.

زما بنده چي په ما بائدي خه گمان لري، زه هغه
ډول چلن ورسره کوم او چيري چي ما ياد کړي زه
ورسره يم. (مسلم)

مطلب دا چي په قران او حديث کي د الله ﷻ د
رحمت نه بڼه اميد لرلو ډېر فضائل راغلي دي خو ددې
دا مطلب دی چي انسان د خپل وس او طاقت سره سم
د الله ﷻ د احکامو سره برابر ژوند تېرولو کوښښ
وکړي او چيري چي ددې کوښښ سره خطاوي او
غلطي وشي نو د هغه په اړه د الله د رحمت نه اميد
لرونکي و اوسي خو که کوم سړی په خپل ژوند کي د
الله د حکمونو څخه بالکل غافله شي، د خپل اصلاح
هيڅ فکر ونه کړي او خپل ځان بې لگامه د نفساني
غوښتونو پسي د تللو لپاره ازاد پرېږدي او ددغه
غفلت او بې فکري سره دغه اميدونه يې وي چي خپله

الاعمال الصالحة

بدو الی بیان شوی دی.

صحيح فکر او عمل دادی چي د خپل اصلاح د
فکر سره انسان د الله ﷻ د ډار او ويري سره ښه گمان
او دده د رحمت نه امید لرل دواړي خبري داسي یو
ځای کړل شي چي د ويري او امید یو ځای شوی
کیفیت ورباندي غالب وي.

د حضرت انس رضی الله عنه څخه روایت دی چي حضرت
محمد صلی الله علیه و آله و سلم ویو ځوان ته تشریف ورور چي د مرگ په
حالت کي و نیی صلی الله علیه و آله و سلم پوښتنه ځيني وکړه چي ته د څه
شي احساس کوي؟ هغه ورته وویل: یا رسول الله! زه د
الله جلاجله څخه ډېر امید لرم خو ورسره د خپلو گناهونو
وېره هم راسره ده. حضرت محمد صلی الله علیه و آله و سلم وفرمایيل: چي د
کوم مؤمن په زړه کي پر داسي مهال باندي دغه دواړي
خبري یو ځای شي الله جلاجله د هغه امید پوره کوي او
هغه د خپل ويري څخه په امان کي لري. (ترمذي)

○
عن ابن عباس قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله
أربع من كنهن يكنن بك وبك بائنا كصنوا وكانوا يفتنون

بئ خوندك كناهون

ليكنه:

مفسر القرآن، مفتي اعظم حضرت مولانا مفتي محمد شفيع صاحب
رحمة الله تعالى

ترجمه او حاشيه

مفتي محمد شفيع صاحب

مكتبة حكيمية لا مبيها نوي

سلسله زوده مصور شده

٧

الزَّعِيْبَةُ أَشَدُّ مِنْ الزُّفْرَانِ (طريق)

دَفِيْبَةٌ وَذَلِيْبٌ

وعظ

شيخ المشايخ فقيه العصر مفتي اعظم حضرة مولانا مفتي رشيد احمد لدنوي
رحمه الله تعالى

مفتي محمد عاصم لدنوي

مكتبة حكيم لدنوي

كلاسيكي روتد كوشه

٤
وَقَرْنِ فِي بُيُوتِكُمْ وَأَلَاتِكُمْ تَبْرُجِ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى

شَرِيحُ حَجَابِ

وعظد

شيخ المشايخ فقيه العصر مفتي اعظم خضر مولانا مفتي رشيد احمد لدنوي
رحمه الله تعالى

ترجمه او حاشيه

مفتي محمد عوف بنو (الزوني)

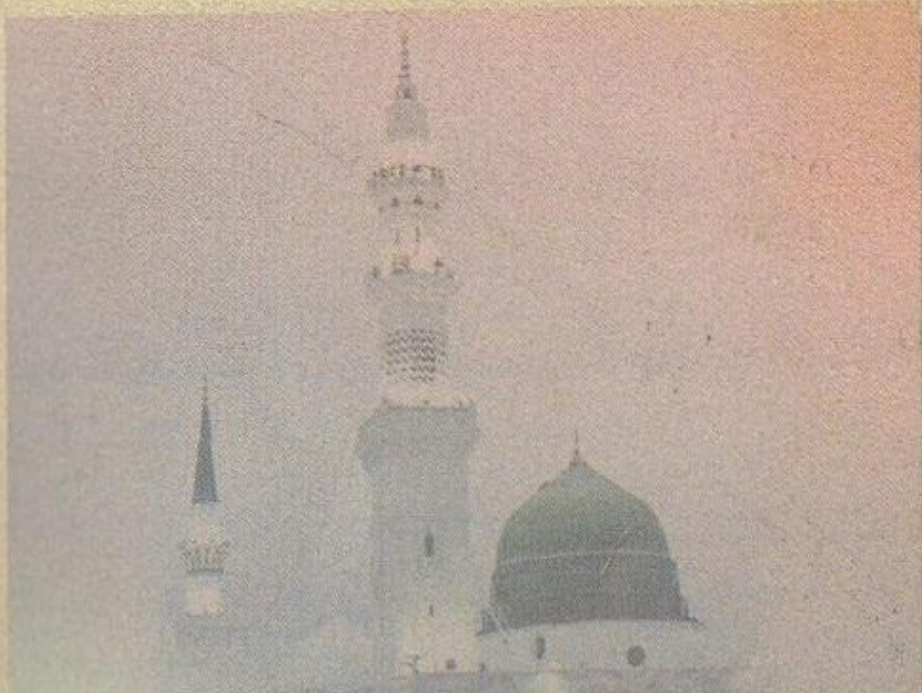
مكتبة حكيمية لا مبيتها نوي

الاصحاح

مجلد
مفتوح
مفتوح
مفتوح

مفتوح
مفتوح
مفتوح

مفتوح
مفتوح
مفتوح

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

جزء الأعمال

مؤلفه
المصنفه
مترجمه
مفتوح
مفتوح

مفتوح
مفتوح

